

PONDĚLÍ, 1. ZÁŘÍ 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:00)

1. Pokračování zasedání

Předsedající. – Vyhláшу pokračování zasedání Evropského parlamentu přerušené 10. července 2008.

2. Sdělení předsednictva

Předsedající. – Dámy a pánové, všechny vás vítám. Rád bych začal několika poznámkami k situaci ohledně jednacího sálu pro plenární zasedání ve Štrasburku. Jak víte, vzhledem k tomu, že 7. srpna došlo k částečnému propadnutí sníženého podhledu v jednacím sále pro plenární zasedání ve Štrasburku, toto první dílčí zasedání Evropského parlamentu muselo být výjimečně uspořádáno zde v Bruselu. Rozhodl jsem se tak v zájmu zajištění co největší bezpečnosti poslanců a zaměstnanců po prostudování prvních odborných posudků a po konzultaci s předsedy skupin a Radou francouzského předsednictví. Rozhodnutí zohledňuje také nutnost zachovat kontinuitu legislativní činnosti Evropského parlamentu.

Předběžné výsledky šetření naznačují, že částečné propadnutí sníženého podhledu bylo způsobeno prasklinami ve stavebních prvcích, které spojují zavěšený strop s vlastní stropní konstrukcí. Pokračuje šetření, které provádí několik nezávislých mezinárodních stavebně inženýrských společností pověřených Parlamentem za účelem zjištění dalších podrobností a odpovědnosti za zřízení. Tato šetření jsou vedena v úzké spolupráci s příslušnými místními úřady a také se zkušenými statiky, které určila francouzská vláda. Při rozdělení odpovědnosti a ručení mezi stavební společnosti, které se podílely na výstavbě původního stropu, se bude vycházet ze závěrečných zpráv, jakmile budou k dispozici. Snížený podhled v jednacím sále bude nyní znovu zavěšen s využitím nové technologie, schválené nezávislými experty a příslušnými stavebními úřady.

Ačkoli máme maximální snahu, aby práce skončily co nejdříve, použitý postup, který je nezbytný, je poněkud zdoluhavý. Nicméně doufáme, že veškeré bezpečnostní šetření a nutné opravy budou dokončeny včas, tak aby se zářijové II. dílčí zasedání Parlamentu mohlo konat již ve Štrasburku.

Mohu vás ujistit, že bezpečnost je naprostou prioritou při všech našich úvahách a rozhodování.

3. In memoriam

Předsedající. – Dámy a pánové, bohužel vám musím oznámit jisté velice smutné zprávy. V létě jsme se s velkou lítostí dozvěděli o tragickém úmrtí našeho přítele a kolegy profesora Bronisława Geremka. Byl to velký polský vlastenec a pravý Evropan, který se desítky let neúnavně snažil přesvědčovat Poláky, aby sdíleli základní hodnoty demokracie, svobodu, lidská práva a právní stát. Jeho oddanost demokratické opozici a velkému lidovému hnutí Solidarita nakonec přinesly ovoce.

Nyní už téměř dvě desítky let Polsko zaujímá své oprávněné místo mezi svobodnými a demokratickými státy Evropy, a jak všichni víme, od 1. května 2004 je členem Evropské unie. Bronisław Geremek, který mnoho let působil také jako poslanec Sejmu, dolní komory polského parlamentu, a od roku 1997 až do roku 2000 zastával funkci ministra zahraničí, byl jedním ze zakladatelů a hlavních architektů nového Polska.

Od roku 2004 byl Bronisław Geremek poslancem Evropského parlamentu. Znali jsme ho jako člověka, jehož víra v evropský projekt byla hluboká a upřímná. Ztělesňoval jeho ideály a přesvědčení: usmíření, dialog a kompromis. Velice jsem obdivoval jeho jedinečnou schopnost být blízko své zemi a zároveň blízko Evropské unie. Neúnavně pracoval pro proces integrace, který považoval za nejlepší řešení pro budoucnost své země, a vlastně pro celý náš kontinent.

Na evropské scéně jsme ztratili výjimečnou osobnost, kolegu, jehož tragická a předčasná smrt zanechala prázdné místo, které bude obtížné zaplnit. Dovolte mi, abych vyjádřil svou nejhlubší soustrast jeho rodině – zejména jeho dvěma synům – a všem jeho přátelům. My členové Evropského parlamentu budeme navždy ctít jeho památku.

Dámy a pánové, s hlubokou lítostí jsme začátkem srpna přijali také zprávu, že krátce před svými 60. narozeninami odešel náš kolega pan Willi Piecyk. Při této smutné příležitosti bych chtěl jménem Evropského parlamentu projevit naši nejhlubší soustrast jeho rodině a přátelům. Willy Piecyk byl poslancem Evropského parlamentu od roku 1992. Byl hlavní osobností Výboru pro dopravu a cestovní ruch, kde mnoho let působil jako mluvčí za skupinu socialistů.

Ještě před několika týdny společně s námi oslavoval první Evropský námořní den. I když jsem věděl, že je vážně nemocný, tehdy se mi zdálo, že se jeho zdraví zlepšuje. Tento dojem byl bohužel mylný.

Willi Piecyk nám zůstane v paměti mnoha způsoby jako iniciátor řady důležitých projektů. Jeho odchodem jsme ztratili kolegu, který požíval úcty a vážnosti všech poslanců této sněmovny. Také na Williho Piecyka budeme vzpomínat s trvalou vděčností.

Dámy a pánové, bohužel vám musím rovněž oznámit, že dne 4. srpna zemřela velice oblíbená bývalá kolegyně Marie Luisa Cassanmagnago Cerrettiová. Vybavuji si ji obzvlášť živě, neboť se stala poslankyní Evropského parlamentu ve stejné době jako já, v roce 1979, kdy se v této Sněmovně začala zabývat problematikou Evropy a evropské integrace. Působila jako místopředsdkyně skupiny Evropské lidové strany a v letech 1982 až 1987 byla místopředsdkyní Evropského parlamentu. V rámci svého dalšího politického působení předsedala Výboru pro politické záležitosti Evropského parlamentu, po nějakou dobu předchůdci Výboru pro zahraniční věci.

Svou politickou angažovaností byla Maria Luisa Cassanmagnago Cerrettiová inspirací především pro ženy a jako poslankyně Evropského parlamentu byla ženou vyznačující se intelektuální odvahou a soucitem, která významným způsobem přispěla k evropské integraci. Budeme na ni s láskou vzpomínat.

Dámy a pánové, během letních prázdnin došlo k řadě tragických leteckých neštěstí. Dne 20. srpna při nejhorším leteckém neštěstí Španělska za posledních 25 let zahynulo 154 osob. Tragédii přežilo pouze 18 osob z celkového počtu 172 osob, které se nacházely na palubě letadla směřujícího z madridského letiště Barajas na Kanárské ostrovy. Den po této havárii jsem jménem Evropského parlamentu vydal prohlášení a dnes bych toto vyjádření solidarity a podpory chtěl zopakovat a podpořit rodiny a přátele těch, kteří zahynuli.

Dne 24. srpna, jen pár dní po madridské tragédii, havarovalo krátce po startu z hlavního města Kyrgyzstánu Biškeku další letadlo, kdy o život přišlo 68 cestujících a členů posádky. Za všechny poslance této Sněmovny bych chtěl vyjádřit naši nejpřímnější soustrast s oběťmi těchto a dalších tragických událostí.

Dovolím si vás požádat, abyste povstali a minutou ticha uctili památku těch, kteří přišli o život.

(Sněmovna povstala a držela minutu ticha.)

4. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

5. Složení Parlamentu: viz zápis

6. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

7. Výklad jednacího řádu: viz zápis

8. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

9. Následný postup na základě usnesení Parlamentu: viz zápis

10. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

11. Převody prostředků: viz zápis

12. Petice: viz zápis

13. Předložení dokumentů: viz zápis

14. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

15. Plán práce

Předsedající. – Konečná verze návrhu pořadu jednání, jak ji vypracovala Konference předsedů na svém jednání ve čtvrtek 28. srpna 2008 podle článku 130 a 131 jednacího řádu. Nebyly navrženy žádné změny, pořad jednání je tedy přijat.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedo, při pohledu na pořad jednání a vzhledem k tomu, že dnes bude pravděpodobně probíhat rozprava o Gruzii, nemáme žádné konkrétní požadavky. Pokud však dojde ke zdržení a zasedání se protáhne, takže rozprava o Gruzii bude moci proběhnout až zítra, pak bychom předložili návrh, aby rozprava o souboru sociálních opatření byla odložena na II. dílčí zasedání, které se bude konat v září, neboť podle mého názoru nelze během jediného dopoledne projednat soubor sociálních opatření i otázku Gruzie. Chtěl bych na to Sněmovnu takříkajíc dopředu upozornit.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Swobodo. Mám za to, že se vůbec netlumočilo, zejména do angličtiny, pokud jsem správně rozpoznal dotyčné kolegy. Dovolte mi, abych zopakoval, co pan Swoboda právě řekl. Pan Swoboda prohlásil, že pokud rozprava o dnešní vrcholné schůzce neproběhne dnes, ale až zítra, pak rozprava o souboru sociálních opatření by měla být odložena na II. dílčí zasedání v září, neboť v době vymezené na tuto rozpravu budeme hovořit o dnešní vrcholné schůzce. Tak jsem to pochopil. Shodneme se na tom? Zdá se, že ano. Tím se dostáváme k jednominutovým vystoupením k důležitým politickým otázkám podle článku 144 jednacího řádu.

16. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Nyní přecházíme k jednominutovým projevům k důležitým politickým otázkám.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Pane předsedo, pekingská olympiáda bohužel potvrdila, že autoritářské režimy nejsou schopné ani ochotné naplňovat olympijské ideály úcty k lidským právům a míru.

Ruské orgány symbolicky poznamenaly začátek pekingské olympiády ozbrojeným napadením sousední země. Všechno se odehrálo v bezprostřední blízkosti místa konání příští zimní olympiády v Soči.

Jsem přesvědčen, že tímto bezprecedentním porušením územní celistvosti sousední země a připojením částí jejího území Ruská federace ztratila z morálního a politického hlediska právo uspořádat v roce 2014 olympiádu v Soči.

Vyzývám Mezinárodní olympijský výbor, aby pokud možno co nejdříve vybral pro pořádání zimní olympiády jiné město.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane předsedo, jako španělský poslanec žijící na Kanárských ostrovech vám chci poděkovat za to, že jste vzpomněl na oběti neštěstí, k němuž došlo 20. srpna. Chci se rovněž připojit k vyjádření soustrastí. Doufám, že podobná neštěstí se nebudou opakovat a že Evropská unie dokáže zajistit leteckou bezpečnost.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Pane předsedo, problémy ochrany životního prostředí a zvýšená potřeba energie ve spojení se změnou klimatu jsou výzvou vyžadující svědomitý přístup všech politiků. Přesahují státní hranice a národní zájmy. Ještě citlivějším problémem je výstavba mořských plynových terminálů v uzavřených mořích, například v Jaderském moři.

Plánuje se výstavba pozemních a námořních plynových terminálů v Terstském zálivu, pouhých osm kilometrů od slovinského pobřeží, přímo naproti největší turistické oblasti Piran. Pokud by se toho italská vláda odvážila, mohla by terminál umístit také do Benátské laguny, ale to by se nepodařilo, jelikož by se proti tomu postavil celý civilizovaný svět.

Občané mají právo proti takové výstavbě protestovat a politici musí jejich přání respektovat a kompenzovat demokratický deficit v Evropské unii. Velmi často jsme se na životní prostředí neohlíželi, a nemůžeme si tedy dovolit udělat takovou věc znovu. Italská vláda by o tom měla vyslat Evropskému parlamentu jasný vzkaz.

Jean Lambert (Verts/ALE). - Pane předsedo, chtěla jsem vás seznámit s velice závažným případem jednoho novináře ze Srí Lanky pana J. S. Tissainayagama, který jsme nadnesli po naší nedávné návštěvě Srí Lanky. Jedná se o velice známého spisovatele a novináře a mimo jiné provozuje webové stránky financované německou vládou pod názvem „Přesah“ prosazující mír a spravedlnost. V té době byl bez obvinění čtyři měsíce zadržován ve špatných podmínkách a na základě tamního zákona o předcházení terorismu byl nakonec minulý týden obviněn a je ve vězení, přičemž obvinění se týká znevažování vlády a šíření neklidu ve společnosti.

Žádáme vás, pane předsedo, abyste v rámci Rady a Komise zprostředkoval sledování tohoto závažného případu, minimálně aby se dotýčný mohl sejít se svými právníky mezi čtyřma očima – což doposud nemohl – a aby byl seznámen se všemi důkazy proti němu.

Předsedající. - Naši úředníci budou ten případ sledovat.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Pane předsedo, Rusko je jedním z našich hlavních politických a hospodářských partnerů. V posledních dnech však Rusko vydalo zastrašující prohlášení namířená proti Unii, v nichž jí vyhrožuje ruskou hospodářskou a vojenskou silou. Podobné hrozby obdržely i země zapojené do politiky evropského sousedství. Dámy a pánové, je v rámci partnerství normální, aby se jeden z partnerů uchýlil k takovému jednání? Mám na mysli zejména naše sdílené zájmy, především výstavbu ropovodů a plynovodů.

Evropské společenství je domovem 500 milionů občanů a je to největší ekonomika světa. Skutečnost, že nějaká země s výrazně nižším potenciálem může Unii bezohledně vyhrožovat, naznačuje, že jsme považováni za slabého partnera, který není schopen přijímat závažná politická rozhodnutí. Je jediné dobře, že neplatí Lisabonská smlouva, protože kdyby platila, i jednotlivé členské státy Unie by byly zbaveny možnosti čestně reagovat.

Předsedající. - Děkuji vám. Lisabonská smlouva hovoří jednoznačně: chtěl bych vás požádat, abyste se mnou měli trpělivost, neboť totéž jsem zdůrazňoval ve svém projevu k Evropské radě. Solidarita mezi členskými státy v oblasti energetiky je zásadou, která je zakotvena v Lisabonské smlouvě. To znamená, že kdyby jednomu členskému státu hrozilo, že mu budou zastaveny dodávky energie, všechny ostatní členské státy by měly za povinnost pomoci mu. Z tohoto důvodu je obzvláště důležité, aby Lisabonská smlouva byla ratifikována. Omlouvám se, že to znovu opakuji, ale ta smlouva je velice důležitá, zejména pro oblast energetiky.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedo, chtěla bych ve vymezeném čase poukázat na důsledky, jaké bude mít uplatňování směrnice o výrobcích závislých na energii na jednu společnost v mém volebním obvodu, která se specializuje na oblast vytápění. Dovídám se, že současný návrh na provádění směrnice, pokud jde o kotle, postihne v Irsku závažným způsobem a zbytečně odvětví ústředního vytápění, které v mém volebním obvodu zaměstnává spoustu lidí.

Podle současných návrhů, které se týkají kotlů, výrobci budou muset označovat kotle energetickým štítkem, stejně jako regulátory ohřevu, čerpadla a některé vyměnitelné části. Tyto návrhy na používání štítků neberou v úvahu klíčovou úlohu instalatéra. Instalatéři jsou velmi důležitou součástí systému zabezpečujícího dodávky tepla a tento přístup Komise bude znamenat, že jejich odbornost začne být do značné míry opomíjena nebo zůstane nevyužita.

Návrhy Komise od základu změní celý irský domácí trh s teplem a budou mít širší důsledky v podobě omezeného výběru, zavádějících informací pro spotřebitele, vyšších nákladů a méně pružného a konkurenceschopného trhu a ztráty zaměstnání.

Uvítala bych, kdyby si Komise ještě před svým konzultačním fórem při posuzování účinků této směrnice na Irsko vyslechla názory odborníků.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). - (ES) Pane předsedo, chci se rovněž připojit k poděkování za oficiální prohlášení vydané Sněmovnou k vážnému neštěstí, k němuž došlo 20. srpna na letišti v Barajas a při kterém zahynulo 155 osob. Zároveň si však myslím, že je možná načase, dámy a pánové, abychom si položili otázku, zda všechny letecké společnosti důsledně uplatňují všechna evropská nařízení týkající se bezpečnosti a údržby.

Myslím si, že nastal čas, a tento požadavek vznáším na půdě tohoto Parlamentu, aby Evropská komise kriticky přezkoumala dodržování letecké bezpečnosti, zejména v oblasti údržby letadel.

Domnívám se proto, že právě teď je čas nejen na smutek a na solidaritu, což je samozřejmé, ale také na kritické zhodnocení, do jaké míry jsou dodržovány evropské směrnice o letecké bezpečnosti a údržbě evropských letadel.

Jim Allister (NI). - Pane předsedo, v mém volebním obvodu Severní Irsko EU v dobrém úmyslu často dává najevo svůj zájem. Nicméně ji chci varovat před financováním projektu, který má nesmírný rozvratný potenciál. Mám na mysli to, že pracovní skupina EU pošetile, na žádost představitelů výkonné moci Severního Irsku z Demokratické unionistické strany a strany Sinn Féin, uvítala možnost podpořit „středisko pro řešení konfliktů“ na místě bývalého vězení Maze.

Jakkoli se to opentluje a jakékoli piruetky se točí, zachovaný Blok H včetně nemocničního křídla by se stal jakousi svatyní teroristů, kteří ve vězení Maze spáchali v 80. letech sebevraždu. To by pro velkou většinu lidí bylo velice urážlivé a Unionisté, které zastupuji, by s tím nesouhlasili.

Varuji proto Komisi, aby se do této výbušné záležitosti nezapletla a nenechala se zneužít těmi, kteří se úzkostlivě schovávají za EU a snaží se dosáhnout něčeho, co vážně naruší příznivý vývoj vztahů v Severním Irsku.

Petru Filip (PPE-DE). – (RO) Poté, co ruský parlament uznal nezávislost Jižní Osetie a Abcházie, vstoupilo urovnání konfliktu na levém břehu Dněstru ohledně otázky Podněstří do nové fáze. Každému z nás je jasné, že zahraniční politika Ruska se po rozhodnutí ruského parlamentu změnila, a tudíž je třeba vzít tuto realitu v úvahu a změnit strategii v celé Unii. Vezmeme-li v úvahu, že problematika Podněstří, oblasti poblíž východní hranice Evropské unie, je předmětem velkého zájmu členských států, a zejména Rumunska, považují za nutné, aby se Společenství v této věci přesvědčivým způsobem angažovalo, a nedocházelo tak ke zbytečnému zhoršování vztahů mezi zeměmi a subjekty, které deklarovaly své zájmy v tomto regionu.

Vezmeme-li v úvahu, že Natalia Timakova, mluvčí Dimitrije Medveděva, oznámila, že se uskuteční několik jednání za přítomnosti všech zúčastněných stran včetně zástupců Tiraspolu, mohlo by být důležité prověřit zde možnost zřízení výboru, který by určoval a předával stanovisko Společenství v této věci.

Nedávná studie *Evropské rady o zahraničních vztazích* ukazuje, že po událostech v Gruzii budou vyjednávání o dohodě mezi Moldavskem a Podněstřím mnohem těžší.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Pane předsedo, Gruzie není jen další mezinárodní krizí, na kterou EU reaguje. Signalizuje vojenský návrat Ruska ohlašovaný jeho výbojnou energetickou politikou, kterou zahájilo v roce 2006.

EU se zmítá mezi zásadami a ekonomickými zájmy. Podpora těch prvních by znamenala ochotu obětovat ty druhé. A naopak, upřednostňování těch druhých by znamenalo významnou ztrátu tváře. Stejně tak i Rusko se zmítá mezi zisky ze svého prodeje energií Západu a respektováním mezinárodní zákonitosti. Ta nemůže být beztestně znevažována. Naši vedoucí představitelé by měli toto hlasitě a jasně vzkázat do Moskvy.

Byla by to obrovská ztráta pro celé mezinárodní společenství, kdyby se Rusko rozhodlo investovat své nově získané energie do marného pokusu o obnovení bipolárního světa, místo aby se zapojilo do vytváření světa nového, multipolárního a globalizovaného.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Budu mluvit o zablokování plateb z programu Sapard pro Rumunsko a jeho krátkodobých a střednědobých dopadech.

V červnu 2008 navštívila mise Evropské komise Bulharsko a Rumunsko a nařídila pozastavení plateb pro projekty Sapard. Bylo třeba přijmout opatření na nápravu postupů považovaných za nevyhovující a přímo zúčastněné a odpovědné orgány v Rumunsku navrhly akční plán nápravy problémů, který byl přijat.

To byl však pouze začátek problémů. Platby příslušným státům budou obnoveny pravděpodobně v září zavedením postupů pro provádění plateb a zároveň začne probíhat nezávislý audit, který může trvat celý rok a zaručí, že postupy budou vyhovovat, ovšem s velkým rizikem nenávratné ztráty peněz, naneštěstí pro region, který byl letos v létě vážně postižen záplavami.

Pokud při dvanácti předchozích auditech nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, pokud nedostatky nejsou zásadní, zajímalo by mě a ptám se Evropské komise, zda úspory ze zemědělského rozpočtu nejsou někdy důležitější než projekty Sapard a jejich výsledky.

Vidím pouze jediné řešení, a to smířit se s prodloužením lhůty o další rok.

Katalin Lévai (PSE). - Pane předsedo, v mnoha zemích EU lze pozorovat hrozné známky toho, že znovu ožívá rasismus, homofobie a antisemitismus. Na pokojný Pride Festival v Budapešti letos v létě brutálně zaútočili extrémní pravicové skupiny a na účastníky házeli kameny a vajíčka naplněná kyselinou. Mnozí z nich byli zraněni. Po této ostudné události maďarský ministerský předseda inicioval vznik Maďarské charty a já bych zde na půdě Evropského parlamentu spolu se svými kolegy Michaellem Cashmanem a Editou Bauerovou chtěla založit Evropskou chartu.

Odsuzujeme všechny druhy násilí. Nemůžeme připustit vznik extremistických organizací, které chtějí prosazovat svou vlastní ideu spravedlnosti. Odmítáme znovuoživení fašistických myšlenek a předsudků vůči jakýmkoli menšinám a důrazně odmítáme všechny formy rasismu. Proti násilí a zastrašování bychom měli vystupovat společně s pomocí zákonů a také tím, že ve svém každodenním životě půjdeme dobrým příkladem. Proto bych vás zde v Parlamentu chtěla požádat o podporu Evropské charty.

Marco Pannella (ALDE). - (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, Evropa byla založena na přesvědčení, že není možno už dále zajistit blaho, svobodu, demokracii a mír na základě národní suverenity. Přesto však odsuzujeme Gruzince, kteří odvrhli dusící jho diktatury ve jménu Evropy a s nadějemi Evropy, odsuzujeme je k národní nezávislosti, zatímco velká část Evropy nyní poklonkuje Moskvě a politice Putina tím nejzbabělejším způsobem a je ochotna podobně přistupovat k Číně.

Naším dnešním problémem je to, že nadále nemůžeme odmítat Gruzii, Turecko, Izrael a Maroko – jehož král požádal o připojení k Evropské unii v roce 1985 – určitě je nemůžeme odsuzovat k něčemu, co jsme my sami odmítli na cestě ke své záchraně!

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, navzdory značnému úsilí a celosvětovým iniciativám zajistit spravedlnost pro bývalého šéfa společnosti Jukos Michaila Chodorkovského a jeho obchodního partnera Platona Lebeděva, jejich osud zůstává nezměněn. „Svoboda je lepší než nesvoboda“, prohlásil nově zvolený prezident Medveděv. To by mělo být základem pro budoucnost Ruska, společně s reformou soudního systému a velmi potřebného zlepšení podmínek ve věznicích. Bohužel poslední rozsudek v případě Chodorkovskij ukazuje, že naděje na větší vládu práva v Rusku se nenaplnují. Nedávná rozhodnutí o vojenské strategii vůči Gruzii a NATO rovněž naznačují, že s novým duem Putin-Medveděv u moci začala nová doba ledová, a to nejen na domácí, ale také na zahraniční politické scéně. Vůči tomu musíme být skutečně ostražití.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Pane předsedo, chtěl bych upozornit na incident, který se značně dotkl mých spoluobčanů. Během rozpravy o kriminalitě v jednom výboru britské dolní sněmovny prohlásil vysoký představitel britské policie, že všichni Poláci nosí nůž, protože nosit nůž je součástí jejich kultury, a že je nutno je převychovat. Rád bych objasnil, že ačkoliv jsem Polák, sám nůž nenosím, a v mé kultuře se nůž obvykle používá spolu s vidličkou při jídle.

Je politováníhodné, že toto zaznělo, zejména když velký počet mých spoluobčanů, kteří žijí na britských ostrovech, se s větší pravděpodobností stane obětí trestné činnosti než jejím pachatelem. Ostatně všechna zobecnující tvrzení přisuzující kterémukoli národu jakékoli negativní vlastnosti jsou výrazem netolerance. Něco takového by v členském státě Evropské unie nemělo nikdy zaznít.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Sdělovací prostředky v Portugalsku nedávno oznámily, že společnost Yasaki v Ovaru propustila dalších 312 pracovníků. Společně s tímto posledním kolem propouštění během posledního roku a půl Yasaki Saltano propustila téměř 1 200 lidí v závodech v Ovaru a ve Vila Nova de Gaia.

To způsobuje závažný sociální problém v oblasti, kde je málo jiných pracovních příležitostí a kde neustále stoupá nezaměstnanost. Zároveň je však opravdu skandální, když si uvědomíme, že tato nadnárodní společnost získala miliony eur z prostředků Společenství, které měla investovat v Portugalsku. Lidé, na něž dopadá změna obchodní strategie, jsou dělníci a obyvatelé oblastí, kde se závody nacházejí.

Musíme zabránit tomu, aby se tyto situace soustavně opakovaly.

Christa Klaß (PPE-DE). - (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, po včerejší nedělní bohoslužbě v mém bydlišti nám náš indický kněz vyprávěl, jaká zvěrstva se páchají v jeho rodné zemi. Minulý týden došlo ve státě Orissa ve východní Indii k tažení proti křesťanům, kdy byli pronásledováni, ponižováni, týráni a vražděni. Do konce minulého týdne zde zahynulo 26 osob, bylo zničeno 41 kostelů, zapáleny čtyři kláštery a mnoho křesťanských domů pobořeno. Lidé hledají útočiště v lesích a zoufale prosí o ochranu před hinduistickými fanatiky.

Toto není první útok na křesťany, a proto nyní asi 60 000 křesťanů v Orisse opustilo své domovy. Současný konflikt spustilo zavraždění duchovního vůdce a člena Světové hinduistické rady 23. srpna. Otec Saji z naší vesnice vyzval naši farnost, aby se modlila za oběti, ale my můžeme udělat víc než jen toto. Naprosto odsuzuji tyto zločiny proti lidskosti. Evropský parlament musí naléhat na indickou vládu, aby křesťanům v Orisse zaručila právo na život a svobodu.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Dámy a pánové, Podněstří uznalo nezávislost Jižní Osetie a Abcházie. Pokud jde o separatistickou oblast Moldavska Podněstří, toto přehrábí do značné míry souvisí se zmrazeným konfliktem.

Jižní Osetie, Abcházie a Podněstří jsou v podobné situaci – celé roky Rusko odmítalo stáhnout odtamtud své síly. Prezident Moldavska přirovnal Podněstří k sopce, která by mohla, stejně jako události v Gruzii, začít kdykoli explodovat.

Rusko řeklo prezidentu Voroninovi, že má zájem o uzavření dohody, podle níž by Podněstří bylo považováno za autonomní oblast Moldavska. Jako taková by se oblast Podněstří mohla v případě potřeby legitimně oddělit od Moldavska na základě referenda.

Je důležité přivést 5+2 partnery k jednacímu stolu, nemůžeme dopustit, aby Medveděv a Voronin řešili ten konflikt mezi sebou. Jako vedoucí moldavské delegace vytrvale naléhám, aby ohledně Podněstří byla přijata preventivní opatření.

V Podněstří by měly působit mezinárodní mírové jednotky; Moldavsku bychom měli nabídnout plán užšího partnerství a Moldavanům umožnit vstup do Evropské unie bez víz.

Toomas Savi (ALDE). - Pane předsedo, v červenci 2007 Mezinárodní olympijský výbor (MOV) rozhodl, že pořadatelství zimních olympijských her v roce 2014 přidělí ruskému Soči. Po ruské agresi vůči Gruzii poslanci amerického Kongresu Allyson Schwartz a Bill Shuster vydali prohlášení, že jakmile se členové amerického Kongresu vrátí z letních prázdnin, Kongres Spojených států přijme usnesení požadující, aby MOV určil pro olympijské hry v roce 2014 nové místo konání.

Je zcela jasné, že pokud by se olympijské hry měly konat v Soči, země by tuto akci bojkotovaly, stejně jako v Moskvě v roce 1980 po sovětské vojenské invazi do Afghánistánu. To by olympijské hnutí poškodilo mnohem víc než nynější volba nového pořadatele olympijských her v roce 2014. Je proto načase, aby Evropský parlament začal jednat. Jinak bychom znovu mohli čelit myšlence na pořádání olympiády v autoritářské a agresivní zemi, která nerespektuje lidská práva a občanské svobody, ani olympijskou chartu.

László Tóké (Verts/ALE). - (HU) Pane předsedo, v souvislosti s nezávislostí Jižní Osetie a Abcházie rumunský prezident Traian Băsescu ostře zaútočil na kolektivní práva menšin, neboť podle jeho názoru by vedla ke zhroutilí některých států. Obavy Evropského společenství z krize na Kavkaze, z imperialistické agrese a hrozeb Ruska a z nebezpečí, které hrozí Ukrajině a Moldavsku, jsou oprávněné. Nicméně mimo jakékoli zájmy velkých mocností a navzdory snahám všech separatistů by skutečné mírové řešení mohlo zajistit kolektivní lidská práva a národní práva a zároveň úplnou autonomii. Podle zpravodaje Rady Evropy Andrease Grosse nejúčinnějším lékem na separatismus je autonomie. Prezident Băsescu by se neměl znepokojovat, protože Maďaři v Transylvánii se nechtějí oddělit od Rumunska, stejně jako se Tibet nechce oddělit od Číny; pouze se snaží dosáhnout svých kolektivních práv a autonomie.

James Nicholson (PPE-DE). - Pane předsedo, v srpnu během letní přestávky postihly Severní Irsko, oblast, odkud pocházím, silné lijáky. Bylo zasaženo mnoho oblastí, kde povodně odplavily ornici a zničily mnohahektarové lány brambor a polehly obilí.

Navštívil jsem některé nejhůře zasažené oblasti a byl jsem svědkem, jaký žalostný pohled se v té době naskýtal lidem, kteří dřeli, aby si zajistili obživu, zničené silnice, stržené mosty i část dobytka ztracená.

V současné době jsou farmáři zvyklí bojovat s počasím o přežití, ale v tomto případě by těmto malým oblastem mohla a měla být poskytnuta pomoc. V Evropě máme Fond solidarity, z něhož by Komise uvolnila prostředky vládě Severního Irsku, a chtěl bych vás požádat, abyste napsali předsedovi Komise, ať se obrátí na ministerského předsedu Severního Irsku a zjistí, jak nejlépe pomoci.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Pane předsedo, dnes je výročí vypuknutí Druhé světové války. Domnívám se, že je to vhodná příležitost k tomu, abych vás a všechny poslance Evropského parlamentu vyzvala, abyste podpořili vyhlášení 25. května mezinárodním dnem počest všech, kteří hrdinně bojovali proti totalitě.

Volba nepadla na 25. května náhodně. Dne 25. května 1948 komunisté zavraždili kapitána Witolda Pileckého. Kapitán byl jediným člověkem, který šel dobrovolně do koncentračního tábora, aby zde organizoval vnitřní odpor a shromažďoval informace o hromadných vraždách, k nimž zde docházelo. Po více než dvouletém pobytu v Osvětimi uprchl a poté bojoval ve Varšavském povstání. Po porážce nacistů zůstal v Polsku, aby se postavil dalšímu totalitnímu režimu, a to sovětskému. Toto rozhodnutí ho nakonec stálo život.

Lidé jako Witold Pilecki si zaslouží, aby se na ně nezapomnělo. Jako demokraticky zvolení zástupci Evropy máme možnost stanovit některý den k uctění jejich památky. Doufejme, že až bude den 25. května k tomuto účelu vyhrazen, budeme si moci pouze připomínat minulé boje proti genocidě a že tragédie totality se nikdy nebude opakovat.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Pane předsedo, vážení kolegové, začátkem července odešel z politiky Filip Dimitrov, náš první demokraticky zvolený ministerský předseda Bulharska.

Filip Dimitrov patřil mezi zakladatele demokratické opozice v Bulharsku, po rozpadu komunistického režimu převzal na začátku 90. let řízení státu, byl zástupcem v Evropském parlamentu a nakonec místopředsedou Bulharského národního shromáždění.

Po celá osmdesátá léta, kdy pan Dimitrov působil v politice, pro všechny z nás, kteří jsme ho znali, byl příkladem svou čestností a otevřeností, byl člověkem, který do hloubi duše věří v evropskou, euroatlantickou volbu naší země, ve svobodu projevu, v demokracii a lidská práva.

Jsem přesvědčen, že i když se z politiky stáhl, že nám všem bude i nadále pomáhat svými radami a svými zkušenostmi, abychom našemu státu vrátili image, kterou si zaslouží vzhledem k úsilí lidí, jako je Filip Dimitrov.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). - (ES) Pane předsedo, můj projev se týká otázky, o které se zatím ještě nehovořilo.

Disidenti a lidé na Kubě, kteří nesouhlasí s diktaturou, jsou často svévolně zadržováni. Naposled byl zadržen vedoucí rokové skupiny Gorki Águila, který byl už naštěstí propuštěn. Chci však pana předsedu upozornit na to, že o těchto svévolných činech kubánské diktatury je nutno informovat a je třeba je zveřejňovat, aby se zabránilo jejich opakování. Vyzývám proto pana předsedu, až bude mít možnost, aby tlumočil kubánské vládě a kubánskému velvyslanectví v Evropské unii naši nespokojenost a nesouhlas s těmito činy.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedo, zákaznická práva cestujících v letecké dopravě, kteří přilétají ze třetích zemí a procházejí centrálními letišti EU, jsou porušována. Tisícům občanů EU jsou nadále zabavovány bezcenně nakoupené tekutiny, neboť Komise se nepodařilo rychle zavést nařízení (ES) č. 915/2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 622/2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti. Třináct zemí, které nejsou členy EU, požádaly o uznání na základě tohoto nařízení, ale pouze v jednom případě bylo vyhověno.

Vaším prostřednictvím, pane předsedo, vyzývám znovu našeho nového komisaře pana Antonia Tajani, aby co nejrychleji tento problém vyřešil a toto nařízení zavedl.

Mnoha sportovcům na olympijských hrách v Pekingu – a samozřejmě i jejich příznivcům a rodinám – byly při návratu domů na ústředních letištích v Evropě zabaveny jejich věci. Opět přicházely desítky stížností. Vyřešte to prosím. Je to v rozporu se zákaznickými právy a je směšné, uvádíme-li bezpečnostní důvody.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Paní předsedající, dne 14. srpna 2008 byl odložen start jednoho letu společnosti Ryanair z Rakouska do Spojeného království na následující den. Letecká společnost se tehdy zaručila, že uhradí cestujícím výdaje za hotel a přesun a v souladu s nařízením (ES) č. 261/2004 byl rozdán informační leták upozorňující na práva cestujících v případě zpoždění nebo zrušení letu.

Když jeden cestující žádal společnost Ryanair o proplacení dodatečných výdajů, letecká společnost odmítla zaplatit a své rozhodnutí nijak konkrétně nezduvodnila. Odmítnutí společnosti Ryanair zaplatit je jasné porušení nařízení (ES) č. 261/2004, které definuje, jaká pomoc má být poskytnuta cestujícím v letecké dopravě v rámci EU. Dojde-li ke zpoždění nebo zejména k odložení letu na následující den, cestující mají nárok na kompenzaci, která se řídí zákonem. Nízkonákladové letecké společnosti, jako je Ryanair, musí

rovněž postupovat podle zákona a dodržovat příslušná nařízení. K těmto situacím dochází stále častěji, na úkor evropských cestujících v letecké dopravě, a je opravdu načase, aby Evropská komise přijala nějaké opatření.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Paní předsedající, před 87 lety tehdejší vůdce světového komunismu a Sovětského svazu Lenin rozhodl, že od Gruzie budou odděleny tři regiony. Dva z těchto regionů byly Jižní Osetie a Abcházie. Téměř o 90 let později platí za toho rozhodnutí Gruzie a Evropa vysokou daň. Dnešní zasedání Evropského parlamentu se náhodou koná současně se zasedáním Evropské rady. Máme proto příležitost hlasitě a jasně vzkázat představitelům Unie, že ve jménu svobody národů a lidských práv nemůžeme ruskou agresi vůči Gruzii zavírat oči.

Stejně jako sovětský útok na Maďarsko v roce 1956 a později útok na Československo v roce 1968, i toto je ukázkový případ, kdy velký stát napadl malý v období po druhé světové válce. Je to však první případ za posledních 60 let, kdy si velká země přisvojila část území malé země s použitím vojenské síly. Ostatně i vyhlášení takzvané nezávislosti Abcházie a Jižní Osetie je jen politické divadlo v režii pana Putina. Evropský parlament by měl vyjádřit svou solidaritu s Gruzii a obecněji se všemi národy Kavkazu.

György Schöpflin (PPE-DE). – (HU) Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Maďarské veřejné mínění se stalo svědkem pozoruhodné manifestace přímo uprostřed gruzínské krize. Ruský velvyslanec v Budapešti vydal značně nediplomatické prohlášení namířené proti vůdci opozice Viktoru Orbánovi, neboť Orbán se zastal Gruzie. Ruský velvyslanec – a to nelze popsat jinými slovy – pohrozil maďarské opozici, a tím většině maďarské společnosti, že ze strany ruského státu nelze čekat dobrou vůli. Není těžké rozluštit zakódovaný vzkaz: kdokoli volí FIDESZ, vystavuje se nelibosti Rusů. Vzkaz Jeho Excelence je neskrývané vměšování se do maďarských vnitřních záležitostí, a tedy do demokratického systému jednoho z členských států Evropské unie. Maďarsko v tom samozřejmě není samo, neboť téměř všem bývalým komunistickým státům se dostalo podobných výhrůžek, které ohrožují celou Evropu.

Proinsias De Rossa (PSE). – Paní předsedající, navzdory své vojenské neutralitě nezaujímá Irsko ke krizi, která vypukla v Gruzii, neutrální či nezúčastněný postoj. Veřejnost je hluboce znepokojena, neboť to vypadá, jako by mocní na všech stranách chtěli novou studenou válku, a má obavy ze sebedestruktivních hovorů o sankcích vůči Rusku. Impulsivní reakce nevytvoří ani nezaručí mír a spravedlnost lidem v regionu, a ostatně ani kdekoli jinde.

Rusko na nás v podstatě vypálilo varovný výstřel. Ve své reakci musí EU využít své zdroje k vytvoření nových institucí EU schopných vyjednat závazné mnohostranné dohody. Musíme se snažit budovat nový mírový svět v partnerství s Ruskem, nikoli v opozici vůči němu.

Předsedající. – Tímto je bod uzavřen.

17. Evropská soudní síť – Posílení Eurojustu a změna rozhodnutí 2002/187/SV – Uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

- Zpráva A6-0292/2008 paní Kaufmannové, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o Evropské soudní síti (05620/2008 - C6-0074/2008 - 2008/0802(CNS));

- Zpráva A6-0293/2008 paní Weberové, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o posílení Eurojustu a změně rozhodnutí 2002/187/SVV (05613/2008 - C6-0076/2008 - 2008/0804(CNS));

- Zpráva A6-0285/2008 pana Francý, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů (05598/2008 - C6-0075/2008 - 2008/0803(CNS)).

Rachida Dati, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, je mi velkou ctí, že k vám dnes mohu promluvit a říci vám, že jsem hluboce oddána hodnotám Evropské unie. Ústřední hodnotou je nepochybně spravedlnost. Chtěli jste zahájit své dílčí zasedání společnou rozpravou o otázkách spravedlnosti. To ukazuje, jaký význam tato Sněmovna přikládá otázkám evropské soudní spolupráce a ochraně základních práv. I mě tyto otázky velice zajímají a za tuto příležitost vám děkuji.

Tři uvedené texty se týkají pořadu jednání, jak připomenul váš předseda: rozhodnutí o Evropské soudní síti, rozhodnutí o Eurojustu a rámcové rozhodnutí o vymáhání rozhodnutí vynesných v nepřítomnosti. Tyto

tři texty zlepši soudní spolupráci v Evropské unii a změni rovněž způsob fungování členských států. Tyto tři iniciativy jsou již netrpělivě očekávány všemi, kteří v našich zemích působí v oblasti soudnictví. Na základě činnosti Rady SVV bylo na zasedání dne 25. července dosaženo politické dohody o návrhu rozhodnutí o Evropské soudní síti a posílení Eurojustu. Společným úsilím slovinského a francouzského předsednictví toho bylo dosaženo po necelém roce. Tyto dva návrhy rozhodnutí poskytnou větší ochranu evropským občanům a posílí soudní spolupráci v trestních věcech. Pro Evropskou unii je příznačné, že jedná a postupuje kupředu a zároveň nepouští ze zřetele svobody a základní práva.

Pokud jde o Evropskou soudní síť, návrh rozhodnutí, který by měl nahradit společnou akci z roku 1998, objasňuje povinnosti Eurojustu a sítě. Bere v úvahu přání členských států zachovat oba orgány a posílit jejich komplementaritu. Vypracování bezpečných způsobů komunikace mezi Eurojustem a Evropskou soudní sítí zajistí účinnou soudní spolupráci a větší vzájemnou důvěru. Evropská soudní síť je dobře známým a uznávaným nástrojem a prokázala svou užitečnost při podpoře kontaktů mezi zúčastněnými stranami. Zpráva Sylvie Kaufmannové zdůrazňuje užitečnost sítě a její úspěšnost. Vyzdvihuje přízvušnost sítě, která splňuje požadavky zejména soudů nižšího stupně. Tato zpráva dále podtrhuje nutnost zachovat tuto pružnost a decentralizovanou strukturu.

Paní Kaufmannová, přijala jste a podpořila hlavní směry původního návrhu, za což vám děkuji. Zmínila jste se rovněž o určitých obavách. Správně jste konstatovala, že je třeba zavést zabezpečené telekomunikace přísně v souladu s pravidly na ochranu údajů. Naprosto souhlasíme. Mohu vás ujistit, že Rada se pozorně zaměří na návrhy, které Parlament přijme. Zároveň s hodnocením fungování Evropské soudní sítě probíhá posilování Eurojustu. Jedno bez druhého nemůže existovat. Po šesti letech existence Eurojustu zkušenosti ukazují, že činnost této soudní jednotky pro spolupráci je nutno zlepšit. Eurojust není dostatečně informován, zejména o problematice terorismu. Pravomoci příslušníků jednotlivých států nejsou sladěny a provozní možnosti Eurojustu nejsou dostatečně rozvinuté.

Text, o němž bylo dne 25. července dosaženo všeobecné politické shody, představuje důležitou etapu při budování evropského soudního prostoru. Určitě dobře víte, že jednou z priorit Evropské unie je boj proti všem formám trestné činnosti. Uvedu příklad, v roce 2004 bylo Eurojustu oznámeno čtrnáct případů obchodu s lidmi, v roce 2007 bylo nahlášeno již sedmdesát jedna případů. To ukazuje, že musíme mít účinné nástroje pro potírání tohoto obchodu nevídaného rozsahu, jehož oběti se stávají tisíce našich občanů.

V evropské soudní spolupráci se Eurojust musí stát také vedoucí složkou. Díky tomuto textu, na němž se Rada SVV shodla, bude Eurojust operativnější a akčnější. Proto je pro nás důležitým krokem vpřed.

Obzvláště bych chtěla blahopřát Renatě Weberové k její práci a poděkovat jí za podporu. Jsem si dobře vědoma jejího odhodlání a vím, že si přeje, aby tento návrh uspěl.

S posílením Eurojustu budou posíleny i výsady jednotlivých národních států. Bude zřízena mimořádná koordinační jednotka alepší se předávání informací, aby lépe odpovídalo výzvám spojeným s novými formami trestné činnosti. Někteří by uvítali ambicióznější přístup. Jelikož to však institucionální rámec neumožňuje, k posílení Eurojustu musíme okamžitě a v rámci platného zákona využít každé možnosti.

Byly zohledněny i některé z vašich obav. Hlášení podávaná Parlamentu o činnosti Eurojustu v tomto směru budou pozorně sledována.

Pokud jde o uplatňování zásady vzájemného uznávání, což je zároveň jedním z klíčových aspektů při budování prostoru spravedlnosti, svobody a bezpečnosti, rámcové rozhodnutí o vymáhání rozhodnutí *in absentia* umožní posílení stávajících nástrojů, například Evropského zatýkácího rozkazu. Důležité je, aby rozhodnutí vynesené členským státem v nepřítomnosti dotyčné osoby bylo vymahatelné na území celé Evropské unie. Spolu s rámcovým rozhodnutím budou posílena také procesní práva osob. To zahrnuje možnost vymáhat rozhodnutí *in absentia* při dodržení práva na obhajobu. Cílem tohoto rámcového rozhodnutí však není změnit pravidla jednotlivých států, nýbrž spíše zlepšit vymahatelnost rozhodnutí *in absentia*.

Vaše zpráva, pane Franco, zdůrazňuje, že je nutno sladit stávající nástroje a zaručit právo na slyšení v průběhu řízení. Musí být respektována různost právních systémů, například to, jakým způsobem je dotyčná osoba předvolána. Rada tyto obavy sdílí, a předkládaný koncept návrhu tudíž znovu otevírá společnou rozpravu o posílení základních záruk v rámci Evropské unie. Víím, že se váš Parlament této otázce důsledně věnuje. Rada přezkoumá vaše návrhy, které se v podstatě nesou ve stejném duchu jako daný text, který se v Radě stal předmětem politické dohody. V tomto případě se jedná hlavně o návrhy týkající se zastupování právním zástupcem a práva na obnovu procesu. Tyto změny původní návrh nepochybně vylepšují.

Paní předsedající, dámy a pánové, Rada pozorně prozkoumá návrhy, které budou tento týden přijaty, a musím vás znovu ujistit, že předsednictví si přeje s vaším Parlamentem spolupracovat. Musíme se posunout kupředu společně a já nikdy nezapomenu, že zastupujete evropské občany. Prostřednictvím těchto tří textů bude dosaženo pokroku v oblasti soudní spolupráce ve věcech trestních a také obecného blaha v Evropě.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) jak jste právě, paní Datiová, uvedla, při vytváření tohoto evropského soudního prostoru, který si z celého srdce přejeme a na němž se Evropský parlament významným způsobem podílí, se nacházíme v kritickém bodě.

Chci poděkovat zpravodajům, paní Kaufmannové, paní Weberové a panu Françovi za jejich výborně zpracované zprávy o těchto třech iniciativách. Tyto dokumenty ukazují, že Evropský parlament podporuje návrhy členských států. Velkou radost mám, paní Datiová, také z toho, že zasedání Rady konané dne 25. července bylo tak úspěšné a vyústilo v politickou dohodu o uvedených třech textech. Komise tyto tři iniciativy podporuje a my se snažíme konstruktivním způsobem přispívat k činnosti Rady.

Pokud jde o Eurojust a Evropskou soudní síť, členské státy, které čerpají podněty z našeho sdělení na toto téma z října 2007, daly jasně najevo, že si přejí sblížení. Mnohé návrhy byly do těchto dvou iniciativ členských států zahrnuty: sladění pravomocí jednotlivých národních členů Eurojustu, posílení úlohy kolegia v případech konfliktů soudních pravomocí, lepší tok informací od jednotlivých národních členů do Eurojustu a možnost jmenovat kontaktní soudce Eurojustu pro třetí země. O řadě změn navrhovaných v mimořádně užitečných zprávách paní Kaufmannové a paní Weberové se již diskutovalo na zasedání Rady. Účelem pozměňovacího návrhu 32 k rozhodnutí o Eurojustu uvedeného ve zprávě paní Weberové je tedy zlepšení ochrany ve třetích zemích, které spolupracují s Eurojustem. Tato spolupráce bude vyhodnocena nejen při uzavírání dohody, ale také po vstupu této dohody v platnost. Komise navrhla navázat na tuto myšlenku, a návrh rozhodnutí byl podle toho změněn. Stanoví, že dohoda o spolupráci musí zahrnovat ustanovení o monitorování jejího uplatňování včetně uplatňování ustanovení o ochraně údajů.

Uvedu další příklad: pozměňovací návrh 38 v rozhodnutí o Evropské soudní síti, tak jak byl uveden ve zprávě paní Kaufmannové. Jak upozornila paní Datiová, tento pozměňovací návrh má zajistit, aby zpráva o činnosti Evropské soudní sítě pro Evropský parlament byla vypracována každé dva roky. Tento pozměňovací návrh byl podpořen Komisí a je obsažen v textu návrhu rozhodnutí.

Jak víte, v otázce iniciativ týkajících se Eurojustu a sítě dosáhla Rada politické dohody. Doufám, že v dohledné době Rada tyto nástroje formálně přijme, a stejně tak důležité je, aby členské státy učinily nezbytné kroky a plně začlenily toto rozhodnutí do svých vnitrostátních právních systémů.

Co se týče zprávy pana Françy o vymahatelnosti rozhodnutí *in absentia*, beru na vědomí, že do textu přijatého na zasedání Rady SVV konaném ve dnech 5. a 6. června je většina změn, minimálně svým duchem, když ne svým obsahem, již zahrnuta.

To je pouze několik mých poznámek, paní předsedající. Samozřejmě, že svou pozornost podrobně zaměřím na všechny návrhy Parlamentu. Nicméně jsem velice rád, že začínáme toto dílčí zasedání tím, co je pro budoucnost evropského soudního prostoru nesmírně důležité.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *zpravodajka*. – (DE) Paní předsedající, ráda bych využila čas vymezený na mé vystoupení právě nyní, pokud mohu. Těším mě, že se zde setkávám s úřadujícím předsedou Rady a s místopředsedkyní Komise.

Výbor jednomyslně přijal moji zprávu o Evropské soudní síti. Spolupráce byla velice konstruktivní a chtěla bych poděkovat všem zúčastněným, zejména panu Popovi, paní Gebhardtové a paní Weberové, zpravodajce pro Eurojust.

Evropská soudní síť – neboli krátce ESS – existuje již 10 let a v praxi prokázala, že má smysl. Dokonce i poté, co v roce 2002 začal fungovat Eurojust, si ESS zachovává svůj význam. ESS nemá nic společného s koordinací vyšetřování; jejím účelem je usnadňování přímých kontaktů, vlastní vyřizování žádostí o vzájemnou právní pomoc a poskytování informací. Je proto důležité nezasahovat do decentralizované struktury ESS. Změny by se měly provádět pouze tam, kde je to nezbytné nebo kde tyto změny přirozeně vyplynou z praxe v posledních letech. Jedním z příkladů je založení národních kontaktních míst, která hrají důležitou koordinační úlohu v členských státech a odpovídají za udržování spojení se sekretariátem ESS.

Stěžejní inovací je zřízení zabezpečené telekomunikační sítě. Potěšilo mě, když jsem se dozvěděla, že na tuto otázku zaměřil svou pozornost rovněž úřadující předseda Rady. Osobní údaje si vyměňují úřady v členských státech a může se jednat také o citlivé údaje, jako jsou otisky prstů na základě Evropského zatykače. V tomto

případě je pro zajištění bezpečnosti přenosu nutná zabezpečená telekomunikační síť, neboť je nepříjemné, aby se tyto údaje předávaly například faxem. Již v roce 1998, kdy byla ESS zřízena, se počítalo se zabezpečenou telekomunikační sítí, ale dosud nebylo možné dohodnout se na formě, zjevně z důvodů nákladů.

Zpráva navrhuje zřízení zabezpečených telekomunikací, nejprve pouze pro kontaktní místa. Jelikož však cílem je co nejdříve zajistit, aby veškeré kontakty mezi příslušnými orgány probíhaly přímo, předpokládá se, že dalším krokem bude začlenění všech zúčastněných orgánů odpovědných za právní pomoc ve svém členském státě do zabezpečené telekomunikační sítě. Vzhledem k citlivosti údajů zpráva odkazuje na ustanovení o ochraně příslušných údajů a znovu v této souvislosti zdůrazňuje, jak důležité je pevné rámcové rozhodnutí o ochraně osobních údajů v rámci třetího pilíře. To by platilo pro předávání údajů mezi různými kontaktními místy členských států. Bohužel Rada musí toto rámcové rozhodnutí přijmout ještě *lex generalis*, a tak ustanovení o ochraně základních údajů byla zahrnuta přímo do vlastního právního textu.

Funkčnost ESS závisí z velké části na kontaktních místech. Z toho důvodu byly pro výběr kontaktních míst vypracovány hlavní směry podle zvláštních kritérií. Osoby fungující jako kontaktní místa by určitě měly dobře ovládat minimálně jeden další jazyk EU a mít zkušenosti z oblasti mezinárodní spolupráce v trestních věcech a zároveň působit jako soudce, státní zástupce nebo jiný úředník v soudním systému. Je důležité, aby se členské státy těmito hlavními směry řídily, a samozřejmě musí pro kontaktní místa zajistit také dostatečné finanční prostředky.

V zájmu zlepšení spolupráce mezi ESS a Eurojustem a lepší koordinace svých činností by se členové Eurojustu měli na pozvání účastnit zasedání ESS a naopak. Eurojust svým rozhodnutím stanoví, kdy soudní orgány členských států – jinými slovy kontaktní místa ESS – musí informovat Eurojust o konkrétních případech. Stávající rozhodnutí doplňuje tuto povinnost v tom smyslu, že ESS a Eurojust se musí navzájem oboustranně informovat o všech případech, o nichž se domnívají, že je druhá organizace zvládne lépe. Cílem je s použitím tohoto pružného pravidla, které vychází ze skutečných potřeb, vyhnout se situaci, kdy vnitrostátní orgány musí Eurojustu poskytovat příliš rozsáhlé informace, a také zabránit „zavalení“ Eurojustu informacemi, které tento orgán prostě neumí zpracovat.

Hlášení o správě a činnosti sítě by měla podávat sama ESS, a to nejen Radě a Komisi, ale také Parlamentu. Jsem ráda, že Komise tento přístup výslovně podporuje.

Podle současného rozhodnutí bude Evropská soudní síť přizpůsobena vývoji, který v posledních letech probíhá, a její vztah k Eurojustu bude přesněji vymezen. V důsledku toho bude Evropská soudní síť lépe vykonávat svou pravomoc v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech, zejména vstoupí-li v platnost Lisabonská smlouva a z ní vyplývající komunitizace soudní spolupráce v trestních věcech.

Renate Weber, zpravodajka. – Paní předsedající, pojmání Evropské unie jako prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti by zůstalo pouze pozoruhodným cílem, pokud by nebyly zapojeny již fungující evropské agentury, jejichž schopnost jednat a reagovat při potírání organizovaného přeshraničního zločinu by měla posílit.

Ráda bych poděkovala stínovým zpravodajům, s nimiž se mi velmi dobře spolupracovalo téměř na všech aspektech této zprávy, a také předsedovi Eurojustu a jeho týmu za jejich otevřenost v průběhu prací.

Když jsem zpracovávala tuto zprávu, dozvěděla jsem se, že moji kolegové požadují evropského státního zástupce. V této věci mnohem více podporuji harmonizaci a zavedení Evropského soudního systému než prohloubení spolupráce. Nicméně z řady důvodů jsme v současné době tomuto cíli značně vzdáleni: zaprvé totiž neexistují evropské právní předpisy, které řeší problematiku soudní pravomoci v případech spadajících do působnosti Eurojustu; zadruhé členské státy nejsou ochotny převést ani část svých vyšetřovacích pravomocí na některou evropskou agenturu. Text zabývající se možností, že by národní členové Eurojustu byli zastoupeni ve společných vyšetřovacích týmech, je toho dobrým příkladem.

Paradoxem je, že zatímco poslanci Evropského parlamentu jsou připraveni skutečně řešit závažnou přeshraniční trestnou činnost – včetně udělení větších pravomocí Eurojustu, přičemž nám jde hlavně o dodržování lidských práv – členské státy něco prohlašují a něco jiného navrhuji v právních předpisech. Je těžké vysvětlit evropským občanům, jak vytvoříme prostor svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, když členské státy nemají dostatečnou důvěru v naše vlastní evropské agentury.

My jako Parlament chápeme a jsme srozuměni s tím, že Eurojust musí pracovat 24 hodin denně, sedm dní v týdnu. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci se shodl také na tom, že pro efektivní fungování Eurojustu je nezbytné, aby jeho národní členové měli stejné soudní pravomoci, jakými disponují ve svých zemích. Hlasoval rovněž pro prohloubení vztahů s Europolem a Evropskou soudní sítí a pro

vytvoření vazeb s dalšími evropskými a mezinárodními agenturami, jako je Frontex, Interpol a Světová celní organizace.

Jako poslanci tohoto Parlamentu požadujeme – a zpráva tento přístup odráží – vyváženost mezi pravomocemi Eurojustu a pravomocemi jeho národních členů na jedné straně a práv obviněného na straně druhé. Proto některé změny, které jsem navrhla, mají zvýšit míru ochrany procesních práv, jako je právo na obhajobu, právo na spravedlivý proces, právo být informován a právo na soudní nápravu. A ačkoli jsme si vědomi, že agentura zavedla důkladný systém ochrany údajů, některé změny představují dodatečné zabezpečení.

Hlavní obavy však stále panují ohledně údajů předávaných třetím zemím a mezinárodním organizacím, neboť pravdou je, že ve skutečnosti nevíme, co se s těmito údaji stane. Proto, abychom se ujistili, že naše vlastní evropské normy jsou dodržovány, navrhuji zřídit hodnotící mechanismus. Ráda bych poděkovala panu komisaři Barrotovi, že se o tom zmínil.

V neposlední řadě jsem znepokojena úlohou, kterou by měl hrát Evropský parlament ve vztahu k Eurojustu. Jelikož nevíme, jaký bude osud Lisabonské smlouvy, situace je ještě znepokojivější. Nicméně ve stávajících právních předpisech Společenství není nic, co by bránilo tomu, aby Parlament aktivně dohlížel na činnost Eurojustu. Je to zcela věc politické vůle a pevně věřím, že tato Sněmovna bude moci dělat svou práci.

Armando França, zpravodaj. – (PT) Paní předsedající, paní Datiová, pane komisaři, dámy a pánové, proces budování Evropy původně zahrnoval komunitizaci hospodářské oblasti. Postupně se však Společenství posouvalo do dalších oblastí, tento způsob zidealizoval Jean Monnet a jeho stoupenci, s cílem najít společná řešení společných problémů.

Ještě jsme nedošli na konec této dlouhé a obtížné cesty, ale musíme i nadále pokračovat pevně a odhodlaně dál. Jednou z oblastí, která nám v Evropské unii, nyní rozšířené na 27 členských států a obývané téměř 500 miliony lidí, působí složité a těžké problémy, je justice. Justice je jedním z pilířů demokracie a jedním z nástrojů ve službách svobody. Demokracie a svoboda jsou dvě ze základních hodnot EU. V důsledku toho a vzhledem k výzvám spojeným se samotným procesem budování Evropy a vzhledem k novým problémům moderního života justice podle mého názoru nyní nabyla rozhodujícího významu. Je třeba, aby jí obzvláštní pozornost věnovaly ty orgány EU, které jsou odpovědné za vytváření právních předpisů, za rozhodování a určování hlavních politických směrů v této věci. Rozhodnutí vynesená v trestním řízení v nepřítomnosti obžalovaných, známá jako rozhodnutí *in absentia*, mají různá procesní řešení, která se v jednotlivých členských státech navzájem velice liší.

Situace je vážná, neboť tato různá procesní řešení představují trvalou překážku vymahatelnosti trestních příkazů, které byly vydány v jednom členském státě, v jiném členském státě. Tato situace brání nebo dokonce znemožňuje uplatnění zásady vzájemného uznávání a napomáhá růstu trestné činnosti a přispívá k nedostatečné bezpečnosti na území Unie.

Vítáme proto legislativní iniciativu Slovinska, Francie, České republiky, Švédska, Slovenské republiky, Spojeného království a Německa, tak jak ji obdržela a přivítala Rada. Jejím hlavním cílem je stanovit procesní pravidla pro předvolávání osob, obnovu řízení nebo příslušné odvolání a právní zastoupení. S využitím těchto pravidel se trestní řízení urychlí a zefektivní. Zvýší se zároveň účinnost zásady vzájemného uznávání, zejména pokud jde o evropský zatykač a vydávací řízení mezi jednotlivými členskými státy, a také uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů, příkazů ke konfiskaci a příkazů ukládajících trest odnětí svobody a další opatření zahrnující zbavení svobody za účelem jejich vymáhání v Evropské unii. Zahrnout je nutno rovněž uznávání a dohled při přerušení trestu, alternativní tresty a podmíněné tresty.

Zpráva, kterou dnes předkládám Sněmovně, zahrnuje příspěvky velkého počtu členů Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Já a další kolegové jsme navrhli různé změny, což vedlo k řadě kompromisních změn a jednoznačné shodě poslanců ze skupin PSE, PPE, ALDE, Verts/ALE a UEN, kdy proti této zprávě byly pouze dva hlasy.

Paní předsedající, dámy a pánové, tato zpráva proto obsahuje změny k návrhu rámcového rozhodnutí Rady, které jej podle našeho názoru technicky obohatí a politicky posílí, zejména pokud jde o postupy pro předvolávání obviněných a záruku jejich práva na obhajobu, možnost být zastupován v nepřítomnosti a být zastupován právním zástupcem jmenovaným a placeným státem a také možnost obnovy řízení nebo příslušného odvolání, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a na podnět obviněného, který byl již odsouzen *in absentia*.

Konečně musím zdůraznit a vyjádřit své poděkování za pochopení a konsensus politických skupin a věřím, a přeji si to, že výsledek hlasování bude minimálně odpovídat širokému konsensu, kterého bylo dosaženo.

Neena Gill, zpravodajka pro stanovisko Výboru pro právní záležitosti. – Paní předsedající, vítám tyto zprávy, zejména zprávu týkající se problematiky *in absentia*, protože usnadňuje a zjednodušuje situaci osobám, které se musí obhajovat nebo činit právní kroky tam, kde jedna nebo druhá strana nemůže být přítomna. Rozdíly v přístupu v rámci Unie vytvořily určitou míru nejistoty a podkopaly vzájemnou důvěru členských států ve své soudní systémy.

Vítám proto prohlášení pana ministra, že se Rada bude snažit zharmonizovat tento proces ve všech členských státech, protože některé členské státy se doposud nijak usilovně nesnažily, aby se spojily s obviněnými. Mám za to, že břemeno musí nést soudní systém, ať je to kdekoli, a zajistit, aby obvinění chápali, jaké důsledky vyplývají z jakéhokoli příkazu vyneseného v jejich nepřítomnosti, a aby jejich základní práva byla v tomto směru ochráněna.

Vyzývám rovněž Radu, aby zajistila, aby ve všech členských státech fungoval systém, který obviněným umožní právní zastoupení bez ohledu na to, ve které zemi pobývají.

Konečně blahopřeji všem zpravodajům za jejich práci na zjednodušení složitého souboru právních procesů a návrhů, z nichž vzejde, jak se domnívám, podstata evropského zatýkacího rozkazu.

Nicolae Vlad Popa, jménem skupiny PPE-DE. – (RO) Přeshraniční trestná činnost tedy vzrostla a soudní systém se musí nové situaci přizpůsobit.

Zaznamenal jsem, že je nutné harmonizovat právní předpisy jednotlivých členských států a zejména je nutné, aby během této doby příslušné orgány členských států poskytovaly rychlé a efektivní informace.

Pro řešení této výzvy, které čelí evropští občané a orgány, je tato zpráva nepochybně krokem vpřed. Modernizace evropské soudní sítě představuje náležitou odpověď na přeshraniční trestnou činnost. Zpráva, kterou výbor LIBE jednomyslně schválil, se zaměřuje na vyšší výkonnost evropské soudní sítě a její schopnost kdykoli a z kteréhokoli místa v členských státech poskytnout potřebné informace.

Z této modernizace budou těžit evropští občané, kterým neujde, že v moderní a zabezpečené telekomunikační síti mají vnitrostátní soudní orgány k dispozici potřebný prostředek umožňující rychlou reakci.

Eurojust i soudní systém v jednotlivých členských státech se budou moci opřít o strukturu evropské soudní sítě a nikdo se už nebude moci vymlouvat, že nemá dostatek informací. Jako stínový zpravodaj z Evropské lidové strany děkuji paní zpravodajce Silvii-Yvonne Kaufmannové za její práci a za to, jakým způsobem se nám podařilo najít kompromisní řešení.

Evelyne Gebhardt, jménem skupiny PSE. – (DE) Paní předsedající, pane ministře, pane komisaři, jsem ráda, že dnes můžeme společně diskutovat o tak důležitém souboru opatření a pevně věřím, že zítra budeme přijímat rozhodnutí hodně velkou většinou. Zvláště bych chtěla poděkovat dvěma zpravodajkám, paní Kaufmannové a paní Weberové, jejichž stínovou zpravodajkou jsem byla, za velmi dobrou spolupráci, což byl nezbytný předpoklad pro dosažení tak dobrých výsledků.

Dobře odvedená práce je v této oblasti neodmyslitelná a mě velice těší, že pokud jde o Evropskou soudní síť (ESS), dosažený výsledek nám umožňuje zúročit dosavadní práci. Nezbytná je dobrá spolupráce právníků, místních soudců a příslušných orgánů v členských státech, máme-li skutečně vytvářet právo a spravedlnost pro naše občany, a právě to chceme konec konců dělat.

Obzvlášť mě v této souvislosti těší, že formálně nakonec navazujeme na spolupráci ESS a Eurojustu a zajišťujeme vazby, které jsou jediné výhodné a které lze jen přivítat. Jakmile se však předává velké množství údajů, zvyšuje se přirozeně také důležitost jejich ochrany, a to platí pro zabezpečení telekomunikací i pro výměnu těchto údajů. Jsem proto velice ráda, že Parlament, Komise a Rada s tím podle všeho souhlasí, což mohu opět jen přivítat.

Stejnou radost mám z toho, že zítra všechny tyto zprávy, jak tvrdím, získají velkou většinu hlasů, neboť toto rozšíření, které jsme navrhli – a které, doufejme, Komise a Rada schválí – tento dodatek ze strany Evropského parlamentu, za nějž musíme poděkovat paní Weberové, a sice že sexuální zneužívání dětí a dětská pornografie mají být nyní rovněž zahrnuty mezi trestné činy, což předtím nebylo, je pro naši společnost podle mého názoru velice důležitá věc, a to bych podtrhla.

Pro skupinu Sociálních demokratů je v této souvislosti zvlášť důležité – ale zároveň podle mého názoru zde řešení již bylo nalezeno – že v této oblasti se to netýká pouze organizovaného zločinu, ale také závažné trestné činnosti. Považuji za důležité, že v první řadě nemusíme předkládat důkazy, že dochází

k organizovanému zločinu, ale že prostřednictvím výměny informací můžeme doložit, že k organizované trestné činnosti zřejmě právě dochází někde podél hranice. To nemůže být základní nezbytný předpoklad. Domnívám se, že zde došlo k určitému nedorozumění mezi skupinami a snažila jsem se to objasnit. Doufám, a jsem o tom přesvědčena, že určitě pokročíme kupředu, což velice vítám.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, když na zasedání našich předsedů vlád téměř před deseti lety v Tampere byly vytyčeny hlavní směry politiky v oblasti trestního soudnictví EU, správně zdůrazňovaly, že evropští občané mají právo očekávat, že Unie zajistí, aby se zločinci nemohli nikde ukrýt. Proto Evropské liberální demokraty vždy důsledně podporovali opatření, jako je evropský zatykač, na rozdíl od britských konzervativců, kteří měli plná ústa zákonu a pořádku, ale odmítali nástroje pro spolupráci v rámci EU.

Tato opatření rovněž vysvětlují oprávněnost posílení schopnosti státních zástupců spolupracovat v rámci Eurojustu a postavit hlavní zločince před soud. Je logické, aby byla zajištěna jejich nepřetržitá pohotovost 24 hodin denně a byly jim poskytnuty větší pravomoci k provádění jejich rozhodnutí, například vydávání příkazů k domovní prohlídce a příkazů k zabavení věci v jejich členských státech, a byl jim umožněn přístup do jejich vnitrostátních databází trestných činů.

Určitě tady také existuje prostor pro upřesnění a zjednodušení pravidel pro uznávání rozsudků *in absentia*, tedy v nepřítomnosti obviněné osoby, ale nesmí to přejít v pohodlnou rutinu bez dostatečné snahy informovat obviněného. Nechtěla bych, aby členské státy napodobovaly Itálii s jejím zneklidňujícím množstvím soudních procesů *in absentia*.

Když jsem se před několika měsíci dotazovala Komise, zdůrazňovala mi, že iniciativa je vyvážená, rozšiřuje základní práva občanů a zároveň zdokonaluje zásadu vzájemného uznávání. Ale orgány, jako Evropská asociace právníků trestního práva, Rada advokátních komor a mezinárodní organizace pro spravedlivé procesy, vyjádřily obavy z nedostatečné ochrany obviněných.

Ministryně předsednictví zdůraznila a slíbila, že Rada pozorně posoudí změny předložené Parlamentem. Jsem si jistá, že to myslí dobře, ale moje odpověď je: „Velká slova“. Co se týče spravedlnosti v přeshraničních sporech, přímo volení poslanci EP jsou při rozhodování o zákonech EU opomíjeni. Dokud se nám nepodaří uvést v platnost Lisabonskou smlouvu, budou o těchto zákonech do značné míry rozhodovat úředníci státní správy jednotlivých států, a to je z velké části důvod, proč nebyla dodržena druhá část 10leté dohody, která slibovala zvýšení úrovně justice v členských státech, například dobrá pravidla na ochranu údajů a posílení práv obviněných, jako je právní pomoc, překlady a kauce. Dokud technokratickou politiku v oblasti justice EU nevystřídá politika demokratická, politika skutečně vyvážená, udržující rovnováhu mezi chytáním zločinců a zajišťováním spravedlivých procesů, je nutné podpořit opatření, o nichž právě diskutujeme.

Kathalijne Maria Buitenweg, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Paní předsedající, vím, že by mě nikdo nemohl obvinít z toho, že jsem toryovec, ale hlasovala jsem rovněž proti evropskému zatykači. Ne proto, že bych byla proti vydávání, proti předávání podezřelých z jedné země do druhé. Ve skutečnosti jsem velice pro. Mým problémem v té době bylo, že jsme nepřipravili, jak jsem se domnívala, příslušné předpisy týkající se práv podezřelých osob a že jsme to měli zároveň udělat. Procesní práva obviněných nebyla právně ošetřena. Navzdory vynaložené energii a velice kvalitním návrhům, o nichž zde dnes budeme diskutovat a s nimiž rovněž souhlasím, skutečností zůstává, že jsme dosud tento návrh neprošli, i když byl předložen již před léty a je klíčovým prvkem pro vytvoření důvěry mezi členskými státy, takže by zároveň usnadňoval vydávání.

Velmi ráda bych se od paní ministryně Dativé dozvěděla, zda onen návrh také považuje za tak zásadní pro naši evropskou spolupráci, na čem to stále závisí v Radě a zda existuje nějaká možnost dosáhnout za tohoto energického francouzského předsednictví nějakého pokroku v otázce práv obviněných. Faktem je, že pro usnadnění vydávání je toto opravdu nutné.

Co se týče rozsudků *in absentia*, je dobré, že se pro vydávání zavádějí podmínky, tak jak jsou v současnosti formulovány. Otázka zní: jsou dostatečné? Z politické dohody v rámci Rady bychom mohli odvozovat, že lze dosáhnout obnovy řízení nebo že možnost odvolání je dostatečná. Může mě paní ministryně Dativá ujistit, že právo na obnovu řízení má každý? Přece jenom odvolání neposkytuje všechny možnosti jako úplná obnova řízení. Proto bych opravdu ráda věděla, zda lidé mají skutečně nárok na úplnou obnovu řízení, a nikoli jen na odvolání.

Nyní přejdu k poslednímu bodu a budu stručná: Hodně slyšíme o tom, jakým způsobem usnadnit práci vyšetřujících orgánů. Zato se velmi málo dozvídáme – nebo jen náhodně – o tom, jak je to s takzvanými mezerami v oblasti obhajoby, mezerami, které se objevují právě v důsledku evropské spolupráce. Doufám,

že se zúčastníme panelu o evropských právech, panelu veřejného ochránce práv, abychom zjistili, jaké mezery existují v oblasti obhajoby, a mohli tak společně najít jejich řešení.

Gerard Batten, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, uvedu konkrétní příklad toho, kam vede integrovaný Evropský soudní systém „jeden pro všechny“.

Devatenáctiletému mladíkovi Andrewu Symeouvi hrozí v Londýně vydání do Řecka na základě obvinění ze zabití. Pan Symeou tvrdí, že s dotyčným trestným činem nemá vůbec nic společného. Důkazy proti němu jsou podezřelé, založené na pochybné identifikaci a prohlášeních údajně vynucených bitím ze strany řecké policie.

Tyto důkazy by měl přezkoumat britský soud, než schválí jeho vydání. Podle evropského zatykače však britský soud nemá právo přezkoumávat *prima facie* důkazy, a ujistit se tak, že vydání je oprávněné, a nemá žádnou pravomoc tomu zabránit.

Evropský zatykač znamená, že nyní už britští občané nepožívají základní právní ochrany vůči svévolnému zatčení a zadržení, jak stanoví Velká listina svobod. To odporuje zásadě spravedlnosti pro oběť i obviněného, přičemž oba dva ji zasluhují.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, dovolu mi, abych nejprve blahopřál slovinskému předsednictví a ostatním 13 zemím, které schválily tento návrh, který nám byl dnes předložen. Je to významný příspěvek k otázce spravedlnosti v EU.

Dovolte mi, abych poblahopřál také třem zpravodajům, paní Kaufmannové, paní Weberové a panu Françoovi za jejich výbornou metodickou práci. V podstatě schválili návrh se změnami, který co nevidět přijme Rada a Komise. Zpráva o tom mě potěšila a vítám to.

Byl bych ještě raději, kdybychom dnes měli před sebou ke schválení také návrh přebírající minimální procesní práva pro podezřelé a obviněné. Tím by bylo úsilí završeno. Vyzývám proto Komisi a Radu, aby tento návrh předložily co nejdříve.

Jako stínový zpravodaj pro návrh Eurojustu musím říci, že vítám posílení tohoto orgánu. Když byl založen, zdálo se mi, že to bude pouze typická instituce s nejistými vyhlídkami a minimálním využitím. Ukázalo se, že tomu tak není, jeho užitečnost byla potvrzena, stejně jako nutnost, aby byl dále posilován.

Nemusím se odvolávat na to, co řekli předchozí řečníci a zpravodajové o dodatcích k tomuto textu; pouze vítám jeho posílení.

Tyto návrhy nepochybně napomáhají úspěšnému rozvíjení prostoru spravedlnosti, svobody a bezpečnosti. Je však nutno přijmout důraznější opatření. Musíme překonat brzdicí nacionalistický přístup k problémům a v evropském prostoru uplatňovat širší pojetí spravedlnosti. Pak budeme moci říci, že spravedlnost je na celém území EU skutečně stejná.

Doufám, že k tomu doje se schválením Lisabonské smlouvy.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) V první řadě bych chtěla blahopřát zpravodajům.

V posledních letech se ukazuje, že v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech je činnost Evropské soudní sítě a Eurojustu nesmírně důležitá a užitečná.

Je nutno přijmout rozhodnutí Rady ohledně Evropské soudní sítě i rozhodnutí o posílení Eurojustu, aby tyto dvě struktury fungovaly stále pohotověji se zřetelem k tomu, že v posledních letech výrazně vzrostla mobilita lidí a přeshraniční trestná činnost.

Tyto dvě struktury by mohly spolupracovat a vzájemně se doplňovat.

Vytvoření kontaktního místa jako národního zpravodaje pro koordinaci činnosti Evropské soudní sítě i vytvoření národního koordinačního systému Eurojustu je důležité pro vzájemné předávání informací a rovněž pro nasměrování vnitrostátních orgánů na soudní síť, nebo na Eurojust, podle toho, jaké konkrétní případy se řeší.

Včas poskytnuté strukturované informace jsou pro efektivní činnost Eurojustu nezbytné. Zvýšenou pozornost je třeba věnovat zřízení zvláštní komunikační sítě pro přenos osobních údajů. Nesmírně důležité je zajistit vhodnou ochranu údajů v činnosti těchto dvou struktur.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Zpočátku se zdálo, že zpráva pana Francý je povahy spíše právní a technické než konkrétní. Vyšlo však najevo, že některé z členských států tuto právní instituci vůbec neznají. Tato zpráva odhalila také rozdíly mezi anglosaským a kontinentálním pojetím trestního práva. Je proto logické, že někteří z mých kolegů poslanců se proti zprávě postaví. Samozřejmě to neznámá, že tato témata nejsou důležitá.

My členové skupiny Evropské lidové strany (Křesťanství demokraté) a Evropští demokraté zastáváme názor, že právo na soudní proces je základním politickým právem. Nicméně se vyskytly případy, kdy se obviněný k soudu nedostavil, ale soud přesto vynesl rozsudek. Příkazy *in absentia* v jedné zemi nebyly dosud v jiném členském státě uznávány. Toto nastíněné rozhodnutí umožňuje, aby tyto příkazy byly vymahatelné i v dalších členských státech Evropské unie, pochopitelně za určitých podmínek, a to podle našeho názoru, když byl obviněný řádně předvolán k soudu, a přestože byl předvolán soudními orgány, dotyčný se k soudu nedostavil. Vyhýbání se spravedlnosti je běžné a osoba právoplatně odsouzená v jedné zemi Evropské unie by neměla mít možnost v klidu se procházet po ulicích jiného členského státu.

My členové skupiny PPE-DE se domníváme, že zpravodaji se podařilo sladit změny a vypracovat vyváženou zprávu, za což bych mu chtěl poděkovat.

Ještě bych rád dodal následující poznámku: Je správné, abychom zajistili podmínky pro spravedlivé soudní procesy, ale musíme se také starat o oběti trestných činů.

Philip Bradbourn (PPE-DE). - Paní předsedající, vystoupil jsem, abych promluvil výhradně o zprávě pana Francý o vzájemném uznávání příkazů *in absentia*. Samotná koncepce tohoto návrhu není mnoha soudním systémům v členských státech vlastní, zejména těm, jejichž právní systém je založen na zvykovém právu.

Ve Spojeném království jsme si během mnoha staletí vytvořili svůj vlastní právní systém založený na myšlence osobní svobody (*habeas corpus*) a právu obviněného, který nesmí být odsouzen, aniž by měl možnost se hájit. Tato zásada je zakotvena v dobře známé listině svobod – Magna Charta z roku 1215 – která v mé zemi toto právo zaručuje již 800 let. Uznávání soudních řízení *in absentia* jde zcela proti základním ideálům tohoto historického dokumentu.

U příkazu vynesení v jednom členském státě a následně uznaném v jiném členském státě poté, co byl vydán evropský zatykač, jistě vzniká pochybnost o tom, zda proběhl spravedlivý proces. Mezinárodní organizace pro spravedlivé soudní procesy Fair Trials International ve svém dokumentu o tomto návrhu zrcadlí mé obavy a zdůrazňuje – cituji – „vážné obavy pocíťované v souvislosti s následným vydávacím řízením“. Kolegové, vyzývám vás, abyste skutečně přezkoumali, co je navrhováno, a zamysleli se nad tím, jakým způsobem to ovlivní vaše voliče a jejich právo na spravedlivý proces.

Jim Allister (NI). - Paní předsedající, žádný rozumný člověk nechce usnadňovat život zločincům, ale musíme bránit spravedlnost v Evropě, aby nebyla zredukována na nejmenšího společného jmenovatele. A při tak širokém rozsahu soudních řízení, záruk a postupů napříč Evropou často právě toto řeči o dosažení právní rovnocennosti zahrnují.

Ve Spojeném království máme právní systém založený na zvykovém právu, který se od systému našich kontinentálních sousedů naprosto odlišuje v praxi, používáním precedentu a rozdílnými postupy. A tak když vidím zprávy založené na splynutí praxe, které nemá rozumný důvod, musím pocíťovat znepokojení.

Vezmeme si zprávu o vzájemném uznávání příkazů *in absentia*. Rovnou prohlašuji, že není nic rovnocenného mezi pečlivými právními opatřeními přijatými před tím, než je někdo odsouzen *in absentia* ve Spojeném království, a tím, mi připadá mnohem spíš jako nesystémový přístup, například v Řecku či Bulharsku. Proto nesouhlasím s tím, aby se mému britskému voliči odsouzenému zde v nepřítomnosti toto odsouzení automaticky uznávalo ve Spojeném království.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). - (FR) Paní předsedající, pane komisaři, chci jen poblahopřát zpravodajům a také předsednictví Rady k výsledkům dosaženým v této fázi rozpravy a přípravy textů. Mnoho našich občanů ve svém každodenním životě zpochybňuje, že by Evropa měla nějakou přidanou hodnotu. Pokud jde o právní systém, jakékoli opatření, které zlepší tuto životně důležitou veřejnou službu, zlepší pravděpodobně i vnímání výhodnosti Evropy pro bezpečnost svých občanů. V tomto ohledu je zvlášť důležité zajistit, aby rozhodnutí byla vymahatelná po celé Evropě, a odstranit překážky, které brání jejich vymahatelnosti na území Evropy. To je cílem navrhovaných textů. Při dodržování veřejných svobod tato opatření zvýší účinnost trestů nařízených vnitrostátními soudy.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Paní předsedající, chci pouze reagovat na britské skeptiky, jelikož s nimi souhlasím, že bychom neměli vytvářet právní předpisy na základě nejmenšího společného jmenovatele. V tom případě je však třeba uvážit, jakým způsobem chceme právní předpisy vytvářet, protože pokud se zároveň shodneme na tom, že chceme mít společný přístup při dopadání pachatelů, pak není možné vytvářet právní předpisy na základě jednomyslnosti. Z tohoto důvodu je vše nyní zablokováno v Radě.

Ale já od nich rovněž očekávám, že pomůžou prosazovat, aby se v procesu rozhodování hlasovalo kvalifikovanou většinou, neboť jinak jsme bezmocní. Můžeme se buď izolovat a v oblasti justice nespolupracovat, nebo přejít na hlasování kvalifikovanou většinou, protože to je jediný způsob, jak lze vytvořit opravdu zásadní a smysluplné právní předpisy.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Paní předsedající, musím znovu zopakovat to, co právě uvedla paní Buitenwegová. Otázka, kterou vyvolávají tyto texty, stejně jako veškerý pokrok dosažený v této oblasti za posledních 20 let, je velice prostá: v Evropské unii, jak prohlásil můj kolega Jean-Paul Gauzès, bereme v úvahu v první řadě zájmy lidí, zejména poctivých lidí, nebo přihlížíme především k zájmům států a státních mechanismů? Je jasné, že evropská konstrukce – a může nám to být líto, ale je to skutečnost a v dnešním světě skutečnost příznivá – je zárukou, že státní mechanismy 27 členských států nemohou převážit nad zájmy bezpečnosti, tak jak tomu po dlouhou dobu bylo. To je celý smysl Evropského projektu, jinak žádný Evropský projekt neexistuje. Proto je nutno Radu a tyto tři návrhy podpořit.

Rachida Dati, úřadující předsedkyně Rady. - (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, vaše slova dnes odpoledne svědčí o tom, že těmto třem textům přikládáte velký význam. Zároveň napovídají, že se zasazujete o dosažení účinného pokroku v soudní spolupráci, zejména v trestních věcech, a jak jste zdůraznili, při dodržování lidských práv. Tento dvojí požadavek je nezbytný, neboť právě to je podmínkou pro vytvoření evropského soudního prostoru vzhledem k tomu, že každý máme jiný právní systém, a dokonce i různé právní organizace. Záruky poskytované při používání Eurojustu a Evropské soudní sítě, například ty, které budou nabídnuty při vymáhání rozsudků *in absentia*, se jasně řídí stejnou logikou. Ráda bych tedy poděkovala Evropské komisi, jmenovitě panu Jacquesu Barrotovi, za podporu předsednictví. Jak jste uvedli, mnohé prvky v těchto zprávách nakonec téměř jednomyslně schválila Rada. A jak tu již zaznělo, máme hodně co dělat a musíme na tom pracovat společně.

Chci rovněž poděkovat paní Sylvii Kaufmannové za její zprávu a za její dnešní projev, protože hodnocení Evropské soudní sítě je důležitým krokem při zlepšování soudní spolupráce v trestních věcech. Je třeba si uvědomit důležitost a účinnost této sítě. Paní Kaufmannová, dnes jste opět správně zdůraznila vazby mezi Eurojustem a Evropskou soudní sítí. Jejich rozvoj je vzájemně provázaný; toto téma bylo nadneseno při mnoha příležitostech na posledním zasedání Evropské rady.

Chci poděkovat také paní Renatě Weberové za zprávu a za její důležitý příspěvek. Rovněž její projev v Toulouse na toto téma byl vynikající. Paní Weberová, musím vám poděkovat také za vaše přivítání. Víím, že jste odvedla pozoruhodnou práci společně se všemi ostatními, kteří byli zapojeni do činnosti Eurojustu. Zmínila jste se také o Lisabonské smlouvě. Chápu, že byste raději pracovala v jiném institucionálním rámci, ale nicméně musíme postupovat podle platného práva, neboť toto ovlivňuje všechny evropské orgány.

Pane François, ve svém projevu jste upozornil, že je nutné přijmout pro prosazování rozhodnutí *in absentia* jednotný rámec. Je dobře, že jste tuto věc nastolil, a je to jeden ze způsobů, jak lze dokázat účinnost našich právních systémů.

Paní Gebhardtová, je nesmírně důležité, aby všechny politické strany a právní subjekty vzájemně spolupracovaly, protože v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech v rámci Evropy čelíme výzvě naučit se pracovat společně, aby bylo možno účinně potírat všechny formy trestné činnosti. Víím, že jste nekompromisním zastáncem této spolupráce.

Nyní bych ráda odpověděla těm z vás, kteří mají pochybnosti o evropské justici a kteří se obávají, že ohrožujeme základní práva. Je pravda, že v době německého předsednictví jsme se neshodli na minimálních procesních zárukách. Na to musím reagovat, že rámcové rozhodnutí o rozhodnutích soudů *in absentia* stanoví právo na obnovu procesu, které představuje základní záruku. Výsledek tohoto procesu již netrpělivě očekávají soudci, státní zástupci a právníci, kteří denně spolupracují, a také oběti strádající různými formami trestné činnosti, které se neustále přizpůsobují a mění. Musíme ukázat, že si umíme s těmito nároky poradit a že dokážeme zavést účinné a užitečné nástroje. Musíme vybudovat Evropu, která v tomto soudním prostoru své občany chrání.

Předsednictví ví, že může počítat s vaší plnou podporou těchto tří textů. Chtělo by vám za to vyslovit uznání a poděkovat všem, kteří dnes projeví o tyto otázky zájem.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, chtěl bych se připojit k chvále a poděkování paní Datiové, která v době francouzského předsednictví předsedá zasedání Rady SVV. Paní Kaufmannové musím říci, že má pravdu, když trvá na ochraně údajů. Musím jí zároveň připomenout, že návrh rámcového rozhodnutí o ochraně údajů skutečně stanoví podrobná pravidla, která budou platit rovněž pro výměnu informací mezi kontaktními místy Evropské soudní sítě, ale měli bychom si to ověřit.

Také musím říci paní Weberové, že k tomu, aby byl zajištěn úspěch těchto textů, je samozřejmě velice důležité, aby mezi členskými státy a agenturami EU panovala důvěra. Domnívám se, paní Weberová, že jste se k tomuto tématu vyjádřila velmi přesvědčivě.

Pan França jasně ukázal, jak důležitý význam má text týkající se rychlejšího prosazování soudních rozhodnutí, pro který byl zpravodajem. Udělal to vyváženým způsobem, který musím vyzdvihnout, a zároveň potvrdil, že bude existovat také možnost obnovit proces, jak právě uvedla paní Datiová, a že právo na obhajobu bude pochopitelně zachováno. Musím odpovědět paní Buitenwegové a panu Demetriou ohledně procesních práv. Procesní práva považuji za nesmírně důležitá pro rozvoj společného prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti. Komise byla zklamána, že loni nebylo dosaženo žádné dohody, pokud jde o náš návrh rámcového rozhodnutí ohledně procesních práv. Nyní zvažuji, které iniciativy v této oblasti by mohly být v blízké budoucnosti zavedeny. Jsem odhodlán dosáhnout v této oblasti pokroku, možná předložením nového návrhu o procesních právech. V každém případě váš ujišťuji, že této věci věnuji plnou pozornost.

Musím zároveň říci paní Gebhardtové, ačkoliv jsem přesvědčen, že paní Datiová již na tuto věc odpověděla, že hovoříme o nových formách závažné trestné činnosti, které asi neodpovídají příliš striktnímu vymezení organizovaného zločinu. Také závažná trestná činnost musí tvořit jednu stranu této soudní spolupráce, kterou skutečně chceme.

Nemám už mnoho, co bych k tomu dodal, můžu jen zopakovat to, co řekl pan Jacques Toubon, a sice, že musíme mít na zřeteli zájmy obviněných Evropanů a zájmy každého z nás a našich krajanů, abychom umožnili potvrdit stále rostoucí účinnost soudní spolupráce, přičemž jsou samozřejmě dodržována lidská práva.

V každém případě bych chtěl rovněž poděkovat Parlamentu za jeho kvalitní přispění k této důležité rozpravě, která bude znamenat velice jasný posun v rozvoji tohoto evropského soudního prostoru.

Paní předsedající, paní Datiová, děkuji vám, že vaší zásluhou bylo na zasedání této Evropské rady v uvedené oblasti dosaženo konsensu a byly uzavřeny tyto politické dohody.

Renate Weber, zpravodajka. – Paní předsedající, ráda bych řekla pár slov ze své pozice stínové zpravodajky pro ostatní dvě zprávy a poděkovala paní Kaufmannové za to, jakým způsobem jsme spolupracovaly, a panu Françovi za jeho činnost. Tato zpráva obsahovala 57 kompromisních pozměňovacích návrhů, což něco vypovídá o množství vynaložené práce.

Pokud jde o zprávu o rozhodnutích *in absentia*, pravděpodobně nejcitlivější aspektem v této věci je skutečnost, že některé členské státy umožňují v případě vynesení příkazu v nepřítomnosti obviněného obnovu řízení, čímž plně respektují Evropskou úmluvu o lidských právech (protokol č. 7, článek 2) a Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, zatímco jiné země uznávají pouze právo na odvolání.

Bohužel návrh obsažený v této zprávě se nezabývá harmonizací platných právních předpisů ve 27 členských státech. Ačkoliv naším cílem by v budoucnu měly být evropské právní předpisy, prozatím jsme alespoň udělali všechno pro to, aby i v případě odvolání měl obviněný procesní záruky, jak stanoví články 5 a 6 Evropské úmluvy o lidských právech.

Chtěl bych zakončit slovy, že dobré fungování zásady vzájemného uznávání soudních rozhodnutí vyžaduje vysokou míru vzájemné důvěry mezi členskými státy a tato důvěra musí být založena na společném dodržování lidských práv a základních zásad.

Armando França, zpravodaj. – (PT) Musím poděkovat paní ministryni za její slova a také panu komisaři a mým kolegům poslancům, těm, co souhlasí, i těm, co nesouhlasí, protože ti druzí mi poskytují příležitost, abych tady a teď vysvětlil pár věcí.

V první řadě však chci říci toto: jako poslanec tohoto Parlamentu i jako právník a občan pociťuji dnes uspokojení, že se mohu podepsat pod návrh Rady a naše změny. Proč pevně doufám a věřím, že rámcové rozhodnutí bude přijato a uplatňováno? Odpověď zní, protože situace v Evropě je vážná a musíme reagovat bez dalšího prodloužení. Existuje řada lidí, kteří již byli odsouzeni a kteří se volně pohybují na území Evropské unie, aniž by soudy měly možnost vymáhat rozhodnutí vynesená v jiných zemích. To je závažné z hlediska rozvoje trestné činnosti samotné a z hlediska bezpečnosti v Evropě a je důležité, aby evropské orgány reagovaly.

Především rámcové rozhodnutí prosazující zásadu vzájemného uznávání a naše změny, změny navrhované Parlamentem, je třeba chápat ve vzájemné souvislosti. Navrhovaná řešení, která se týkají předvolávání osob, pravidel pro zastupování obviněných a obnovy procesu nebo odvolání, je třeba chápat ve vzájemné souvislosti. Všechna tato technická řešení spolu vzájemně souvisejí a podle našeho názoru vždy a za všech okolností musí být zaručeno právo obviněných na obhajobu.

Dobře víme, a to je třeba říci, s čím bychom se měli rozloučit. Za těchto okolností je řešení, němuž se dospělo, podle mého názoru řešením, které musíme přijmout. Je to důležitý a významný krok vpřed a zároveň také další malý krůček kupředu. V duchu starého pravidla tímto způsobem vybudujeme Evropskou unii, tímto způsobem vybudujeme Evropu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Carlo Casini (PPE-DE), písemně. – (IT) Legislativní návrh o soudních rozhodnutích *in absentia* je nutno přijmout, abychom překonali zásadní rozdíly v zacházení a velkou volnost při rozhodování podle vlastního uvážení, která byla poskytnuta výkonným orgánům ve 27 členských státech EU.

To jsou cíle, které stanovil sám Výbor pro právní záležitosti při předkládání svého stanoviska Výboru pro občanské svobody. Účelem čtyř změn, které byly jednomyslně přijaty loni v květnu a v podstatě převzaty příslušným výborem, je nastolení spravedlivé rovnováhy mezi základními právy a svobodami občanů a nutností vzájemného uznávání příkazů.

Vyvstala proto nutnost harmonizovat naše systémy trestního práva, a zavést do návrhu jednotné kritérium uznávané co největším počtem zemí EU se zřetelem na právní jednoznačnost. Jedná se o minimální normy přizpůsobené pro kombinování ochranných opatření v rámci záruk, které mají chránit obviněného, přičemž je nutno zachovat účinnou přeshraniční soudní spolupráci. Nicméně v některých případech je členskému státu poskytnuta určitá svoboda jednání, která umožňuje přihlížet ke specifickým jeho právního systému.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Evropský parlament hlasoval pro návrh vzájemného uznávání trestních rozsudků *in absentia* ze strany právních orgánů členských států EU, tedy rozsudků, které byly vyhlášeny v jiném členském státě v nepřítomnosti obviněné strany.

Spolu s Evropským zatykačem to znamená, že každý může být zatčen a potrestán v kterémkoli členském státě EU, kde byl souzen a odsouzen v nepřítomnosti, aniž by mu bylo oznámeno nebo si byl vědom, že proti němu bylo vedeno soudní řízení. Situace se ještě více komplikuje v členských státech, jako je Řecko, kde právní systém, minimálně v případě nejzávažnějších trestných činů, nepřipouští možnost, aby byl obviněný souzen v nepřítomnosti. Toto nařízení zásadním způsobem podkopává právo obviněného na spravedlivý proces. Vyvolalo to již bouřlivé reakce v právních organizacích a sdruženích po celé EU.

Nyní začíná být jasné, že harmonizace systému trestního práva a takzvaná „komunitarizace“ trestního zákona prosazovaná EU vedou k porušování základních suverénních práv a práv členských států určovat své vlastní záruky ochrany v důležitých oblastech, jako je trestní řízení.

18. Používání vízového informačního systému (VIS) v rámci Schengenského hraničního kodexu (rozprava)

Předsedající – Dalším bodem je zpráva (A6-0208/2008) pana Brejce, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o používání vízového informačního systému (VIS) v rámci Schengenského hraničního kodexu (KOM(2008)0101 - C6-0086/2008 - 2008/0041(COD)).

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu zpravodaji Brejcevi za jeho práci na tomto návrhu. Právě je činěn důležitý krok, který nám umožní plně využít dostupné technické nástroje k zabezpečení našich vnějších hranic.

Používání vízového informačního systému (VIS) je nesmírně důležité pro zajištění účinnosti kontrol na vnějších hranicích. VIS poskytuje spolehlivou vazbu mezi držitelem víza, vízem a pasem, a zabraňuje tak použití falešné totožnosti.

Výhody tohoto systému se plně projeví až po zavedení biometrických prvků. Legislativní nástroj na pořadu jednání stanoví po svém formálním přijetí společná pravidla, která zaručí účinné a harmonizované použití VIS na našich vnějších hranicích.

Bez společných pravidel by tyto hraniční přechody, kde se VIS běžně nepoužívá, mohly být zneužívány nelegálními přistěhovalci a zločinci. Změnou Schengenského hraničního kodexu budou tato společná pravidla nastavena.

Plně proto podporuji dosažený kompromis a blahopřeji Evropskému parlamentu a Radě k dohodě při prvním čtení.

Mihael Brejce, zpravodaj. – (SL) Rád bych poděkoval panu komisaři za jeho laskavá slova. Evropský parlament je zapojen do procesu spolurozhodování o změně nařízení, které upravuje používání Vízového informačního systému. Změny vízového systému navržené Komisí původně předpokládaly velice důkladnou vstupní kontrolu občanů třetích zemí, kteří musí mít víza. To by zahrnovalo nejen obvyklý postup porovnání osoby s dokladem, ale také odebrání otisků prstů. Nařízení obsahuje všechna opatření a podmínky pro vyhledávání, která příslušným orgánům provádějícím kontroly na vnějších hraničních přechodech umožní přístup k údajům pro kontrolu totožnosti a tak dále – zdržím se výčtu všech těchto kontrol.

Podle tohoto nařízení pohraniční úředník má přístup k Vízovému informačnímu systému, kde může na hranici zkontrolovat všechny údaje o cestujícím včetně otisků prstů. Navrhované nařízení, to jest systematická kontrola s odebráním otisků prstů občanům třetích zemí pokaždé (zdůrazňuji pokaždé), když vstoupí do schengenského prostoru, by zcela jistě prodloužilo čekací dobu na hraničních přechodech, zejména v turistické sezóně a na začátku a na konci státních svátků.

Jelikož Evropa je globální hospodářskou velmocí i zajímavým turistickým cílem pro občany třetích zemí, kteří samozřejmě potřebují vstupní vízum, je nebo bylo podle mého názoru nutné vhodným způsobem toto nařízení zjednodušit. Proto jsem navrhl provádět kontrolu a odebrání otisků prstů na hraničních přechodech pouze namátkově. Tím jsem chtěl upozornit na skutečnost, že držitelé víza jsou odebrány otisky prstů jednou v průběhu vyřizování víza a poté znovu při vstupu do schengenského prostoru za účelem porovnání a ověření totožnosti.

Myslím si, že takový postup nebo takové přísné ustanovení je přehnané, protože ve skutečnosti nemáme k dispozici žádné údaje ani odhady o počtu padělaných víz. Kromě toho odebrání otisků prstů lidem, které vůbec nikdo z ničeho nepodezírá, je nesmyslné a časově náročné. Přestože jsou pro občany Evropské unie vyhrazeny oddělené pruhy, na hraničních přechodech by se tvořily velice dlouhé fronty, kde by všichni, zejména občané Evropské unie a ti, kteří mají víza, v době státních svátků a prázdní museli stát frontu.

Na tomto zasedání Parlamentu se nám relativně rychle podařilo dosáhnout konsensu o některých odchylkách od přísných ustanovení a po dvou jednáních tří stran bylo dosaženo také kompromisu s Radou a Komisí. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci schválil návrh, přičemž nikdo nebyl proti a pouze dva členové se zdrželi hlasování.

Stručně shrnuto, myslím si, že současné nařízení je dobré, protože zajišťuje hladký průběh překročení hranice. I když na odbavení čeká mnoho lidí, pohraniční úředník sám posoudí situaci podle uvedeného nařízení, a pokud to podmínky předepisují, provede namátkovou kontrolu. Rozhodnutí o provedení namátkových

kontrol není pouze věcí úředníka, ale v první řadě věcí jeho nadřízených na hranici. Myslím si, že jsme zajistili příslušné bezpečnostní normy a zároveň umožnili cestujícím překročit hranici v co nejkratší možné době.

Dovolte mi, abych využil této příležitosti a poděkoval Radě a Komisi za skvělou spolupráci, a zejména stínovým zpravodajům, jmenovitě panu Cashmanovi, za řadu dobrých podnětů a jejich aktivitu při hledání kompromisu.

Urszula Gacek, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, po rozšíření schengenského prostoru byly zrušeny hraniční kontroly na většině území EU a každodenní cestování našich občanů uvnitř těchto hranic se zrychlilo a zjednodušilo. Zároveň to však znamená, že občané ze zemí mimo EU, kteří vstupují do schengenského prostoru, jsou fakticky kontrolováni pouze jednou, a to na vnějších hranicích.

Zatímco naši občané si často spojují nelegální migraci s dramatickými scénami s přetíženými plavidly nezpůsobitelnými k plavbě, které narušují naše námořní hranice, nebo s kontejnery plnými nešťastníků – obětmi obchodu s lidmi – přejíždějícími pozemní hranice, realita je mnohem složitější. Asi 50 % nelegálních přistěhovalců přijíždí do EU legálně, ale po vypršení platnosti víza zůstávají i nadále na našem území. Zadruhé velice často se vyskytují případy padělaných dokladů, zejména na letištích.

Abychom snížili počet osob, které překračují délku pobytu, a zároveň snížili riziko, že povolení ke vstupu získají osoby s falešnými doklady, bude v schengenském prostoru pro ověřování platnosti víz a odebrání otisků prstů používán harmonizovaný a zabezpečený systém. Nicméně jak dobře vědí všichni naši občané, kteří cestují, zvýšené zabezpečení vede ke zvýšenému obtěžování cestujících, kteří přijíždějí v dobré víře, a k delšímu čekání na hranicích. Je proto nutná také určitá míra pragmatismu. Máme-li za to, že vnitřní bezpečnost není nijak ohrožena, a nelegální migrace a provoz na hranici dosahují takové intenzity, že doba čekání se stává neúnosnou, pak je možné od odebrání otisků prstů upustit.

Tento pružnější systém může fungovat maximálně tři roky a poté se vyhodnotí jeho účinnost. I když je naším cílem bezpečnější Evropa, musíme být zároveň vstřícní k přijíždějícím obchodníkům i turistům. Jsem přesvědčena, že navrhovaný Vízový informační systém představuje správný kompromis mezi těmito dvěma cíli.

Michael Cashman, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, chci poděkovat panu zpravodaji za skvěle odvedenou práci. Kompromisy, kterých jsme s Radou dosáhli, jsou rozumné a účelné, a to říkám jako původní zpravodaj pro Schengenský hraniční kodex.

Stručnost je výsadou moudrých, a nebudu tedy Sněmovnu déle zdržovat, jen ještě poděkuji – jak by to měl udělat každý poslanec – dvěma výborným asistentům, Renaudovi a Marisovi, kteří mi v práci pomáhali a díky jimž byla moje práce nejen radostnější, ale také produktivnější.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, jako zpravodajku pro vízový informační systém (VIS), která stále ještě pracuje na změně společných konzulárních instrukcí, jimiž se bude řídit současný soubor biometrických prvků, mě velmi zajímá všechno, co souvisí s vízovým informačním systémem.

Když jsme o VIS rozhodovali, počítali jsme s tímto třiletým obdobím, kdy by se vyhledávání mohlo provádět pouze pomocí vízového štítku a VIS by neobsahoval otisky prstů. Z tohoto kompromisu mám však poněkud smíšené pocity. Podporuji jej, protože na něm jsme byli schopni se dohodnout. Ale na druhé straně Komise správně prohlásila, že pouze biometrická kontrola může s jistotou potvrdit, že osoba, která k nám chce vstoupit, je ta osoba, které bylo vízum vydáno, a proto je třeba, aby pohraniční stráž systematicky ověřovala totožnost každého držitele víza ve VIS a prováděla biometrickou kontrolu. Mám proto trochu obavy, pokud jde o odchylku a schopnost provádět namátkové kontroly.

Budu se těšit na tuto zprávu za tři roky a vynasnažím se, aby se flexibilita nestala mezerou v zákoně, neboť máme-li mít VIS, měli bychom ho samozřejmě řádně uplatňovat.

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat panu Brejcovi za jeho výbornou zprávu. Oceňujeme jeho názor, že ověřování čísla vízového štítku ve VIS spolu s ověřováním otisků prstů bude vytvářet řadu problémů. Proto vítáme zavedení odchylky umožňující ve výjimečných případech využít VIS bez ověření otisků prstů.

Nicméně se domníváme, že zpráva nemá takové ambice, jaké by měla být. Uvedená odchylka by se měla stát spíše obecným pravidlem. Navrhujeme využívat VIS ve výjimečných případech, existují-li pochybnosti o totožnosti. Je dobře známo, že skupina Verts/ALE vystupuje důrazně proti zavedení biometrických prvků, pokud nebude nade vše pochybnost prokázána jejich nezbytnost. Podle našeho názoru to má významné

důsledky pro bezpečnost osobních údajů a pro základní práva. Pro nařízení proto tentokrát hlasovat nemůžeme.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, nařízení správně stanoví, aby u každého držitele víza byla systematicky prováděna kontrola biometrických prvků prostřednictvím vízového informačního systému (VIS). To je nejlepší a nejbezpečnější způsob jak ověřit pravost víza. Je proto politováníhodné, že Parlament považuje za nutné podřývat tuto zásadu vydáním přehledu situací, kdy bude stačit zkontrolovat identifikační štítek a biometrické údaje se již kontrolovat nebudou. Je nebezpečí, že vzhledem k zavedení tohoto přehledu se biometrické kontroly stanou spíše výjimkou než pravidlem. Samozřejmě vím, že není možné provádět biometrické kontroly vždy a za všech okolností, ale mělo by to být určité pravidlem. S ohledem na nutnost potírání nelegálního přístěhovalectví a boj proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti si v tomto případě nemůžeme dovolit laxní a neformální přístup.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Pane předsedající, Maďarsko pochopitelně také mělo velkou radost z přistoupení k schengenskému prostoru. Dovolte mi, abych na toto téma týkající se nešťastné situace, která se vyvinula na hranici Maďarska a Rakouska, řekl ještě pár slov. Rakouské úřady neberou schengenský systém v mnoha ohledech vážně: ačkoliv Maďarsko je součástí schengenského prostoru již téměř rok, požadují od Maďarů, kteří přejíždějí hranici, předložení pasu, a pokud jej nemají, udělují jim pokuty. Nedochází k tomu přirozeně často, ale když se tak stane, je pochopitelné a omluvitelné, že v maďarském veřejném mínění to vyvolává velký odpor. Navíc je bohužel běžné, že na hranici jsou uzavírány silnice, které až dosud fungovaly, aby je Maďaři nemohli použít k překročení hranic bez pasu podle schengenské dohody. Doufám, že najdeme způsob, jak tomuto zneužívání ze strany Rakušanů zabránit. Děkuji vám.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, také já si myslím, že náš zpravodaj odvedl výbornou práci, jejíž výsledek máme k dispozici, přičemž bral v úvahu na jedné straně bezpečnost a na druhé straně použitelnost. Nicméně jsme se také dozvěděli, že při pohledu do budoucnosti jednu z hlavních obav vyvolává problém osob, které překročily povolenou délku pobytu, jinými slovy osob, které vstupují do EU legálně, ale když jim vyprší platnost víza, dál setrvávají na našem území a ztrácí se z dohledu.

Rád bych k této rozpravě jen doplnil: pokud má systém vstupu a výstupu dlouhodobě fungovat, bude nutné provádět systematické kontroly. Nevyhneme se jim a tuto otázku týkající se vnějších hranic Evropy musíme zkoumat.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, musím ještě jednou poděkovat vašemu zpravodaji, panu Brejcovi, protože pochopil hlavní cíl návrhu, kterým je zabezpečení hranic, nicméně měl stále na zřeteli, že tyto hranice musí být dostatečně pružné. Jsem přesvědčen, že tyto dva aspekty lze sladit a že se vám to v tomto textu, který je výsledkem jedinečného kompromisu, podařilo. Na doplnění bych uvedl, čímž vlastně opakuji to, co právě řekla paní Weberová, že opravdový problém máme s tím, jak na jedné straně otevřít Evropu každému, kdo chce na její území pravidelně vstupovat a zase odtud odcházet, a na druhé straně dávat si relativní pozor na ty, kteří se, nutno říci, pokoušejí podvádět a zneužívat pravidla. Tento dvojí požadavek na otevřenost a zároveň usměrňování a dodržování zákona je proto nutno vzít v úvahu.

Moje poděkování míří do sněmovny za to, že nám umožnila pokročit kupředu při zabezpečení našich hranic a zároveň zachovat nezbytnou pružnost.

Mihael Brejc, zpravodaj. – (SL) Rád bych se vyjádřil ke dvěma stanoviskům, která jsou v rozporu: odchylka jako obecná zásada a přísné dodržování pravidel stanovených v schengenském kodexu.

Právě kompromis, kterého jsme dosáhli, umožňuje rozumné překračování hranic, i když se tvoří velmi dlouhé fronty. Představme si hraniční přechod například mezi Slovinskem a Chorvatskem v době státního svátku, kdy se tam najednou nahrne padesát až šedesát tisíc lidí, z nichž deset tisíc má vízum. Kdyby měly být odebrány otisky všem těmto deseti tisícům lidí, ti ostatní, kteří jsou občany Evropské unie a mohou překračovat hranici bez formalit, by museli den až dva čekat. Buďme proto realisté a vytvořme systém přísné kontroly obsahující rozumná opatření pro hladký průběh překračování hranic.

Nezapomínejme, že nařízení jasně stanoví, a cituji: „... výhradně za účelem ověření totožnosti držitele víza a/nebo pravosti víza ... příslušné úřady provádějící kontroly na vnějších hraničních přechodech ... mají ... přístup k vyhledávání s použitím čísla vízového štítku ve spojení s ověřením otisků prstů držitele víza“. Proto ve všech případech, kde je byt sebemenším pochybnost, pohraniční úředník provede kontrolu; ve všech ostatních případech, pokud je na hranicích velké množství lidí, bude jednat v souladu s nařízením, které umožňuje určitou odchylku.

Nesmíme postavit novou „Berlínskou zeď“ úředníků a informací. Evropská unie je a měla by být i nadále globální silou, která je ohleduplná vůči svým občanům a všem, kteří sem přicházejí.

Chtěla bych mimo jiné poděkovat panu Cashmanovi a samozřejmě panu komisaři za jejich trpělivost při našem společném hledání tohoto kompromisu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Kinga Gál (PPE-DE), písemně. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, všichni se shodujeme, že je nutné změnit Schengenský hraniční kodex tak, aby jeho ustanovení vyhovovala podmínkám vízového informačního systému.

Nicméně původní návrh Komise je problematický, neboť stanoví, že když občané třetích zemí překračují hranice, je třeba zkontrolovat nejen platnost víz, ale také jim odebrat otisky prstů. To však může způsobit velký nápor na vnější hranicích Evropy, hlavně na vnitrozemských hraničních přechodech během období prázdnin nebo o státních svátcích.

Vítám proto zpravodajem navrhované změny, které stanoví, že tyto kontroly nebudou prováděny systematicky, nýbrž pouze jako náhodný vzorek podle jasně vymezených podmínek a časových omezení.

V zítřejším hlasování podpořte prosím stanovisko Komise, aby bylo možné překračovat naše vnější hranice bez dlouhého čekání nejen teoreticky, ale i prakticky.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), písemně. – (RO) Toto nařízení přichází jako reakce na nutnost zabezpečit a posílit hranice Evropské unie prostřednictvím účinnější kontroly na hraničních přechodech. Nicméně nejdůležitější stránkou věci je vytvoření společných pravidel pro harmonizaci vízového informačního systému.

Ačkoli některé členské státy měly za to, že povinné používání VIS může být zavedeno, až když technologický vývoj umožní praktické využití mobilních zařízení s rychlým přenosem dat a určitou kontrolou, jsem přesvědčena, že návrh zpravodaje, aby úředníci pohraniční policie sami rozhodovali o tom, zda vízový informační systém použijí, nebo ne, představuje řešení, dokud technologický systém neumožní rychlý přenos údajů a jeho systematické využívání.

Neměli bychom také zapomínat, že přiměřená kontrola na hranicích EU by zvýšila vnitřní bezpečnost členských států, a následně by zabráňovala podvodům, například v rámci organizovaného zločinu a teroristických akcí. Navíc systematické ověřování ve vízovém informačním systému by spolu s významným zvýšením účinnosti hraničních kontrol vytvořilo zároveň předpoklad pro větší pružnost při předkládání žádosti o vízum.

19. Hodnocení dublinského systému (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0287/2008) paní Lambertové, jménem Výboru pro občanská práva, spravedlnosti a vnitřní věci, o hodnocení dublinského systému (2007/2262(INI)).

Jean Lambert, zpravodajka. – Pane předsedající, i já bych ráda poděkovala stínovým zpravodajům za jejich opravdový zájem a nasazení a všem ostatním, kteří se na této zprávě podíleli.

Nařízení Dublin II, jak asi víte, je součástí společného evropského azylového systému a určuje, který členský stát odpovídá za přezkoumání žádosti o azyl a za konečné rozhodnutí. Jeho účinek velice souvisí také se správným prováděním dalších směrnic, jako je směrnice o přijímání žadatelů o azyl a takzvaná procedurální směrnice.

Zpráva našeho výboru vysvětluje, že nařízení Dublin, a vlastně systém jako celek, je systémem založeným na vzájemné důvěře a spolehlivosti, takže všechny členské státy musí plnit své povinnosti.

Máme četné obavy, kterými se v této zprávě zabýváme – ačkoliv je zde pochopitelně všechny nebudu uvádět – a které souvisejí s kvalitou uplatňování azylového systému, dopadu na dotčené osoby a celkové účinnosti

Dublinu II. Jaké problémy to některým členským státům způsobuje? Nemáme něco téměř před očima a nezjednodušíme to příliš vzhledem ke složitosti problému?

Co se týče kvality uplatňování, víme, že mezi členskými státy existují obrovské rozdíly ve spravedlivém a důkladném přezkoumání požadavků na ochranu. To není spravedlivé vůči jednotlivcům a poctivé vůči jiným členským státům. A opravdu, podíváme-li se na několik málo členských států Evropské unie, pak pokud byste byli žadateli o azyl, kteří se opravdu bojí o život, museli byste mít téměř sebevražedné sklony, abyste v některém z nich požádali o azyl, protože šance na uznání vašich požadavků by byla velmi malá, a nebezpečí navrácení tudíž velmi vysoké.

A tak si jako výbor shodně přejeme, aby byla přijata systémová opatření vůči těm členským státům, které v tomto ohledu selhávají. Většina členů výboru rovněž chce, aby předávání do těchto členských států v rámci Dublinu bylo zastaveno, dokud nedostatky nebudou napraveny – i když na toto téma existuje změna, o níž budeme hlasovat zítra.

Pokud jde o jednotlivce, chceme, aby se jednoznačně zvýšila kvalita a důslednost rozhodování. Chceme, aby případy byly důkladně přezkoumány a nedocházelo k jejich uzavírání z technických důvodů (náš odstavec 11). Chceme, aby ti, kteří přicházejí na základě nařízení Dublin, dostávali jasné informace; chceme také zvýšit možnost slučování rodin a pro tento účel požadujeme širší definici rodiny – ačkoliv vím, že i zde existuje změna – aby například nezletilá osoba mohla být předána, a žít tak se svým jediným rodinným příslušníkem v Evropské unii, i když tato osoba je jen příbuzný, nikoli blízký příbuzný.

Požadujeme také jasné řízení ve vztahu k nezletilým osobám, které by mohly být předány pouze za účelem sloučení rodiny; toto řízení by mělo zahrnovat jejich zástupce a doprovod během celé doby, aby se při předávání žádné dítě nemohlo ztratit, jak se to v mnoha případech bohužel stalo. Požadujeme také širší uplatňování humanitárního opatření, například pro ty, kteří jsou obzvláště ohroženi.

Máme obavy z případného rozšíření databáze Eurodac i pro jiné účely než jen k ověřování totožnosti. Rada a Komise si je zřejmě vědoma, že Parlament nebere tyto otázky na lehkou váhu.

Pokud jde o problémy – a vím, že další kolegové o tomto pohovoří více – jedním z nich, který se nás také týká, je to, že Dublin II může vytvářet tlak na některé členské státy, které jsou tím prvním místem, kde žadatelé o azyl vstupují na území Evropské unie. Žádáme proto Komisi, aby předložila návrhy na takzvané sdílení zátěže, které nejsou pouze finanční povahy, ale pro tyto členské státy a dotčené osoby skutečně představují řešení.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, používání dublinského systému bylo technicky a politicky vyhodnoceno v rozpravě zahájené v roce 2007 a následující po zelené knize o budoucnosti společného evropského azylového systému.

Na základě závěrů tohoto dvojího hodnocení hodlá Komise navrhnout ještě před koncem roku změny v nařízení Dublin a v nařízení Eurodac, přičemž budou zachovány základní zásady dublinského systému. Cílem je posílení účinnosti systému a ochrana dotčených osob.

Pane předsedající, dámy a pánové, musím poděkovat Parlamentu za podnět k této rozpravě o uvedených budoucích změnách. Tato rozprava se postupně stává konstruktivní a nepochybně nabývá na intenzitě. Komise sdílí obavy vyjádřené ve vaší zprávě, paní Lambertová, pokud jde o nedostatky. Souhlasí se závěrem, že úspěch dublinského systému závisí na větší harmonizaci norem ochrany na úrovni EU. To je způsob jak žadatelům o azyl předaným do jiných členských států zaručit rovný přístup k ochraně.

Potřebujeme zmíněnou větší harmonizaci zákonů členských států týkajících se azylu, stejně jako hlubší praktickou spolupráci, jaká se předpokládá ve druhé etapě společného evropského azylového systému.

Komise má v úmyslu lépe vymezit řízení a lhůty, které budou muset být dodržovány, a také zlepšit kvalitu a spolehlivost údajů obsažených v databázi Eurodac.

Pane předsedající, dámy a pánové, nechci zacházet do přílišných podrobností, ale je pravda, že posuzujeme řadu změn. Tyto změny zahrnují lepší informovanost žadatelů o azyl, účinnější uplatňování práva na azyl, odstranění svévolného zajišťování žadatelů o azyl, ujasnění předepsaných podmínek a postupů při uplatňování humanitární klauzule, poskytování více záruk pro nezletilé cizince bez doprovodu a rozšíření práva na sjednocení rodiny pro žadatele o azyl a osoby požívající druhotné ochrany.

Ačkoli navzdory všemu vyznělo hodnocení dublinského systému příznivě, je rovněž pravda, že tento systém vedl k dalšímu zatížení některých členských států, které mají omezenou přijímací a absorpční schopnost, a vzhledem ke své zeměpisné poloze jsou zároveň obzvlášť vystaveny migračnímu tlaku.

Komise zvažuje možnost dočasně pozastavit uplatňování dublinských ustanovení na přetížený členský stát a zároveň sestavuje tvůrčí týmy odborníků na azylové právo, na které se tyto poněkud přetížené členské státy mohou obracet.

Komise bere v úvahu podstatná a konstruktivní doporučení obsažená ve zprávě Parlamentu. Budeme se usilovně snažit přijmout všechny nezbytné kroky, a reagovat tak na obavy, které vyjádřil Parlament ve své zprávě o fungování a dopadu dublinského systému.

Děkuji vám, paní Lambertová, dámy a pánové. Budu vás pozorně poslouchat, jelikož jsem přesvědčen, že dokonalejší právo na azyl má důležitý význam pro budoucnost, a řekl bych pro náš model Evropy, která musí zůstat věrná své velké tradici lidí vítat.

Simon Busuttil, *jménem skupiny PPE-DE*. – (MT) Tento zákon je nutno revidovat. Dovolte mi, abych vysvětlil proč. Když byl tento zákon vydán, cílem bylo, aby každý, kdo žádá o azyl – to jest, žádá o ochranu – mohl tak učinit v první zemi, kam se dostane. Zní to rozumně, ale když byl tento zákon vydán, nikdo si nepředstavoval, zejména v současné době, že mnoho lidí přijede do Evropské unie, tedy některého členského státu na loď, že přepluje Atlantik nebo Středozemní moře, aby se dostali do Evropské unie. To nikdy nebyl záměr tohoto nařízení, které za této situace nyní nutí země, aby vítaly tyto lidi, kteří připlouvají na lodích v zoufalé, a těžké situaci. Jsem rád, že pan komisař Barrot zde prohlašuje, že jednou z možností jak provést revizi tohoto nařízení je jeho dočasné pozastavení v případě těch zemí, které nesou nepřiměřenou část určité zátěže. Z tohoto důvodu potřebujeme buď toto opatření, nebo velmi dobře fungující mechanismus, mechanismus solidarity, který umožní přistěhovalcům přijíždějícím do některé ze zemí, aby pokračovali do další země EU. Je naprosto nezbytné provést tuto revizi co nejdříve.

Martine Roure, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Pane předsedající, členský stát odpovědný za prověření žádosti o azyl je nutno určit s využitím dublinského systému. Tento systém je však hluboce nespravedlivý. Žadatelé o azyl mohou být proto někdy vráceni do členského státu, o němž se ví, že jejich žádost o azyl zamítne, zatímco členský stát, kde se nacházejí, by jim udělil statut uprchlíka. To je první nespravedlnost.

Kromě toho tento systém nastoluje problém solidarity mezi členskými státy. Je velmi dobře známo, že členské státy, které se nacházejí na vnějších hranicích Evropy, nesou větší zátěž. Po našem návratu z Malty jsme požadovali, aby byla zpochybněna samotná podstata dublinského systému. Jsme přesvědčeni, že členským státem, který odpovídá za prozkoumání žádosti o azyl, by nemusela nutně být první země vstupu. Při posuzování žádostí musí existovat solidarita.

Zaznamenali jsme vážné nedostatky, zejména pokud jde o ochranu nezletilých osob bez doprovodu. Pozorovali jsme, že členské státy nedostatečně využívají nástroje umožňující, aby nezletilí byli znovu sloučeni se svou rodinou, která se nachází v jiném členském státě. Rovněž chceme, aby se nezletilí mohli sloučit například s tetami a strýci v jiném členském státě, než aby byli ponecháni bez pomoci. Je proto nutné rozšířit definici rodiny.

Konečně hluboce odsuzujeme, že v některých členských státech skutečně dochází k systematickému zadržování lidí, kteří čekají na předání v rámci Dublinu. Poukazujeme na to, že tito lidé žádají o mezinárodní ochranu a že jejich žádost nebyla dosud podrobně posouzena. Hodnocení nařízení Dublin II nám musí proto pomoci napravit závažné nedostatky, které jsme zjistili při naší návštěvě záchytných zařízení. Navštívili jsme řadu těchto zařízení a musím říci, že některé z těchto návštěv nás zcela znechutily.

Musím vám připomenout, že cílem nařízení Dublin je určit, který členský stát bude odpovídat za přezkoumání žádosti o azyl. Nařízení musí umožňovat přístup do azylového systému a musí zaručovat, že členský stát podrobně prozkoumá každou žádost o azyl.

Evropská unie se nesmí vyhýbat odpovědnosti vůči třetím zemím. Musí zaručit ochranu práva na azyl.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *jménem skupiny ALDE*. – (NL) Pane předsedající, v první řadě bych ráda poděkovala panu zpravodaji za celkově vyváženou práci. Nechci proto puntičkářsky poukazovat na některé jednotlivosti. Mimo to, budeme-li zcela upřímní, hodnocení již vůbec není aktuální.

Prioritou číslo jedna, alespoň pokud jde o skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, je převádět dostupné údaje z jednotlivých členských států na stejnou úroveň. Jedině tak bude možné provádět skutečně

kvalitní, a tedy účinné hodnocení. Členské státy se tomu musí opravdu věnovat, samozřejmě pod nezbytným vedením ze strany Evropské komise.

Je důležité zdůraznit skutečnost – a v tom se zjevně s Martine Roureovou rozcházíme – že na základě předaných údajů nelze vyvozovat závěr, že dublinský systém jako takový vede k neúměrné přenosové zátěži členských států na vnějších hranicích Evropy. Samozřejmě – a právě to uváděl pan zpravodaj i pan komisař – zeměpisná poloha těchto členských států způsobuje, že se potýkají se značnou zátěží. A to je právě důvod, proč skupina ALDE celou tu dobu obhájí mechanismus povinného sdílení zátěže vedle dublinského systému, nejen pokud jde o finanční a materiální zdroje, ale také pokud jde o nasazení lidských zdrojů. Vždyť odpovědnost za to, co se děje na vnějších hranicích Evropy, nese všech 27 členských států.

Velice by mě, pane komisaři, také zajímalo, co přesně máte na mysli onou možností dočasného pozastavení. Co to představuje? Znamená to, že si žadatel o azyl může vybrat členský stát, kam chce jít, že může volně cestovat dál? Pokud ano, závažným způsobem by to podkopávalo politický vzkaz dublinského systému. Stručně řečeno, prostě podporujte mechanismus povinné solidarity, který celou dobu obhajujeme.

Nakonec pokud si EU chce zachovat svoji důvěryhodnost, všech 27 členských států skutečně musí poskytovat přiměřenou a důslednou míru ochrany. Důležitost řádného společného azylového řízení a odpovídajícího statutu ani není možné dostatečně zdůraznit.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, zpráva paní Lambertové by nás měla přimět k vážnému zamyšlení nad touto otázkou. Skutečnosti, které zpráva popisuje, jsou znepokojující. Zatímco Evropská komise i nadále přichází s novými iniciativami v oblasti azylu a legálního přistěhovalectví, zdá se, že jejich provádění se vymyká kontrole. Výpočet nákladů, údaje o žádostech o azyl a nakládání s osobními údaji jsou nedostačující. To je znepokojivé zjištění. Pokud dublinský systém již nefunguje tak, jak by měl, jak si poradí s novými iniciativami v oblasti migrace? Může se tato Sněmovna spolehnout na to, že Rada a Komise odvedou spolehlivou práci při výpočtu nákladů? Bude pak ochrana osobních údajů brána vážně?

Velice rád slyším, jaké závěry Rada vyvozuje ze zprávy paní Lambertové. Je jasné, že dublinský systém ještě není dokonalý. Může Rada zjistit, zda s novými iniciativami v oblasti azylu a migrace bude předávání údajů řádně fungovat?

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Pane předsedající, systém Dublin II pro udělování azylu by měl být už konečně revidován. Zaprvé není opravdu evropský, neboť nezaručuje skutečnou solidaritu a podporu těm členským státům, které vzhledem ke své zeměpisné poloze přijímají neúměrný počet žadatelů o azyl.

Druhým a důležitějším důvodem, proč by měl být revidován, je skutečnost, že tento neúměrný počet často přímo ohrožuje humanitární zásady a povinnost důstojně zacházet s lidmi, kteří přijíždějí na naše hranice a hledají ochranu.

Víme, že příležitostně řada členských států s dokonalým odůvodněním a v rozporu s tímto nařízením neplní své závazky, nebo se v horším případě schovávají za nedostatečnou evropskou solidaritu, aby zdůvodnily i ty nejkřiklavější případy porušování lidských práv, kterého se dopouštějí jejich orgány.

Praktiky, jako zadržování nezletilých v nepřijatelných podmínkách, a hromadné zamítání žádostí o azyl z politických důvodů nelze ospravedlnit žádným nedostatkem solidarity. Víme však také, že jiné členské státy, které nemusí čelit těmto problémům, považují své humanitární povinnosti za splněné, obviňují-li druhé státy. O solidaritě však neslyšíme nic.

A tak systém Dublin II vedl v praxi k mnoha vzájemným obviněním mezi členskými státy. Jedinými, kdo skutečně prohrává, jsou žadatelé o azyl. Nejdůležitější proto je vytvořit skutečný společný evropský azylový systém.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

Předsedající. – Rozprava bude pokračovat po rozpravě o Gruzii.

20. Situace v Gruzii (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise k situaci v Gruzii.

(FR) Rád bych přivítal francouzského ministra zahraničí, úřadujícího předsedu Rady a bývalého poslance tohoto Parlamentu, pana Kouchnera. Dále vítám ministra pro evropské záležitosti Jean-Pierra Jouyeta. Obzvláště pak vítám zodpovědnou komisařku Benitu Ferrero-Waldnerovou. Vítám i Jacquese Barrota, který je však bohužel už na odchodu. <BRK>

Evropská rada sice skončila před chvílí, ale o jejím průběhu nám jistě poví pan ministr Bernard Kouchner.

Bernard Kouchner, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, s laskavostí jste vyčkávali skončení mimořádného zasedání Evropské rady, a já jsem tedy přispěchal, abych vám sdělil jeho závěry. Naše francouzské předsednictví chtělo, abyste byli neprodleně informováni o přijatých rozhodnutích, nejen proto, že vám chceme poskytnout aktuální informace o naší práci, ale i proto, že Evropský parlament se v posledních měsících velmi aktivně zapojil do řešení gruzínské otázky. Děkuji vám, paní komisařko.

Rádi bychom vám poděkovali za projevený zájem a zároveň vás informovali o tom, co se událo na jednání Rady 13. srpna a na zasedání Výboru pro zahraniční věci 20. srpna, kvůli čemuž tu je Jean-Pierre Jouyet, aby vás seznámil s prozatímními závěry.

Rád bych vám připomněl, že tento konflikt začal před dvaceti lety, v letech 1991/1992. Jeho nejnovější fáze však začala v noci ze 7. na 8. srpna. Bylo by vhodné podívat se na toto konkrétní vzplanutí. Novináři a historici musí události studovat a pozorovat jejich vývoj v Osetii, a především v Cchinvali, hlavním městě Jižní Osetie.

Boje zuřily oné noci, a poté pokračovaly 9. a 10. srpna. Spolu s kolegou Alexandrem Stubbem, finským ministrem zahraničí, který je zároveň předsedou OBSE, jsme se v neděli 10. srpna rozhodli odcestovat do Tbilisi. Prezidentu Saakašvilimu jsme navrhli dohodu o příměří, kterou přijal.

Vzhledem k tomu, že se jedná o závažné skutečnosti, rychle zmíním, co jsme našli na místě, co jsme viděli v Gori a na silnicích během této bolestivé epizody, kdy ruská vojska vstoupila do země a rychle postupovala. Především je třeba říct, že jsme se obávali, že ruská vojska vstoupí do Tbilisi. Tyto jednotky byly v Gori, jen 45 či 50 km od Tbilisi. Cesta do metropole byla přímá a na ní jen velmi málo překážek. Proto jsme se s určitým opodstatněním domnívali, že cílem ruských jednotek bylo, jak prohlásily, odpovědět na provokace a osvobodit Jižní Osetii, ale také postoupit do Tbilisi a vynutit si změnu vlády.

Proto bylo životně důležité, nebo jsme se to alespoň domnívali, aby jednotky zastavily a co nejdříve vstoupila v platnost dohoda o příměří. Naším cílem bylo příměří v co nejkratší době.

Následujícího dne jsem se v Moskvě setkal s prezidentem Sarkozym, ale ještě předtím, poté co jsem mluvil s uprchlíky na gruzínské straně a oběťmi, které jsem potkal v nemocnici v Gori, jsem chtěl spolu s francouzským předsednictvím vyslechnout příběhy uprchlíků na druhé straně, v Severní Osetii, kteří přišli z Jižní Osetie po ostřelování Cchinvali v noci ze 7. na 8. srpna. Vyslechl jsem příběhy, které byly bohužel velmi podobné, co se týká utrpení, ale které zcela jasně odhalily velmi odlišné interpretace událostí.

Setkali jsme se s prezidentem Sarkozym v Moskvě, kde se konaly dlouhé rozhovory, jež trvaly pět hodin, mezi prezidentem Medveděvem, předsedou vlády Putinem, ministrem zahraničí Sergejem Lavrovem, prezidentem Sarkozym a mnou.

Na závěr těchto poměrně tvrdých jednání se konala tisková konference, na níž prezident Sarkozy a prezident Medveděv vyjmenovali šest bodů francouzské dohody, která pak měla být převezena zpět do Tbilisi ke schválení, neboť došlo k určitým změnám mezi naší první cestou do Tbilisi a tím, co měl být náš závěrečný pobyt v Tbilisi následujícího dne.

Prezident Medveděv přistoupil na dva pozměňovací návrhy, zejména na bod týkající se konečného statusu, který, jak chápeme, nechtěl zmiňovat v textu dohody.

Prezident Saakašvili přistoupil na dohodu o příměří díky tomuto zprostředkování, které, byť nebylo ideální – neboť v podobné situaci není nic ideální – musíte uznat, že bylo přinejmenším rychlé. Toto zprostředkování tedy až na několik smutných výjimek umožnilo skutečné zastavení bojů. Ruská pozemní vojska se začala stahovat 21. srpna – to byl druhý z šesti bodů dokumentu – ačkoli to bylo s téměř osmidenním zpožděním. Došlo ovšem k některým přesunům, které vedly k odlišným interpretacím, jak je běžné, protože některé tanky se pohybovaly jedním směrem, a pak také směrem opačným.

Tento odsun dosud neskončil. Nejsem si vlastně jist, zda neskončil, ale rozhodně ještě nebyl plně dokonán. Válka skončila dosti rychle, neboť 10. a 11. srpna byly zastaveny hlavní válečné operace, alespoň podle určitých pozorovatelů, včetně našeho francouzského velvyslance Erica Fourniera, který je zde přítomen. Co

však neskončilo – a co šířilo zkázu – byly akce osetských a abcházských milicí, které postupovaly v závěsu za ruskými jednotkami a byly zodpovědné za rabování a někdy i zabíjení. Musím však říci, byť s největší obezřetností, že způsobené škody nebyly příliš velké. Musím také konstatovat, že ani škody způsobené bombardováním nebyly příliš rozsáhlé. Každá škoda je samozřejmě velmi vážná a příliš velká a vždy má za následek příliš mnoho obětí, ale v porovnání s tím, co nám bylo popisováno, nedosáhly škody rozsahu, jehož jsme se obávali, což je rozhodně dobře.

Neviděli jsme a měli bychom vidět, vzhledem k tomu, že informace byly velmi neobjektivní, co se stalo v Osetii. Zatímco bylo možné poměrně rychle pozorovat situaci v Gruzii, nebylo možné dostat se do Osetie, přinejmenším nijak snadno, a do oblasti se podařilo proniknout jen hrstce lidí. Jejich zprávy se velmi lišily.

Zastavení bojů, které bylo prvním z šesti bodů, bylo tedy okamžité a účinné. Došlo k dočasnému příměří a trvalému příměří. Druhý bod se týkal stažení vojenských jednotek. Konkrétně bylo specifikováno, že pro gruzínské jednotky stažení znamená návrat do kasáren a pro ruské jednotky stažení za linie, na kterých stály před vypuknutím krize. Dále tam byla řada dalších bodů, mezi nimi i bod týkající se přístupu všech obětí k humanitární pomoci. Problémy působily konkrétně body 5 a 6. V našem vyjednávání bylo ustanoveno pásmo podél hranic mezi Jižní Osetií a Gruzii, v němž by dočasně mohly působit ruské hlídky, dokud nedorazí pozorovatelé z OBSE nebo Evropské unie. Bylo zapotřebí vysvětlujícího dopisu prezidenta Sarkozyho, který byl zveřejněn se souhlasem prezidenta Saakašviliho, aby se konkretizovalo, že je míněna oblast bezprostředně přiléhající k hranicím. Vzhledem k tomu, že na některých místech je hranice vzdálena od hlavní silnice napříč Gruzii pouhé dva kilometry, nebylo to tak jednoduché. Dohodli jsme se, že některé body zůstanou nerozhodnuty – a to bylo jasně stanoveno v textu – do příchodu mezinárodních pozorovatelů. Byl použit termín „pozorovatelé“ namísto „míroví dozorci.“ Vše bylo třeba stanovit velmi přesně. Bod 6, který byl svým způsobem nejdůležitější, se týkal politického řešení a mezinárodních rozhovorů či vyjednávání, které k tomuto řešení musí vést. Tuto dohodu podepsal prezident Saakašvili za pomoci paní Condoleezy Riceové, protože první dokument byl podepsán, ale poté pozměněn. Pak zde byl dokument, s nímž souhlasil pan Medveděv, a nakonec třetí, závěrečný dokument vyjednaný s prezidentem Saakašvilim, kterého jsme však nemohli přimět k jeho podpisu. Byla půlnoc, nebo jedna po půlnoci, když se konala velká demonstrace. Nakonec jsme ho nebyli schopni přimět k podpisu onoho dokumentu, takže jsme ho pak po několika úpravách museli přimět podepsat tento, za pomoci paní Condoleezy Riceové, která se s námi setkala při své cestě přes Paříž a které jsme tento dokument svěřili, aby mohlo dojít k podpisu tohoto – odvážím se říct závěrečného šestibodového dokumentu – prezidentem Saakašvilim. Bezprostředním výsledkem bylo příměří! Poněkud pozdějším výsledkem, i když k němu došlo velmi rychle, bylo neúplné stažení ruských vojsk. Další body dohody budeme pozorně monitorovat, budeme je monitorovat my, 27 zemí tvořících Evropskou unii a zejména tento Parlament, jelikož dokument byl právě schválen. Rád bych vám připomenul, že závěry první mimořádné rady pro zahraniční věci už byly schváleny všemi 27 členskými státy a vytvářejí podmínky pro fyzickou přítomnost Evropské unie na místě. Už jsme pověřili Javieru Solanu, aby řídil tuto část společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Už byli vysláni dva nebo čtyři francouzští pozorovatelé pod záštitou OBSE, která už na místě působí. Doufáme, že budou schváleni další pozorovatelé, neboť včera při rozhovorech prezidentů Sarkozyho a Medveděva prezident Medveděv naznačil, že by přijal, a dokonce chtěl, aby v oblasti byli pozorovatelé z Evropské unie. Naše práce postupuje tímto směrem. Bylo tedy dosaženo mimořádně rychlého výsledku: během tří dnů bylo uzavřeno příměří a zastavil se postup jednotek ohrožujících Tbilisi; posléze po několika dnech, vlastně po osmi dnech, s několika přesuny před uplynutím těchto osmi dnů, došlo ke stažení těchto ruských jednotek do Osetie a Abcházie.

Jsem teď plně připraven odpovědět na všechny vaše dotazy, kterých bude jistě mnoho, jak bývá mým osudem, což nás zde zdrží na velmi dlouhou dobu. Zapomněl jsem však v krátkosti zmínit dokument, který byl nyní přijat. Rád bych vám připomněl, že současná mimořádná schůze Rady má jasný precedent ve schůzi, která se sešla v srpnu 2003 ohledně situace v Iráku. Během oné mimořádné schůze Rady došlo k narušení jednoty Evropské unie, což je to nejmenší, co se o situaci dá říci. Nyní, v roce 2008, převládla jednota a nebylo tak složité, jak jsme se obávali, navrhnout text, který by schválili ti, kteří rozhodně požadovali sankce – jaké sankce? proč? – a ti, kteří rozhodně chtěli pokračovat v dialogu s Ruskem bez sankcí. Uvidíte, že se jedná o text rozhodný v odsouzení událostí, který však ponechává otevřené dveře, neboť nechceme zabřednout do jednání stylu studené války, jak někteří navrhovali. Chtěli jsme udržet spojení, která by umožnila vedení politických jednání, jež jsou podle našeho názoru nezbytná.

Svolali jsme toto zasedání Evropské rady, protože podle uvážení prezidenta Francouzské republiky jako předsedy Rady Evropské unie je krize v Gruzii vážná a přímo se dotýká všech Evropanů. Gruzie samozřejmě není členem Evropské unie, stejně jako jím není Ukrajina. O tuto schůzi, jejíž svolání bylo na nás, však žádaly i některé členské státy. Domnívám se, že to byl dobrý podnět, neboť nikdo mimo Evropskou unii by podle našeho názoru nemohl podobného výsledku dosáhnout. Zodpovědnosti za řešení celého problému se musela

chopit Evropská unie. To neznamena, že jsme byli osamoceni – protože to rozhodně nebyl ten případ – ale bylo na nás, abychom se chopili iniciativy, bylo na nás ukázat, že Evropská unie je schopna reagovat, zejména v situaci, kdy nejsou vyřešeny institucionální problémy. Evropská unie tedy na nejvyšší úrovni ukázala, že je jednotná a že se chce v plné míře ujmout své zodpovědnosti. Domnívám se, že v porovnání s rokem 2003 došlo ke skutečnému pokroku.

Jakých hlavních výsledků toto zasedání Rady dosáhlo? Z textu je jasné vidět naše odsouzení vojenských operací a nepřiměřené reakce ze strany Ruska. Někteří chtěli, abychom odsoudili provokace, které pravděpodobně předcházely bombardování Cchinvali. Bylo by velmi snadné odsoudit to i ono, ale když se snažíte o uskutečnění mírové mise, pak je skutečně důležité to, aby všechny strany souhlasily se zastavením bojů. Proto byla zdůrazněna nepřiměřená reakce Ruska. Znovu opakuji, potřebujeme lidi přímo na místě, aby nám řekli, co se skutečně stalo. Pravda je, že nešlo o úspěch pro Gruzii, která byla varována z mnoha stran, zejména americké, před vyprovokováním reakce, a to i v případě, že by došlo k provokacím samotné Gruzie, s tím, že tato reakce by byla velmi dobře připravená, o čemž jsem neměl tušení. Když jsem se vydal za ruskými uprchlíky na druhé straně v Severní Osetii, viděl jsem obrovské konvoje tanků a vojenských vozidel směřujících k hranici. Byli tedy předem připraveni nebo ne? Odpověď na tuto otázku ponechávám na vašem uvážení, i když se zdá, že nebyli daleko.

V textu tedy vidíte naše odsouzení vojenských operací a nepřiměřené reakce, ze strany hlav států a předsedů vlád 27 členských států jednomyslné odsouzení uznání nezávislosti Abcházie a Jižní Osetie a připomenutí podpory Evropské unie pro nezávislost, suverenitu a územní celistvost Gruzie, jak je uznána mezinárodním právem a usneseními Rady bezpečnosti OSN. Vidíte potvrzení šestibodové dohody dosažené 12. srpna jako ústředního dokumentu, vzhledem k tomu, že neexistuje žádný jiný, který musí být podle prohlášení Evropské rady plně uskutečněn. Můžete vidět naše pevné odhodlání k uskutečnění tohoto plánu. Můžete vidět připravenost Evropské unie podílet se na mezinárodním mechanismu monitorování stanoveném bodem 5 této dohody, jak už jsem zmínil, a to jak prostřednictvím misí OBSE, tak prostřednictvím závazků v rámci Evropské bezpečnostní a obranné politiky. Podmínky této účasti ještě nebyly definovány, ale na jejich stanovení se pracuje, a nejenom to, domnívám se, že záležitosti postupují velmi rychlým tempem.

Nebudu se pouštět do detailního vysvětlování všech různých názorů, ale rád bych zopakoval, že se zásadně nelišily. Vše se týkalo drobných rozdílů: je připomínka mezinárodního práva a zákaz změny hranic sousední země za použití síly sankcí? Ne, to není sankce. To je základní požadavek. Proto v názorech nebylo příliš mnoho rozdílů. Byly vzneseny požadavky zahrnout tuto připomínku, což jsme přijali, a proto jsme tuto připomínku začlenili, protože, jak víte, 9. září se bude konat setkání Evropské unie a Ukrajiny. Dále se 8. září spolu s panem Barrosem, Javierem Solanou a prezidentem Sarkozym vrátíme do Moskvy. Máme proto na 8. září zorganizované jednání v Moskvě a rovněž v Tbilisi – takže nejdříve Moskva a poté Tbilisi – abychom zaznamenali, a doufáme, že toto budeme moci zaznamenat, že se ruské jednotky stáhly za linie, jež jim byly určeny, tedy jinými slovy za hranici mezi Osetií a Gruzii. Doufáme též, že budeme moci zaznamenat, že zbývající kontrolní stanoviště v okolí přístavu Poti a ostatní kontrolní body podél hranice Osetie s Gruzii, ale už na území Gruzie, byly nahrazeny, nebo budou moci být okamžitě nahrazeny mezinárodními pozorovateli. To jsou věci, které očekáváme.

Všichni s tímto setkáním souhlasili, takže jím bude dokončeno plnění všech šesti bodů dohody. Na tomto základě posoudíme dobrou vůli zúčastněných stran a následné politické kroky, podle nichž pak navrhne konání konference. Bude to konference mezinárodní, jež bude zahrnovat – a proč také ne, vždyť po téměř 20 let se Organizace spojených národů angažuje v řešení tohoto problému, i když to bylo spíše v Abcházii než Osetii – celou řadu partnerů, aby mohla začít politická vyjednávání. Pan Medveděv také souhlasil, což je velmi pozitivní skutečnost, s tím, že se uprchlíci mohou vrátit, a to nejen uprchlíci, kteří odešli od vypuknutí těchto nedávných událostí, tedy jinými slovy v posledním měsíci, ale i ti, kteří odešli od devadesátých let. Můžete namítnout, že to je ve skutečnosti velmi diskutabilní, kvůli tomu, kde jsou, zda se mohou skutečně vrátit, musí se vrátit, chtějí se vrátit a podobně. Pokud však mluvíme o právu lidí na sebeurčení, měli bychom mít na paměti, že všichni tito uprchlíci přišli z Abcházie nebo Osetie. Tato skutečnost byla akceptována a my čekáme, do jaké míry bude možno tuto dohodu uskutečnit.

Zmíním nyní některé body, o nichž bychom podle mého názoru poté mohli diskutovat. Zmíním body, které byly změněny nebo poopraveny, protože ostatní můžete vidět sami, jako například „vážně znepokojení otevřeným konfliktem...“ a podobně. Text uvádí, že Evropská rada silně odsuzuje jednostranné rozhodnutí Ruska uznat nezávislost Abcházie a Jižní Osetie. Toto rozhodnutí je nepřijatelné, Evropská rada vyzývá ostatní státy, aby neuznávaly tuto vyhlášenou nezávislost, a žádá Komisi, aby prošetřila praktické následky, které z ní vyplývají. Připomíná, že trvalé mírové řešení konfliktu v Gruzii musí být založeno na plném respektování zásad nezávislosti, suverenity a územní celistvosti uznané mezinárodním právem, závěrečným

aktem Helsinské konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a třemi usneseními Rady bezpečnosti OSN. Zdůrazňuje, že všechny evropské státy mají právo svobodně provádět svou vlastní zahraniční politiku, uzavírat spojení a podobně. Evropskou radu těší, že šestibodová dohoda uzavřená 12. srpna na základě zprostředkovatelského úsilí Evropské unie vedla k příměří, ke zlepšení doručování humanitární pomoci obětem a ke stažení podstatné části ruských vojsk. Plán musí být proveden v úplnosti, a tak dále. O tom se zatím nehovořilo.

Jean-Pierre, říká jsi mi cosi o anglickém pozměňovacím návrhu ohledně Gruzie. Já konstatuji, že Evropská unie už poskytla mimořádnou pomoc. Je připravena poskytnout pomoc při rekonstrukci země, a to včetně oblastí Jižní Osetie a Abcházie. Je připravena podpořit opatření vedoucí k budování důvěry a k rozvoji regionální spolupráce. Rozhodla se rovněž pokročit ve vztazích s Gruzii, včetně otázek opatření pro usnadnění vydávání víz a možného ustanovení plně komplexní oblasti volného obchodu jakmile dojde ke splnění podmínek. Pro pomoc při rekonstrukci Gruzie bude zapotřebí iniciativy na brzké svolání konference a úsilí Rady a Komise při zahájení příprav na její konání. Dalším bodem je dopad, který má současná krize na celý region a regionální spolupráci. Co se týká bodu 8: Evropská rada rozhodla jmenovat zvláštního zástupce Evropské unie pro krizi v Gruzii a žádá Radu o vykonání potřebných kroků. My doplníme: nedávné události dokreslují potřebu, aby Evropa zintenzívnila své úsilí v oblasti zabezpečení dodávek energie. Evropská rada vyzývá Radu, aby ve spolupráci s Komisí prozkoumala iniciativy, které by měly být podniknuty v tomto směru, zejména v ohledu diversifikace zdrojů energie a zásobovacích tras. A konečně, na žádost Německa, Polska a řady dalších zemí je závěr formulován následovně: Vyzýváme Rusko, aby se k nám připojilo při této základní volbě ve prospěch společných zájmů, porozumění a spolupráce. Jsme přesvědčeni, že je v zájmu samotného Ruska neizolovat se od Evropy. Co se týká samotné Evropské unie, ta prokázala svoji ochotu zapojit se do partnerského vztahu a spolupráce při zachování zásad a hodnot, na nichž je založena. Očekáváme, že se Rusko zachová zodpovědně a dodrží veškeré své závazky. Unie zůstane ve střehu; Evropská rada vyzývá Radu spolu s Komisí, aby důkladně a do hloubky prozkoumaly situaci a různé aspekty vztahů mezi Ruskem a Evropskou unií. Toto hodnocení musí být zahájeno nyní a poté pokračovat. Evropská rada pověřuje svého předsedu, aby pokračoval v rozhovorech s ohledem na plné uskutečnění této šestibodové dohody. Za tímto účelem předseda Rady spolu s předsedou Komise a vysokým zástupcem odcestuje 8. září do Moskvy. Jednání o dohodě o partnerství budou odložena do doby, dokud se vojenské jednotky nestáhnou na pozice ze 7. srpna. K bodu 3 je malý dodatek: Rada vyčkává výsledků nadcházejícího summitu mezi Evropskou unií a Ukrajinou. Zatímco se bude čekat na výsledky summitu, dojde k zintenzívnění a rozvoji naší institucionální spolupráce s Ukrajinou.

(Potlesk)

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (FR) Pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, především chci uvítat politickou podporu Gruzie ze strany Evropského parlamentu. Ráda bych také začala blahopřáním k úsilí francouzského předsednictví, především k rychlosti kroků učiněných v okamžiku krize.

Je pravda, že Evropská unie vyjednáváním příměří a okamžitým doručením humanitární pomoci, zejména Komisí, prokázala svou efektivitu. Dnešní zasedání Evropské rady bylo podle mého názoru velmi důležité a s přihlédnutím ke složitosti problémů vyvolaných tímto konfliktem Evropská unie musí a musela reagovat společně a určit, na základě společné dohody, odpovídající postup. Promluvím jen stručně, protože hodně už bylo řečeno.

Podle mého názoru dnešní schůze vyslala velmi jasné poselství týkající se situace v Gruzii, které je určeno Gruzii i Rusku, které ukazuje naši schopnost reagovat na krizové situace a zároveň jednotu Evropské unie. To jsme vždy vyžadovali.

Naše jednota je také vyjádřena prostřednictvím ochrany našich hodnot. Jak už jsem prohlásila, od počátku krize Komise podle mého názoru dosti významným způsobem přispěla k úsilí Evropské unie zaměřeného na stabilizaci humanitární a bezpečnostní situace v Gruzii.

Pokud jde o humanitární pomoc, okamžitě jsme poskytli 6 milionů EUR, které by měly uspokojit bezprostřední potřeby veškerého civilního obyvatelstva zasaženého konfliktem. K této částce je zapotřebí přičíst téměř 9 milionů EUR, které mezitím poskytly členské státy. Podařilo se nám tedy pokrýt veškeré bezprostřední humanitární potřeby.

Co se týká pomoci pro rekonstrukci, minulý týden jsme vyslali expertní misi Komise, aby provedla úvodní odhad potřeb a podle našich počátečních hodnocení, jak už řekl Bernard Kouchner, která nezahrnují oblasti pod ruskou kontrolou, jsou škody na majetku mnohem menší, než se očekávalo. Na rekonstrukci a opravy

bude potřeba přibližně 1 5 milionů EUR. Nejnáléhavější potřeby se však týkají osudu 22 000 lidí vysídlených nedávným konfliktem. K uspokojení jejich potřeb bude zapotřebí přibližně 110 milionů EUR.

Je třeba, aby Evropská unie ukázala svou připravenost poskytnout Gruzii reálnou podporu na důkaz našeho politického odhodlání k posílení našich vztahů. Především se Rada rozhodla naplánovat podstatný nárůst finanční pomoci pro Gruzii, zejména v oblasti rekonstrukce, jak už jsem řekla, a uprchlíků.

V současné době jsme ve fázi procesu posuzování, jaké rezervy by mohly být rychle mobilizovány z prostředků přidělených pro rok 2008. Není však pochyb, že bez zvláštních rozpočtových položek se nám potřebné finanční prostředky nepodaří zmobilizovat. Už teď mne těší obecná politická podpora, které se nám dnes v tomto ohledu dostalo od předsedy Pöttingera. Bude též zapotřebí uspořádat konferenci mezinárodních dárců, abychom vyslali směrem k investorům silný signál důvěry.

Podle mého názoru je nyní více než kdy jindy důležité posílit nástroje politiky sousedství za účelem stabilizace Gruzie. Na základě závěrů Evropské rady vystupujeme úsilí při přípravě, po splnění podmínek, vytvoření oblasti volného obchodu a při usnadnění vydávání krátkodobých víz.

Dohoda zmíněná jako druhá bude pochopitelně spojena také s readmisní dohodou a základní význam má podpora gruzínského odhodlání směřovat k demokracii, právnímu státu a svobodě projevu. Je nezbytné nutné uspíšit demokratické reformy a politickou pluralitu.

Co se týká stabilizace bezpečnostní situace a plnění dohody o příměří, spoléháme na civilní pozorovatelské mise organizované v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky, jak už tu bylo zmíněno. Tato stránka musí být úzce spjata s dalšími akcemi EU, jako je například rekonstrukce.

Nyní několik poznámek o vztazích s Ruskem.

členka Komise. Ruské kroky vyvolávají širší otázky ohledně povahy našich vztahů v krátkodobém i dlouhodobém horizontu. Dosavadní ruské nesplnění šestibodového plánu vyjednaného předsednictvím a rozhodnutí uznat Abcházii a Jižní Osetii jdou proti základním zásadám, na nichž stojí mezinárodní vztahy.

My jsme se snažili přetvořit naše vztahy do moderního partnerství, které by odráželo rostoucí hospodářskou integraci. Domnívám se, že v sázce jsou základní společné zájmy – vzájemná hospodářská závislost, potřeba najít společný postup v otázce nešíření jaderných zbraní, boje proti terorismu a v mnoha dalších mezinárodních problémech – takže bylo a je životně důležité udržet otevřené komunikační kanály s Ruskem.

Nicméně ve světle nedávných událostí nelze pokračovat ve vztazích s Ruskem, jako by se nic nestalo. Bylo proto nutné najít rovnováhu mezi zachováním komunikačních kanálů a vysláním jasného signálu směrem k Rusku. Domnívám se, že správným přístupem je pokračovat v již existující společné práci a rozhovorech, ale pozastavit nové iniciativy. Komise proto nyní přezkoumá veškeré nové iniciativy, které mají prohloubit naše vztahy, což Radě umožní dospět k závěrům před listopadovým summitem v Nice.

V oblasti dlouhodobých implikací dodají nedávné události novou váhu některým oblastem politiky. Náš červnový závazek k rozvoji východního partnerství a evropské politiky sousedství rozhodně ukazuje legitimní zájem EU v dané oblasti. Tyto politiky podtrhují skutečnost, že nepřistoupíme na rozdělení Evropy podle nových linií a že partneři jako Gruzie, Ukrajina a Moldávie se mohou spolehnout na naši podporu své územní celistvosti a suverenity. Jsme připraveni urychlit a co nejrychleji také podat nové návrhy pro východní partnerství, rozhodně před koncem letošního roku, ale možná už koncem podzimu.

Za druhé – a to je moje poslední poznámka – jádrem našich vztahů s Ruskem je energetika. Kroky, které v oblasti energetiky učiníme v Evropě, budou přímo formovat naše vztahy s Ruskem, takže musíme udržet tempo a pro Evropu vypracovat systematickou strategickou energetickou politiku. Závěrem bych řekla, že nedávné události představují pro Evropskou unii velkou výzvu. V nadcházejících měsících budeme podle mého názoru muset znovu dokazovat, že jsme schopni se společně postavit problémům, které nás očekávají.

Dnešní den byl významným milníkem. Evropské zájmy a hodnoty můžeme hájit pouze s pomocí soudržné strategie, jednotné pozice a sladěnými činy. Tleskám závazku Parlamentu a věřím, že všichni sehraje svou roli při zabezpečení síly a jednoty Unie.

Joseph Daul, *jménem skupiny PPE-DE.* - (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, paní Ferrero-Waldnerová, dámy a pánové, situace, která se v Gruzii vyvinula od letošního léta je nepřijatelná a netolerovatelná a zaslouží si pevnou, rozhodnou reakci ze strany Evropské unie.

Rusko má stejná práva a závazky jako všechny státy mezinárodního společenství. Jedním z těchto závazků je respektování suverenity, územní celistvosti a zejména neporušování mezinárodně uznaných hranic. Invazí do Gruzie a okupací jejího území, uznáním nezávislosti odpadlických gruzínských provincií Jižní Osetie a Abcházie ruské úřady opovrhly postupně každou z těchto tří základních zásad mezinárodního práva.

Evropská unie se musí aktivně zapojit do řešení tohoto konfliktu a já blahopřeji francouzskému předsednictví k jeho aktivnímu postoji. Musíme ukázat, že jsme schopni naplnit naději tisíců Gruzínců, kteří v ulicích Tbilisi ukazují svou tíseň.

Má skupina vyzývá Komisi, Radu a všechny členské státy, aby demonstrovaly svou jednotu a také rozhodnost ve vztahu k našemu ruskému sousedu. Evropská unie se nemůže spokojit se slovním odsouzením tohoto systematického porušování mezinárodního práva. Naše skupina se domnívá, že Evropa musí využít dostupných prostředků, především politických a ekonomických nástrojů, k vyvinutí tlaku na Rusko a k vynucení respektování dohod, které podepsalo. Vyzýváme Rusko k dodržení všech závazků, jež učinilo při podepsání dohody o příměří, počínaje úplným okamžitým stažením ruských jednotek z gruzínského území a snížením ruské vojenské přítomnosti v Jižní Osetii a Abcházii. Rovněž odsuzujeme rabování páchané ruskými invazními vojsky a doprovázejícími žoldáky, jak jste velmi správně zmínil, pane Kouchnere.

Velice nám leží na srdci osud gruzínských obyvatel Jižní Osetie, kteří byli násilím vystěhováni, a to dokonce i po podpisu dohody o příměří. Rozhodně vyzýváme úřady Ruska a Jižní Abcházie, aby umožnily návrat těchto osob do jejich domovů. Žádáme Radu a Komisi, aby přehodnotily svou politiku vůči Rusku, včetně vyjednávání o dohodě o partnerství, pokud tato země nebude respektovat své závazky ohledně příměří. Rovněž žádáme Radu a Komisi, aby pozitivně přispěly k mezinárodním mechanismům, které budou vytvořeny za účelem vyřešení konfliktu, včetně přispění prostřednictvím misí v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky.

Pane předsedo, dámy a pánové, tato krize odhalila zranitelnost Evropské unie v několika citlivých oblastech: za prvé, v zásobování energií. Více než kdykoli předtím musíme zajistit bezpečnost dodávek energie pro Evropu. Musíme vytvořit a chránit alternativy k ruské infrastruktuře přenosu energie. Dále se zdá být zřejmé, že Evropská unie mohla hrát mnohem významnější roli v řešení této krize, pokud by došlo k posílení evropské bezpečnostní a obranné politiky. Lisabonská smlouva toto posílení umožňuje. Vyzýváme proto všechny členské státy, které tuto smlouvu ještě neratifikovaly, aby tak co nejdříve učinily. Naše skupina se domnívá, že jedinou cestou k zabezpečení stability a bezpečnosti na obou stranách Atlantiku je rozvoj spolupráce na rovném základě mezi Evropskou unií a Spojenými státy.

Závěrem bych rád podotkl, že Gruzie chce časem vstoupit do NATO. Dámy a pánové, toto je klíčový okamžik a Evropská unie nesmí promarnit tuto příležitost ukázat, že je pevná a odhodlaná, co se týká Ruské federace, bez ohledu na to, jak velká a mocná tato federace je. Na tom závisí důvěryhodnost Evropské unie, stabilita celého regionu a ochrana našich nejbližších sousedů a dokonce členských států Unie. Vyzývám také vás, pane úřadující předsedo Rady, abyste zajistil, že dojde k brzkému obnovení vztahů s Ukrajinou. Děkuji vám za pozornost. Buďte, prosím, pevní.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. - (DE) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, už několik dní se v různých novinách objevují inzeráty s následujícím poselstvím: „Lenin. Stalin. Putin. Ustoupit?“ Toto poselství je ve skutečnosti poněkud zjednodušující, protože to bylo právě za Lenina, kdy se Jižní Osetie stala součástí Gruzie. Během tohoto procesu přišlo o život asi 18 000 lidí a kolem 50 000 lidí bylo vyhnáno. Abcházie se stala součástí Gruzie za Stalinovy vlády. Je důležité držet se pravdy a vzít v úvahu postoje všech stran. Zviad Gamsachurdia, který se stal prvním http://en.wikipedia.org/wiki/President_of_Georgia \o "President of Georgia" [http://en.wikipedia.org/wiki/Georgia_\(country\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Georgia_(country)) \o "Georgia (country)" a který se nyní opět dostal do módy, označil <http://en.wikipedia.org/wiki/Ossetians> \o "Ossetians" za „smetí, které je třeba vymést rožským tunelem http://en.wikipedia.org/wiki/Roki_tunnel“ .“ Musíme mít na paměti i tento aspekt gruzínského nacionalismu.

Nic z toho ovšem – a v tom bych se rád vyjádřil velmi jasně, jako to při mnoha příležitostech učinil Martin Schulz – nic z toho neospravedlňuje ruskou intervenci, která koneckonců trvá už řadu let. Ta je projevem imperialistického chování a my jsme opakovaně byli svědky, jak Rusko v tomto duchu využívá existujících národnostních konfliktů. Byli jsme svědky opakovaných hrozeb a bojkotů, které jsou pro nás absolutně nepřijatelné. Nechci popírat, že Západ a gruzínský prezident Michail Saakašvili učinili chyby, ale Rusko se ve vztazích se svými sousedy opakovaně snažilo využívat vnitřních konfliktů pro své potřeby.

Ani uznání Kosova nepředstavuje žádné ospravedlnění pro tento krok. Skutečností je, že se Evropská unie vždy jasně a jednoznačně snažila o dosažení mezinárodního mnohostranného řešení. Rusko žádný takový pokus nepodniklo. Evropská unie také jasně a jednoznačně podpořila srbskou menšinu v Kosovu a bude v podpoře pokračovat. Co učinilo Rusko? Přinejmenším přihlíželo, když byli Gruzínci vyháněni z Jižní Osetie a Abcházie, a já doufám, že se pan Kouchner nemýlí, když říká, že nyní dojde k přijetí nové politiky.

EU by se nyní měla soustředit na podporování našich sousedů. Už po nějakou dobu jsme navrhovali vytvoření černomořské unie. Ať už pro danou organizaci zvolíme jakékoli jméno, je zřejmé, že musí dojít k posílení současné politiky sousedství a že musíme k účasti vyzvat všechny země v regionu, které mají zájem na jeho celistvosti a stabilitě, Tureckem počínaje a Kazachstánem konče.

Pokud se Rusko rozhodne přiklonit k politice spolupráce a respektování sousedů, bude přizváno také. Rusko se v současnosti cítí silné díky vysokým cenám energií, ale my všichni víme, že to pro ně není stabilní hospodářský základ a že může mnohé získat z partnerského vztahu a spolupráce s Evropou. Mezitím se musíme zaměřit na poskytnutí jasné podpory našim sousedům. V tomto smyslu si, pane úřadující předsedo, dovoluji prohlásit, že závěry dosažené vámi na dnešním summitu jsou závěry dobré, které poskytují dobrý základ pro další postup, neboť jsou jasným vyjádřením realistického a udržitelného. Já doufám, že Evropský parlament na základě konsensu dojde k podobně jasným závěrům jako Rada, aby Evropská unie mohla promluvit jednotným – mocnějším – hlasem.

(Potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. - Pane předsedo, poněkud mne překvapil dnešní projev úřadujícího předsedy. Stejně jako to, že ho přednesl z *podium d'honneur*.

Konflikt na Kavkaze patří k těm, za něž nesou odpovědnost obě strany, jak jste, pane úřadující předsedo, sám prohlásil. Proč tedy závěry Rady tuto skutečnost nereflektují?

Prezident Saakašvili nemohl věřit, že vojenská intervence nevyvolá reakci z ruské strany. Stejně tak byla ruská reakce nepřiměřená.

Prohlásil jste „*Les dégâts n'ont pas été considérables*“, a přesto nám komisařka Ferrero Waldnerová předložila čísla a po této sněmovně se bude žádat, aby souhlasila se zaplacením účtu!

V jedné věci s vámi souhlasíme: musíme odsoudit ruské kroky. Ty jsou neobhájitelné, ale ruského medvěda nezklidníme tím, že Medveděva zaženeme do kouta. Dialog a zapojení uvolní napětí spíše než izolace. Tuto lekci nám poskytla studená válka a Unie – podobně jako v helsinském procesu – má hrát ústřední úlohu.

Tento konflikt zdůrazňuje potřebu vybudovat společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. A přestože členské státy mají rozdílné názory na Rusko, vašemu předsednictví se podařilo rychle vyjednat šestibodový plán, za což si zasloužíte uznání.

Tento plán možná není bezchybný, ale ukončil násilnosti a měl by být plně uskutečněn, včetně stažení ruských jednotek z černomořského přístavu Poti.

Ale jaké kroky by měla Unie učinit nyní? Rada správně odsouhlasila fond pro řešení krize a rekonstrukci a rychlé dodávky humanitární pomoci. Nyní musí určit zástupce EU, který přiměje obě strany naslouchat.

Unie správně chce vyslat pozorovatele, ale ti musí nahradit ruské mírové jednotky, což vyžaduje zapojení těch členských států, které ještě nejsou vojensky vytížené na jiných frontách.

Evropa by měla uspořádat zakavkazskou mírovou konferenci, která by svedla dohromady všechny strany při hledání řešení dosud nevyřešených konfliktů.

Unie by však měla začít u jedné oblasti, z níž číší nekonzistentní přístup, a jejíž vyřešení vyžaduje jen drobný ministerský úkon. Měla by ukončit nenormální situaci, kdy občané Gruzie s ruskými pasy mají volnější přístup do Evropské unie, protože to je motivuje k přijetí ruského občanství. Gruzínci by měli mít stejný přístup do Evropy jako Rusové, i když by toho mohlo být dosaženo zmrazením dohody o usnadnění vízového styku s Ruskem.

Při posilování naší politiky sousedství, jak můžeme zajistit pokračování spolupráci s Ruskem a zároveň ukazovat, že plně „strategické partnerství“ už není důvěryhodné? Jak můžeme dále snížit evropskou závislost na dodávkách ruské energie? Správně jste v tomto ohledu zdůraznili text svých závěrů. Rusko musí

pochopitelně nést důsledky svých nezákonných činů, což by možná mohlo zahrnovat i diskusi o budoucnosti zimních olympijských her v Soči, ležícím pouhých 40 km od hranic.

Lze říci, že ruské chování je v souladu s Olympijskou chartou? Ne. Řešení těchto otázek vyžaduje odhodlání, předvídatost a trpělivost. To je tedy výzva, se kterou musí vypořádat Unie, a já se obávám, pane úřadující předsedo, že se s ní musíme vypořádat my, než vám nabídneme *vin d'honneur*.

Předsedající. – Rád bych řekl následujícímu řečníkovi, že na příští prezidentské konferenci se zaměříme na pořadí politických skupin, protože už byla vznesena námitka. Pro dnešek vyzvu pana Szymańskiego, aby nyní promluvil jménem skupiny Unie pro Evropu národů. Celou záležitostí se budeme zabývat ve čtvrtek, protože mi nikdo není schopný vysvětlit, proč je pořádek takový, jaký je. Jedná se o otázku, kterou je třeba vyjasnit systematicky.

Konrad Szymański, jménem skupiny UEN. - (PL) Pane předsedo, paní komisařko, pane Kouchnere, Rusko neplní tři ze šesti bodů smlouvy, kterou naším jménem vyjednal prezident Sarkozy. Touto skutečností Rusko pozbylo práva být považováno za partnera Evropy. V tomto sporu je proto také v sázce důvěryhodnost Evropské unie.

Nestačí jen poskytnout humanitární pomoc, obnovit Gruzii, usnadnit vízový styk a uzavřít dohody o obchodu. Rusko musí v plné míře zakusit, co znamená sebeizolace. Pokud se to nestane, pak ho ve skutečnosti připravíme o možnost přehodnotit svou politiku. Rusko se prostě jen utvrdí v přesvědčení, že mu projde cokoli. Vyvolání povědomí o rostoucí mezinárodní a hospodářské izolaci během předvolební kampaně před prezidentskými volbami, které se mají konat v roce 2012, je naší jedinou možností k zasetí pochybností a rozkolu mezi dominantní skupinu v Moskvě. Rusko nesmí mít z této agrese prospěch.

Musíme přehodnotit svoji energetickou politiku. Manévrovací prostor Evropy je už nyní omezený kvůli závislosti na Rusku. Skutečně chceme tuto situaci ještě zhoršovat? Členské státy by měly při nejbližší příležitosti ukončit své zapojení do budování severního a jižního ropovodu. Pokud nevyvodíme tyto dlouhodobé závěry, riskujeme, že se ocitneme v ústraní v pozici šašků.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. - (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, dámy a pánové, domnívám se, že v současné situaci bychom měli debatovat o tom, co podnikneme dále. Domnívám se, že Rada rozhodla a učinila v podstatě vše, co bylo možné, i když můžeme vždy hledat hnidy s tím, zda se mimořádná schůze Rady hlav států a předsedů vlád neměla konat okamžitě, aby se ukázala naše jednota, ale prosím.

Podle mého názoru si nyní musíme položit některé základní otázky. Otázka nejzákladnější se jasně týká našeho postoje k Rusku, naší spolupráce s ním a toho, jak vyřešíme tyto problémy na Kavkaze, protože je tu ještě otázka Náhorního Karabachu. Mohli bychom od nynějška být svědky trvalých konfliktů, a prezident Sarkozy by proto mohl neustále čelit podobným situacím. Mohl by si v Kremlu zařídit pokoj a zůstat tam natrvalo, i taková možnost by tu byla.

Já mám následující názor: za prvé, pane Daule, pokud bychom o něčem v současnosti neměli hovořit, pak je to vstup Gruzie a Ukrajiny do NATO. To je momentálně skutečně ten nejpitomější nápad, protože znamená, že bychom se nemohli nikam pohnout politicky. Vstoupí Gruzie a Ukrajina do NATO, až se uskuteční reformy? Možná, nejsem si jistý. To však dnes není skutečně relevantní otázka.

Domníváte se, že v případě členství Gruzie v NATO by došlo k využití článku 5? Samozřejmě, že ne! Neměli bychom proto plácát nesmysly. Na druhou stranu – a v tom souhlasím s panem Watsonem – jak můžeme kontrolovat kroky podobné těm, které podnikl prezident Saakašvili? I když se shodneme, že ruské kroky byly nepřijatelné, rovněž nepřijatelné bylo rozhodnutí gruzínského prezidenta bombardovat město, ať už měl jakýkoli důvod! Pokud jste obětí provokace, měli byste odpovědět jiným způsobem, nikoli bombardováním.

Máme zde tedy skutečný politický problém. My ho navrhujeme řešit následujícím způsobem: měli bychom Gruzii a Ukrajině navrhnout privilegované partnerství jako první krok k možné integraci. K této integraci pak může dojít, pokud v Evropě proběhne zásadní reforma a podobně. Měli bychom však mít k dispozici i politické nástroje, nejenom hospodářské a sociální, k vyvinutí tlaku na tyto politické třídy. Budoucnost v evropském prostoru konkrétně znamená budoucnost, v níž se tyto země zbaví nacionalismu.

Měli bychom mít na paměti výrok Françoise Mitteranda: „Nacionalismus je válka.“ Gruzínský nacionalismus, ruský nacionalismus, abcházský nacionalismus a jihoosetský nacionalismus znamenají válku! My v Evropě

musíme prohlásit „náš pohled jde dále.“ Při navržení evropského pohledu současně navrhuje nastolit evropské hodnoty, protože pokud v těchto regionech přetrvá nacionalismus, pak řešení nikdy nenalezneme.

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. - (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, v otázce Kavkazu povede přijetí progruzínského nebo proruského postoje jediné do slepé uličky. To se s oslepující jasností ukázalo od rozpadu Sovětského svazu před 17 lety, neboť tato oblast je plná opakujícího se napětí a sporů o hranice. Je to oblast, kde v kolektivním vědomí přetrvávají zděděná traumata řady válek a násilí, kde etnická a náboženská mozaika spolu s nahromaděnou záští a ponižením poskytují nebezpečně úrodnou půdu nacionalismu. V tomto kontextu se dříve platí za politickou nezodpovědnost, a to platí pro každého. Rozhodně to platí pro gruzínského prezidenta, který se od svého zvolení v roce 2004 neustále podbízel duchu pomsty a odplaty odpadlickým územím. Neustále pokoušel štěstí, co se týkalo jeho spojenectví s Bushovou vládou a jeho konfrontační politiky v oblasti. Zahájil útok na Jižní Osetii, o němž pan Van den Brande, jeden ze zpravodajů Parlamentního shromáždění Rady Evropy zodpovědný za monitorování problémů v regionu, prohlásil, že byl – cituji – „šokován příběhy uprchlíků o masivním plošném ostřelování a bombardování Cchinvali a ničení obytných čtvrtí.“ To je katastrofická strategie pro Gruzii, Kavkaz i Evropu.

Je to poučení i pro Rusko. Brutalita protiútoků, včetně brutality vůči civilnímu obyvatelstvu, pokračující okupace strategických oblastí gruzínského území, vyhnání gruzínských obyvatel z Jižní Osetie a jednostranné uznání nezávislosti obou odpadlických oblastí budou mít pravděpodobně za následek ohrožení zájmu, který v nejedné evropské zemi vzbudily počáteční mezinárodní iniciativy nového prezidenta. Rusko může ztratit vše návratem do doby politické izolace v Evropě a ve světě.

A konečně, Západ jako celek by udělal dobře, kdyby zhodnotil bezprecedentní škody, které už způsobil americký adventuristický postoj a evropské slepé následování vedení v této části kontinentu. Strategie neomezeného rozšiřování NATO, bombardování Srbska, uznání jednostranně vyhlášené nezávislosti Kosova, podpora vybudování protiraketového obranného štítu na evropské půdě, nemluvě o přehnané glorifikaci regionálních představitelů, kteří by snad měli být opatrnější ve svých protiruských a prozápadních prohlášeních, toto vše je důkazem krátkozraké politiky hodné současného Bílého domu, nikoli však hodné evropské bezpečnostní politiky. Na vlastní oči jsme pozorovali, jak tato strategie militarizace mezinárodních vztahů a vyvolávání politických konfrontací neuspěla. Vedle vyslání evropských pozorovatelů pod záštitou OBSE by prioritou EU mělo být za každou cenu zabránit další eskalaci, aby mohla co nejrychleji bez jakýchkoli projevů arogance prozkoumat možnosti vypracování celoevropské smlouvy o bezpečnosti a spolupráci, která by byla právně závazná a která by zahrnovala všechny problémy, které byly dosud odloženy stranou: územní celistvost, neporušitelnost hranic, osud konfliktů, které se ocitly ve slepé uličce, nepoužití síly, odzbrojení i bezpečnost dodávek energie. Vyrovnat se s touto výzvou je nyní složitější než kdykoli předtím, ale bez této perspektivy se obávám, že mohou nastat ještě horší situace. Při přijímání našeho stanoviska mějme prosím na paměti, že dnešní den, prvního září, je mezinárodním dnem míru.

(Potlesk)

Bernard Wojciechowski, jménem skupiny IND/DEM. - Pane předsedo, pocházím ze země, jejíž historie je poznamenána válkou a utrpením. Polsko podporuje mírová úsilí kdekoli na světě. Je nezbytně nutné, aby tohoto cíle bylo dosaženo.

Východoevropské státy, takzvané „pobaltské státy“, inspirovány svými představiteli, po Evropské unii žádají, aby Rusku ukázala, že za svou vojenskou operaci v Gruzii zaplatí jakousi nespecifikovanou cenu. To lze označit za klasický případ politické ortodoxie, která předpokládá, že Rusko sleduje pouze imperiální cíle.

Tento tradiční bezmyšlenkový postoj k Rusku, plný prázdných frází, působí potupně, protože může být chápán, například Ruskem, jako typický příklad reakce několika horkokrevných politiků.

Evropská unie potřebuje Rusko, stejně jako potřebuje Gruzii, ne-li více. Proto je nutné, aby se Evropská unie nestala stranou zapojenou v tomto konfliktu a aby se nepřiklonila na stranu Ruska ani Gruzie. Evropská unie musí světu ukázat, že vede politiku nezávislou na Spojených státech, a že je to politika přátelská, založená na plném partnerství.

Rusko je třetím největším obchodním partnerem EU představujícím půl bilionu dolarů v evropském zboží. Můžeme si dovolit hazardovat s takovým vztahem?

Není pochyb o tom, že Evropský parlament je spolu s Radou spolutvůrcem právních předpisů v rámci postupu spolurozhodování. Je však skutečně rovnocenným partnerem i v otázkách zahraničních záležitostí EU?

Pane ministře, promluvil jste k nám poté, co, jak se zdá, byla přijata veškerá rozhodnutí ohledně Gruzie. Dovolte mi tedy otázku: má mít hlas Evropského parlamentu vůbec nějakou váhu? K čemu je tato rozprava, když už bylo všechno rozhodnuto a vykonáno?

Sylwester Chruszcz, jménem skupiny NI. - (PL) Paní komisařko, existuje silné spojení mezi vypuknutím bojů na Kavkazu a otázkou Kosova. Já jsem jedním z těch, kdo nesouhlasili s rozporcováním Srbska. Od samého počátku jsme poukazovali na skutečnost, že jednostranné rozhodnutí kosovských Albánců, podporované Spojenými státy a řadou evropských zemí, by znamenalo otevření Pandoriny skříňky a znovuzahájení podobných sporů po celém světě. Situace v Gruzii je takovým případem. Gruzínský prezident Saakašvili se rozhodl zaútočit na civilisty v Osetii. Měli bychom mít na paměti, že národy Abcházie a Osetie žily na příslušných územích po staletí. Vytvořily si svou vlastní kulturu a identitu a při několika příležitostech bojovaly o svou nezávislost, o kterou je připravil Stalin před druhou světovou válkou.

Srbsko a Gruzie jsou vynikajícími příklady toho, že na mezinárodní scéně jsou si někteří rovnější než ostatní, a toho, že mezinárodní právo je vždy interpretováno nejsilnějšími spojenci. K tomu byl zničen evropský řád, s pomocí mnohých poslanců této sněmovny. Nastolme v Evropě opět mír a vládu mezinárodního práva! Navratme evropský řád! Vyzývám země, které podpořily rozdělení Srbska, aby odvolaly své uznání Kosova, a Rusko, aby odvolalo uznání Osetie a Abcházie. Pokud se rozdělení Srbska uznané Spojenými státy a většinou členských států Unie považuje za správné, jak je možné odsuzovat podobnou operaci v Gruzii? Dámy a pánové, nemohu než vás vyzvat k menšímu pokrytectví.

Bernard Kouchner, úřadující předseda Rady. - (FR) Uznávám, že bylo velkou chybou, pane Watsone, že jsem promluvil z tohoto pódia. Pokud mi můžete vytknout jenom to, mohu se polepšit, protože když jsem zde byl posledně, mluvil jsem z tohoto pódia a nebyl jsem hlavou státu. Koneckonců každý může učinit chybu.

Mohu se pokusit odpovědět na celou řadu otázek, na jiné skutečně odpovědět nemohu. Pane Daule, je zřejmé, že všichni chceme, zejména v souvislosti s touto krizí – a je to i jednou z priorit francouzského předsednictví – úspěšně zavést evropskou obrannou politiku. Co znamená „úspěšně“? Znamená to, že musíme v každém případě znovu nastartovat proces, který nám v Saint-Malo umožnil dosáhnout alespoň porozumění. Na tomto základě musíme stavět se společným cílem. To učiníme, alespoň doufám. Ve skutečnosti tak musíme učinit, ale nikoli proto, že by si tato krize zasloužovala vojenskou reakci. To ani v nejdívočejších představách! Zvažovat vojenskou odpověď na ruskou invazi do Gruzie by bylo horší, než cokoli jiného. Já se dokonce domnívám, že plavidla, která dorazila do Černého moře, nebyla vhodnou reakcí, neboť některá z nich nesla na palubě rakety. Podle mého názoru jsme tento krok neměli podniknout, ale francouzské předsednictví bylo opačného názoru. Skutečností je, že pro vytvoření pevné evropské obrany, kterou všichni potřebujeme, musí být nejdříve přijata Lisabonská smlouva, čímž se dostáváme zpět k našim vlastním institucionálním problémům. Je absolutně nezbytné najít východisko z této institucionální krize.

Upřímně se domnívám, že NATO není v této situaci správnou reakcí. Je to ve skutečnosti chybná odpověď, neboť pokud bychom bývali byli v Bukurešti hlasovali pro Akční plán pro členství (MAP), nic by se nezměnilo, protože se domnívám, že nikdo byl ochoten zahájit válku kvůli Gruzii. Říkám to bez jakéhokoli cynismu. Říkám to, protože to byl názor jednomyslně sdílený na počátku všech jednání a rozhovorů, které jsme absolvovali. To neznamená – protože jsme to prohlásili – že Gruzie ani Ukrajina nemají právo se stát členy NATO.

Je třeba vzít v úvahu i další skutečnost. V této chvíli se to neříká snadno, takže budu velmi diskrétní, ale existuje jedna země, Rusko, která po 20 let měla pocit, že se k ní ostatní nechovají dobře. Domnívám se, že určitým způsobem, zejména zde v Evropské unii, je to částečně pravda. Nedokázali jsme najít vhodný jazyk, kterým k Rusku promluvit. Možná bychom neuspěli tak jako tak, ale jsem přesvědčen, že jsme si dostatečně neuvědomili změny, ke kterým docházelo, koneckonců i samotná Gruzie byla před dvaceti lety satelitem Sovětského svazu. Byla také komunistickou zemí. Na obou stranách došlo k vytvoření nedokonalé demokracie. Domnívám se, že podobně jako v ostatních zemích, na Ukrajině a v Gruzii dojde později k problémům, ale skutečně si nemyslím, že toto byla vhodná odpověď.

Na druhou stranu máte pravdu: musíme posílit své vztahy s Ukrajinou, jak se v tomto dokumentu konstatuje. To platí i pro Gruzii. Za chvíli budeme hovořit o privilegovaném partnerství.

Panu Swobodovi bych řekl – a to je vtip – že jsem chtěl navštívit Stalinův dům v Gori, protože právě tam se nachází. Právě tam se narodil. Mohli byste říci, že na mapě namaloval malé červené kroužky, aby vyznačil, kde by mohla být ustavena autonomie, a které komunity by ji rozhodně dostat nemohly. Znal tento region velmi dobře a už tehdy nevycházela Osetie ani Abcházie dobře ani s Gruzínci ani se zbytkem regionu. Nepotřebovali jsme tuto krizi, abychom zjistili, že tam existují konflikty. Co je horší než Balkán? Kavkaz. Co je horší než Kavkaz? Balkán. Nejsem si jistý, ale domnívám se, že to, co se tam děje, je ve skutečnosti velmi rozšířený jev. Pokud se vrátíte zpět, pokud se zamyslete nad tím, co se stalo v Čečensku, což silně odsuzuji, uvidíte, že spojenci Čečenců byli Abcházové proti Gruzii.

To všechno bychom měli nechat v minulosti, i když se k tomu možná jednou budeme muset vrátit. Prohlásil jste, a já s tím souhlasím, že nic nemůže ospravedlnit tuto reakci. Nic. Musíme se však podívat na to, jak došlo k této sérii provokací, protože, upřímně řečeno, příběhy jednotlivých stran jsou natolik odlišné, že to začíná být velmi obtížné. Když jsme v Moskvě vyjednávali o tomto dokumentu, byla nám položena otázka, jak měli zareagovat. Měli nechat své vlastní lidi umírat a dovolit bombardování? Nezapomínejme na počáteční čísla. O nich nebudu diskutovat, protože nemám možnost je nijak ověřit, ale Rusové rovnou hovořili o zhruba 1000 až 2000 mrtvých, což se bezpochyby nezakládá na pravdě, protože jediní lidé, kteří byli v oblasti, konkrétně organizace Human Rights Watch, hovořili o několika stech mrtvých. Hovořili ve skutečnosti o stovkách, snad dokonce desítkách. Nejsem si jistý. Každopádně to byla reakce, která byla teoreticky ospravedlnitelná velmi vysokým počtem obětí a já ještě jednou říkám, že jsem cestoval do Severní Osetie, naslouchal příběhům uprchlíků a byly to hrůzné příběhy: granáty ve sklepích, kde se ukrývaly děti. To jsem si nevymyslel. Možná to nebyla pravda, ale určitý tón hlasu nelže. Já jsem za svůj život viděl spousty uprchlíků. Tihle byli vystrašení k smrti. Dva dny byli na cestě tunelem. I to je třeba prověřit.

Máte naprostou pravdu, že potřebujeme politiku sousedství, ale přesně o to se nyní snaží Turci. Ti ustanovili cosi, co nazývají regionální platformou, a chtějí zahájit rozhovory mezi Ruskem, které už souhlasilo, Ázerbájdžánem, Arménií a – právě oni jsou za toto zodpovědní – přirozeně Gruzii a Tureckem. Domnívám se, že jde o dobrý nápad, a jménem předsednictví jsem souhlasil se setkáním v blízké době. Pan Babachan tu měl dnes být, abychom mohli zjistit, jak si můžeme vyměňovat zkušenosti, ale souhlasím s vaším rozbohem, že potřebujeme politiku sousedství. Paní Benita Ferrero-Waldnerová se mnou určitě souhlasí, že právě toto musíme učinit. Oni jsou naším vynikajícím sousedem. Pokud oni nebudou schopni nalézt způsob, jak s Ruskem hovořit, pak my budeme mít rozhodně velké potíže, tím spíše poté, co jsme včera slyšeli pana Medveděva prohlásit, že sankce mohou být uplatněny oběma stranami a že i on ví, jak postupovat. Sankce mají jiný dopad, když jedna strana dodává ropu a druhá strana ji nechce odebírat. Musíme se proto na situaci dívat realisticky. Ruku na kohoutku drží on, ne my.

Pane Watson, co se týká vámi poskytnutých údajů, souhlasím s vašimi pocity. Co udělal pan Saakašvili? Když jsme s ním diskutovali, setkal jsem se s ním při dvou příležitostech, prohlásil – vlastně bychom se do této diskuse neměli pouštět, protože určitě nebudu nestranný a nemám dostatek informací – tak prohlásil, že musel zareagovat na provokaci. Sledoval, jak protistrana připravuje baterie a zejména rakety Grad. Přišli a rozmístili se v gruzínských vesnicích kolem hlavního města Osetie. Komu máme věřit? Nevím. Každopádně někteří poradci říkají, že se události neodehrávaly tak, jak o nich informoval mezinárodní tisk. V celé záležitosti není nikdo zcela důvěryhodný. Jako pozorovatelé víte, že problém nebyl vyřešen. My jsme se o vyřešení pokusili. Javier Solana říká, že je musíme nazývat pozorovateli. Proto je nazýváme pozorovateli a v textu jsou rovněž označováni ze pozorovatele. Míroví dozorčí znamenají něco jiného, protože to by po ruské straně vyžadovalo plné stažení všech, kteří se podíleli na bojích. Usnesení týkající se Abcházie a Osetie uvádějí, že podíl byl zhruba dvě třetiny k jedné třetině. Dvě třetiny byly jednotky zodpovědné za udržování míru, ruské mírové jednotky, zbytek byli Gruzínci. Obě strany se obviňují navzájem a obě společně obviňují mírové dozorčí vyslané OBSE a OSN, že se od samého počátku bitvy zapojily do bojů na obou stranách. Případá mi tedy, že v tomto nelze pokračovat a že vyslání mírových dozorčích je rozsáhlejší operace, o jejíž uskutečnění se pokusíme. Momentálně to však bude složité. Potřebujeme mezinárodní konferenci, která by vyřešila tyto konflikty, které se dostaly do slepé uličky. V tuto chvíli bychom se měli pokusit uspořádat konferenci o Osetii, neboť tato otázka je nejpálčivější, a potom o Abcházii.

Co se týká pasů, nevím, kdo nastolil tuto otázku. Ano, pasy byly vydávány, ve velkém rozsahu, takže lidé, se kterými jsem se setkal, osetští uprchlíci, se považovali za ruské občany, což je zcela jasně velmi zvrácené. Cítili se jako ruští občané, v Rusku byli vítáni a jako ruští občané byli i bráněni. Když si uvědomíte, že ke stejné situaci zjevně došlo na Krymu, je důvod k obavám. Tento problém musíme proto s Ruskem řešit velmi delikátně, ale pevně. Rusko vydává pasy lidem, které považuje za Rusy. O této otázce však nelze hovořit bez připomenutí, že hranice Ruska byly poměrně nahodile stanoveny pány Gorbačovem a Jelcinem ve spěchu a bez přihlédnutí k historii. Nebudu se tímto problémem dále zabývat. Nebudu zdůrazňovat skutečnost, že Kyjev býval hlavním městem Ruska a že Krym umožňuje přístup k sedmi mořím. Pokud jste se však domnívali,

že Rusko opustí jediný tunel spojující Severní a Jižní Osetii, čili jinými slovy vede napříč Kavkazem, pak jste se mylili. Musíme chápat tyto historické a geografické paradoxy, ale neposkytovat satisfakci jedné či druhé straně. Předsednictví Evropské unie nevyneslo žádné morální soudy ani o jedné straně. Řeklo se, že tyto kroky byly přehnané, že problém se neměl řešit tímto způsobem, že nemělo dojít k nočnímu bombardování tohoto města a že se nemělo odpovědět tak tvrdým útokem. Znovu však říkám, že musíme vědět, jak k tomu došlo.

Pane Szymański, řekl jste, že došlo k naplnění pouze tří bodů smlouvy. To není tak špatné, neboť kromě nás se nikdo nepokusil ani o jediný bod. Došlo ke splnění tří bodů, a to tři nejdůležitějších bodů: zastavení bojů, stažení vojenských jednotek a umožnění humanitární pomoci. I kdybychom dosáhli jenom toho, nemusíme se za nic stydět. Domnívám se, že bylo zapotřebí začít těmito body. Co se týká zbylých tří, měli bychom vyčkat do 8. září, protože po tomto datu bude využito veškerých tlaků. Společně rozhodneme, jak budeme postupovat. To znamená 27 zemí Evropské rady a také Parlament, s nímž jsme si mezitím zvykli vést konzultace. Jean-Pierre a já jsme skutečně získali zvyk neustále se s vámi radit a hovořit s vámi. Nepovažujeme nic za jisté. Pokud 8. září zjistíme, že přesuny začaly, pak je vše v pořádku. Pokud však k ničemu nedojde, musíme se na situaci znovu podívat. To je zcela zřejmé. Agrese se nesmí vyplácet. Samozřejmě se nesmí vyplácet, ale kdo zaplatí účet? Mám rád kazatele, kteří prohlašují, že co jiného se prý dalo čekat od ruské armády? Co se mělo udělat? Všiml jsem si, že ti nejráznější a také mnozí ti, kteří zítra navštíví Gruzii a ve svých bouřlivých reakcích byli velmi rázní, ve skutečnosti nedělají nic. Spolu s Francisem Wurtzem se domnívám, že po velmi dlouhou dobu se Gruzii dostávalo podpory při dokazování, že je, jak bych to řekl, silná a mužná. Domnívám se, že to nebyla dobrá rada, protože podporovat zemi v její pomstychtivosti nebo ve vzdoru za každou cenu, když k tomu nemá prostředky, mi nepřipadá nejlepší. Spolu s vládou jsem měl pocit, že je nejen potkalo neštěstí, protože došlo k obětem na životech a protože Gruzínci byli v ulicích a nevěděli, ke kterým svatým se modlit, ale že tam byl i určitý pocit, že je všichni opustili. Dostali spousty slibů, naslibovalo se jim hodně, ale tyto sliby pak nebyly splněny.

Co se týká ropovodu Nabucco, samozřejmě, že existují podobná vysvětlení. Je to ropovod, proudí jím ropa. To je samozřejmě třeba vzít v úvahu, v tom či onom smyslu. To nás přivádí zpět k tomu, co jste řekli. Podotkl bych, pane Daule, že toto ve skutečnosti není jediná priorita francouzského předsednictví. Je tam také energetika a toto je jeden způsob, jak se skutečně soustředit – a to se v textu objevuje – na energetiku a samozřejmě na obnovitelné zdroje energie.

Pane Cohn-Bendite, co děláme nyní? Udělali jsme, co jsme mohli, konkrétně jsme se pokusili zastavit válku. Snad to nebylo dokonalé, snad není dokonalý vypracovaný dokument, snad byl sepsán v rychlosti a snad mělo dojít k boji mezi oběma delegacemi, aby se dosáhlo určité provázanosti. Rozhodně to nebylo dokonalé. Ale nakonec to prozatím funguje. Nestačí to, ale zatím to fungovalo. Naprosto souhlasím, že existují další složité oblasti, jako například Náhorní Karabach, Nachičevan a další. Existuje spousta míst – a já nemyslím, že Rusové na nich mají stejný zájem – jako je Náhorní Karabach, ale existují i další oblasti, zejména Krym. O tom není pochyb. Neznamená to urážku Rusů, když řekneme, že sledujeme, co se děje. To je ve skutečnosti naší povinností.

Co se týká NATO, opatrně řeknu ještě jednu věc. Na bukurešťském summitu jsme – šest zakládajících evropských zemí – hlasovali proti MAP. Vlastně jsme nakonec nehlasovali, ani jsme hlasovat nemuseli, protože nedošlo ke shodě. Proto jsme nemuseli hlasovat. Vysvětlení bylo skutečně velmi obtížné a šest zakládajících zemí prohlásilo, že se jedná o našeho souseda. Musíme vzít v úvahu, že jsme s touto velkou zemí nedokázali vybudovat nebo udržet přiměřené vztahy a že v ní nechceme vzbudit pocit obléhání, určitého druhu neustálého obléhání. Jsem přesvědčen, že jsme měli pravdu. Nyní se bavíme o vybudování protiraketových baterií v Polsku a v České republice. Pravda je, že to taky není způsob, jak vést dialog, i když nejsou namířeny proti Rusku. Je však důležité, rozhodně kvůli Íránu a naší politice vůči němu, aby tato šestice držela spolu. Snad by bylo možné tuto politiku vést společně s Ruskem, což je velmi významné, protože podle mého názoru můžeme hodně ztratit, pokud se nám nepodaří uchovat tyto partnerské kanály.

Jak můžeme kontrolovat akce pana Saakašviliho? Nevím, ale nelze v noci bombardovat město. Já jsem přesvědčen, že v noci nelze bombardovat město. Znovu opakuji, že nevím, jaký byl rozsah tohoto bombardování, ale jakou reakci potom od Ruska očekávali? To nechápu.

Rád bych se krátce zmínil o citátu François Mitterranda. François Mitterrand ve skutečnosti prohlásil: „Nacionalismus, v určité míře, je o kultuře a právě on vytváří národ. Příliš nacionalismu je válka.“ To jsem chtěl poopravit.

V odpovědi Francisi Wurtzovi bych se rád vrátil ke sloům „studená válka,“ která sice nepoužil, ale která naznačil, neboť pokaždé slyšíme ze všech stran: „vracíme se do studené války?“ Toto však nemůže představovat

návrat studené války, především proto, že historické okolnosti jsou naprosto odlišné. Snad existuje určitá nevráživost, ale souhlasím, že musíme rozhodně zamítnout tento výraz. Na druhé straně se hodně hovořilo potřebě znovu zformovat dva bloky, jeden proti druhému. Mnozí poslanci tohoto ctěného Parlamentu a jejich země uvažují tímto způsobem. S tímto názorem se musíme rázně vypořádat. Já s ním rozhodně nesouhlasím. Představuje úplný opak toho, co bychom měli udělat, a zřetelně připomíná studenou válku bez ideologie. To neznamená, že musíme akceptovat všechna hypernacionalistická prohlášení, jako jsme činili dosud. Musíme najít způsob, jak spolu hovořit a udržet komunikační kanály otevřené. O to se snažíme.

Rád bych Francisi připomněl, že některé návrhy v bezpečnostní smlouvě, kterou zmínil, učinil pan Medveděv, i když se nezdá, že by je chtěl hned uvést v praxi. Snad tak učiní později. Tento návrh vám předložil 5. června. Dostalo se mu odpovědi, že se jedná o zajímavý krok a že je třeba ho vzít za slovo. Okamžitě nás však zachvátila malá vlna paniky.

Evropská unie zjevně potřebuje politiku nezávislou na USA, které jsou samy velkou nezávislou zemí. Pane Wojciechowski, toto jsme činili. Evropská unie potřebuje politiku nezávislou na USA a Rusku. Potřebuje politiku EU. A právě o tu jsme se snažili. Počáteční reakce našich amerických přátel, když jsme se rozhodli zapojit se do řešení, nebyla příliš přívětivá. Domnívali se, že bychom tak neměli činit, ale velmi rychle si ve své pragmatičnosti uvědomili, že tomu je právě naopak, že právě tak bychom postupovat měli. Výsledkem bylo, že byli řekněme vstřícní, neboť to byla paní Condoleezza Riceová, která dosáhla skutečnosti, že došlo k podepsání oné šestibodové smlouvy. Poté vznesly ostrou kritiku, ne k šestibodové smlouvě, ale ke skutečnosti, že ji ruská strana neplnila. To chápu. I my jsme vznesli kritiku.

Moje poslední poznámka se týká Pandořiny skříňky a Kosova. O této situaci jsem s vámi chtěl hovořit. Existuje určitá intelektuální tendence směřující ke srovnávání Kosova se situací v Osetii, s čímž nemohu souhlasit. Nemůžeme prostě říci, že jen proto, že někde existuje malá populace, která z jakéhosi nacionalistického puzení cítí potřebu se osvobodit, že se jedná o stejnou věc. Nikoli! Především mají na Kavkaze lidé ve zvyku se cupovat na kusy velmi násilným způsobem a po staletí bylo vraždění velmi výhodným obchodem. To v žádném případě neplatí pro Kosovo a Srbsko. Čím se Kosovo a Srbsko lišily, byla jednotnost jedné skupiny, 98% Kosovanů, a zejména mezinárodního rozhodnutí. Nebylo to kvůli tomu, že jsme prostřednictvím NATO bombardovali Srbsko. Ve skutečnosti se to uskutečnilo až po téměř dvouletém fungování Kontaktní skupiny, v níž působilo i Rusko, a po Rambouilletské konferenci, která trvala více než měsíc a na níž všichni kromě pana Miloševiče dospěli ke shodě. Vše odstartovalo, a tím skončím tuto poznámku, rozhodnutí pana Miloševiče v roce 1999 na Kosově Poli v Obilići vyhlásit, že bude zrušena autonomie, že Kosované budou vyhnáni ze správních orgánů a nahrazeni Srby z Bělehradu, takže pan Ibrahim Rugova z Demokratické ligy Kosova musel zakládat podzemní školy a utajené nemocnice. Situace byla úplně jiná. Mezinárodní mínění tento proces akceptovalo, protože mu předcházela mezinárodní postup. Finský prezident Martti Ahtisaari vypracoval dokument, který všichni v OSN přijali a který uváděl, že „strany nedokázaly dosáhnout shody.“ Už budu končit. Existují nenávisti, které nelze překonat. Zarmoutilo mne, že jsem vycítil – a dávám si velký pozor na to, co říkám – ve slovech Osetijců na adresu Gruzínců cosi, co připomínalo onu nehynoucí nenávist založenou na desetiletích a staletích sporů. Neznamená to, že jednoho dne nedojde k jejímu utišení, ale domnívám se, že to bude vyžadovat čas a několik generací.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Pane předsedajícím, pane úřadujícím předsedo Rady, paní Komisařko: „Le nationalisme, c'est la guerre!“ Tak zní přesný, nezkrácený citát projevu Françoise Mitterranda k Evropskému parlamentu. Domnívám se, že si z něho můžeme vzít poučení, a tím poučením je potřeba evropské integrace. Znamená to neusilovat o vyřízení starých účtů, ale začít zcela znovu, aby se v Evropě jednou pro vždy skončovalo s válkami a diktátory.

Rád bych vyjádřil srdečné díky francouzskému předsednictví za rychlou intervenci pro skončení války a za dosažení dnešního rozhodnutí Evropské rady, které je vyjádřením jednoty. Jednota je ten nejdůležitější signál, který můžeme vyslat. Je signálem toho, že nebudeme tolerovat porušování mezinárodního práva, že nebudeme tolerovat války a invaze do cizích zemí, že nebudeme tolerovat destabilizaci demokraticky zvolených vlád a okupaci cizích zemí. Je proto důležité zcela jasně ukázat, že nedojde k žádným jednáním o partnerství a o smlouvě o spolupráci, dokud nedojde ke splnění 5. článku dohody o příměří – konkrétně stažení za linie ze 7. srpna – a že musí dojít k hodnocení, jak je plněno všech šest bodů, hodnocení musí začít nyní a pokračovat v období předcházejícím blížícímu se summitu, který se má konat v listopadu 2008.

Důležité je, abychom jasně vyjádřili, že určité věci nebudou akceptovány, ale zároveň je důležité – abychom neskouzli do spirály eskalace sporu – abychom zřetelně ukázali, že komunikační kanály musí zůstat otevřené. Především musíme posílit vlastní kapacity, což znamená také posílit kapacity našich přátel. Znamená to okamžitě bez úředních průtahů poskytnout infrastrukturální pomoc Gruzii. Znamená to zapojit se do mírových misí v Gruzii a do iniciativ prováděných OBSE a OSN. Musíme jasně ukázat, že jednání o dohodě o volném obchodu jsou tou správnou cestou stejně jako návrhy, které byly vzneseny v této sněmovně v souvislosti s polsko-švédskou iniciativou nebo naším návrhem na „EHP Plus“.

To se netýká jenom Gruzie, ale i dalších zemí, jako je Moldávie a zejména Ukrajina. Domnívám se, že se jedná o jasné signály, které nám umožní pokročit pozitivním směrem. Při této příležitosti bychom si mohli uvědomit, že bychom všechno mohli udělat mnohem lépe, pokud bychom nemuseli vždycky zachraňovat situaci, kterou způsobili jiní, pokud bychom měli evropskou zahraniční politiku, která by nám v rámci Lisabonské smlouvy poskytla přiměřené postupy a větší možnosti preventivních opatření, jež by mohla zabránit vzniku této situace, a že právě takovou politiku bychom měli sledovat. Tato krize by měla jasně prokázat, že jako Evropská unie musíme posílit naše vlastní kapacity, pokud chceme zabránit válkám a postoupit směrem k vlídné budoucnosti.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Pane předsedající, připojuji se k výrokům řady kolegů poslanců, že dnešní reakce evropského summitu na události z minulého měsíce je reakce správná. Promluvili jsme jednotným hlasem a zároveň jsme zachovali rozvahu. Evropská unie však – a to je v dnešním prohlášení též zřetelně vidět – také jasnými slovy vyjádřila, že to, k čemu došlo, zejména ruská reakce, je nepřijatelné a že je třeba odsoudit nepřiměřenou ruskou reakci na vývoj vojenské situace v Gruzii.

Zároveň všechny strany prohlásily, že užití vojenské síly není správným řešením, což považuji také za implicitní kritiku kroků podniknutých gruzínskou vládou, která s vojenskými akcemi začala. Tato reakce také ukazuje, že se domníváme, a právem, že v Evropě problémy tímto způsobem neřešíme, že se to neshoduje s bezpečnostními smlouvami, které máme a které byly v minulosti uzavřeny v souvislosti s problémy v Jižní Osetii a Abcházii v Gruzii.

Rovněž se distancuji od prohlášení ruského ministra zahraničí, pana Lavrova, že styl ruské reakce stanovil nový tón ruské zahraniční politiky v přilehlém regionu. Domnívám se, že Evropská unie by měla vyvinout všemožné úsilí, aby pana Lavrova a ruskou vládu přesvědčila, že v Evropě při řešení problémů či prosazování vlastních zájmů nepoužíváme těchto způsobů. Klíčovým slovem je spolupráce, nikoli jednostranná akce.

Vzpomínám si na diskuse během několika minulých let o krocích Bushovy vlády. Doufám, že neskončíme u stejných diskusí s Ruskem. Právě proto je tak důležité, že Rada pod vedením francouzského úřadujícího předsedy dnes znovu vyzvala, aby této otázce byla věnována pozornost, a položila důraz na šestibodový plán, především na návrat k předchozímu vojenskému *statu quo*. Tímto krokem pokládá základy mezinárodnímu mechanismu pro udržení míru a zejména základy mezinárodní debaty o budoucím statusu Jižní Osetie a Abcházie, zároveň se oprávněně distancuje od ruského uznání nezávislosti těchto dvou separatistických oblastí.

Takové je i naše počáteční stanovisko pro moskevskou misi, která se uskuteční příští týden na nejvyšší úrovni a při které budeme muset znovu vyvinout tlak na Moskvu, aby splnila oněch šest bodů. Za těchto okolností ani netřeba zdůrazňovat, že zastáváme pozici, že dokud nebude jasno ohledně plnění této dohody, dokud nedojde k žádné dohodě, nebudeme pokračovat v hovorech o nové smlouvě o partnerství.

Tato krize klade na Evropskou unii velké nároky. Je správné, že se chápeme vedoucí úlohy při hledání řešení. Neexistuje jiná alternativa: NATO tak učinit nemůže, OBSE je příliš slabá, Amerika není ve stejném postavení jako my a OSN se nemůže ujmout zprostředkovatelské role kvůli obstrukcím v Radě bezpečnosti. Dnešní summit se nesl v jednotném duchu, nechť to tak zůstane.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ve skutečnosti se nacházíme v situaci, kdy se vyjadřujeme k již přijatým rozhodnutím a já se domnívám, vzhledem k velmi rozdílným informacím o obětech, válečných zločinech a podezření z válečných zločinů, že Evropská unie by měla navrhnout, aby jejich vyšetřování bylo mezinárodní, v případě nutnosti se zapojením Mezinárodního trestního dvora.

Kromě této otázky, co se týká důvodů, proč jsme se ocitli v tomto bodě, pan Kouchner prohlásil, že někteří lidé poskytli Gruzii příliš podpory při ukazování svalů a vydávání hrozeb. To je bezpochyby pravda, ale v tom případě také řekněme, že někteří lidé Gruzínce odrazovali od pocitu příslušnosti k Evropě. Těmi lidmi jsme byli my v Evropské unii, protože evropské směřování Gruzie a jejího lidu je skutečnost, kterou jsme

přehlíželi. Stovky Gruzínců podepsaly na konci devadesátých let výzvu Radikální strany volající po evropské budoucnosti pro Gruzii, kterou jsme jim upřeli.

Proto by, a tím končím, navrhovaná mezinárodní konference měla zahrnovat nezastoupené národy z celé oblasti a prošetřit evropské vyhlídky regionu, politické i strategické.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Dámy a pánové, dnešní schůze summitu se zaměřuje na nabídku pomoci Gruzii. Ta je nutná, ale je rovněž ruskou povinností podílet se finančně na rekonstrukci Gruzie. Co se ještě musí stát, aby Evropská unie mohla řádně zhodnotit ruskou roli v daných událostech a učinit kroky k zajištění toho, že k ničemu podobnému už nikdy nedojde? Především je třeba přiznat, že ze strany Ruska šlo o plánovanou agresi a že začala mnohaměsíční systematickou provokací Gruzie. Pokud se Ruská agrese a uznání nezávislosti separatistických oblastí nesetká s přiměřenou reakcí, pak to vyšle jasný signál, že tímto způsobem může v budoucnu postupovat znovu. Koneckonců i ve státech Evropské unie je řada ruských občanů, kterým je EU ochotna poskytnout ochranu. Rusko od nás potřebuje celou řadu věcí, ale my neustále ztrácíme iniciativu. Především bychom měli zmrazit dohodu o usnadnění vízového styku s Ruskem. Zároveň bychom podobnou smlouvu měli uzavřít s Gruzii. Za druhé, dokud Rusko plně neuvolní okupovaná území, musí být pozastavena platnost smlouvy o partnerství a spolupráci. Za třetí, takzvané ruské mírové jednotky musí být nahrazeny mezinárodními mírovými jednotkami, které budou respektovat územní celistvost Gruzie. Rovněž navrhuji, aby byl Mezinárodní olympijský výbor vyzván k oznámení nové soutěže pro organizaci zimních olympijských her v roce 2014, protože jejich konání v totalitním státě vyvolá jediné potíže. Neměli bychom si dělat starosti či se obávat přerušení takzvaného dialogu. V současné době se tento dialog změnil ve vyjadřování jednostranných nabídek z naší strany a porušování pravidel ze strany ruské. Musíme pochopit, že jediné rázná akce může Rusko přimět k zaujetí postojů hodných státu 21. století. Rusko je jen jeden stát. Není výjimečné.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, zastupovala jsem vás v Gruzii, když mne tam vyslal náš předseda ve dnech 12.–17. srpna. Poskytla jsem gruzínskému lidu naši plnou podporu a ujistila ho prohlášením, že Evropská unie je neopustí. Děkuji proto předsednictví, že se v Gruzii snažilo jednat velmi rychle.

Vyřešení tohoto konfliktu je zcela jasně pro Evropskou unii zkouška, kterou konečně podstoupila, ale za jakou cenu? Cenou jsou opět nevinní občané, protože tyto události byly ve skutečnosti nevyhnutelné. Jak dlouho už někteří z nás káží v divočině? Dokonce i ti, kteří dnes prohlašují, že musíme směřovat k integraci a nabídnout vyhlídku vstupu do Evropské unie, nám dříve říkali: „vyčkejte, buďte rozumní.“ A nyní máme válku mezi Ruskem a Gruzii. Když jsme říkali, že se nejedná o konflikt mezi Gruzii a Jižní Osetií a Abcházíí, ale o konflikt mezi Gruzii a Ruskem, nikdo nechtěl naslouchat. Teď máme za sebou válku. Tyto události byly tedy nevyhnutelné, zejména pokud se vrátíte k dalším událostem a dobám, jež předcházely 11. srpnu. Vraťme se do roku 2005, kdy Rusko vetovalo návrh, aby umístilo pohraniční hlídky na rusko-gruzínské hranici. Nikdo nezareagoval a dokonce i Francie – odpusťte, pane předsedo – dokonce i Francie se postavila proti, když jsme žádali umístění jednotek OBSE na hranici. Nikdo nereagoval. Když Rusko narušilo gruzínský vzdušný prostor, opět nedošlo k žádné reakci a situace eskalovala. Nyní došlo k této politováníhodné válce a my musíme nejen rekonstruovat zemi, ale i vyřešit tento konflikt. Samozřejmě musíme uspořádat konferenci o rekonstrukci, ale musíme uspořádat i konferenci o řešení konfliktu. Navrhovala bych, že by se mohlo využít události v Kosovu jako vzoru, jinými slovy by mohla být ustanovena mezinárodní civilní správa spolu s mírovými jednotkami. Který Gruzínek by nyní souhlasil s tím, aby se ruská armáda ujala role policisty?

(Předsedající řečníka přerušil)

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Pane předsedající, rád bych poděkoval za objektivitu dnešní rozpravy, je rozhodně mnohem objektivnější než mimořádné zasedání Výboru pro zahraniční věci konané 20. srpna. Mluvme bez obalu. Gruzínský prezident Saakašvili nařídil vojenskou ofenzívu. Ta zažehla válku a spustila spirálu násilí. Pokud tuto skutečnost nebereme v úvahu, popíráme skutečnou příčinu války. Tyto útoky, zejména proti civilnímu obyvatelstvu v Chinvali, je třeba nemilosrdně odsoudit spolu s vojenskou reakcí, především vojenskou reakcí Ruska a útoky proti civilnímu obyvatelstvu, zejména ve městě Gori. Obě strany také v tomto konfliktu použily kazetových bomb, což je nepřijatelné. Obě strany konfliktu jasně porušily mezinárodní humanitární pravidla a pravidla války.

Velmi často však slyším myšlenku, že za celou situaci je zodpovědné pouze Rusko. To není pravda a mne těší, že francouzské předsednictví Rady v této otázce zaujalo vyváženější postoj. Můj vlastní postoj se nemění: uznání Jižní Osetie a Abcházie je z hlediska mezinárodního práva srovnatelné s uznáním Kosova. Západní státy uznáním Kosova skutečně otevřely Pandořinu skříňku. Západ, NATO a Evropská unie mají velký podíl

na eskalaci tohoto konfliktu a na válce v Gruzii: USA převezly gruzínské jednotky z Iráku do Gruzie a řada západních států – zemí NATO, zemí Evropské unie – se podílela na vyzbrojování Gruzie. Dokonce i Izrael vyzbrojoval Gruzii a připlutí vojenských plavidel NATO do Černého moře není nezbytně znamením míru. Víme, že v této válce jsou v sázce i geopolitické zájmy; v této souvislosti stačí zmínit ropovody.

Tento konflikt by neměl být využit jako záminka k popohnání militarizace Evropské unie. Evropská unie uspěla jako nevojenský hráč. Pokud se nyní přidáme k jedné straně, ztratí EU důvěryhodnost jako prostředník. Jsme na prahu studené války a co se týče toho, co leží před námi, nu, může se to vyvinout kterýmkoli směrem. Dnes je 1. září, den, který slavíme jako den proti válce. To bychom měli mít na paměti: válka je nepřijatelná a země Evropské unie by ji nikdy neměly podporovat, přímo ani nepřímo.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Pane předsedající, ukázka obnažené ruské síly na gruzínském území v dnešních dnech a časech je pokusem o legitimizaci dvou etnických čistek, v Abcházii počátkem 90. let a v Jižní Osetii minulý měsíc, v srpnu. Je také založena na masovém vydávání ruských pasů v těchto regionech. Co Evropská unie může udělat a měla by udělat ohledně tohoto brutálního návratu imperiálních názorů do politiky Kremlu? Měli bychom nabídnout hlubší a silnější evropský, nebo i transatlantický, závazek vůči našim východoevropským sousedům v souladu se švédsko-polským návrhem východního partnerství. Děkuji komisařce Ferrero-Waldnerové, že se v tomto ohledu jasně vyjádřila.

Současná situace v Gruzii navíc vyžaduje, aby členské státy skutečně pokročily v otázkách společné energetické politiky, s diversifikací zdrojů energie. Ropovody, které jsou pod kontrolou suverénních států, jejichž územím procházejí, a které nejsou v ohrožení, jsou přirozeně součástí takové politiky.

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, je těžké nedojít k závěru, že tváří v tvář ruské agresi nebyla Evropa schopna činu. I když se de facto anexe částí suverénního státu Gruzie ze strany Ruska setkala s odsouzením, jeho tón se lišil dokonce i uvnitř EU.

Toto poselství nevyhraněnosti Moskvě neunikne. Rozhodně se jí nerozklepala kolena kvůli nejednotnému mrmlání v Evropě.

Obávám se, že bez rázné reakce na ruskou agresi se věci nezastaví v Gruzii. Můžeme se dohadovat, je teď na řadě Ukrajina? A co bude zapotřebí, aby Evropa, která se nyní duchaplně dostala do závislosti na ruské energii, konečně dospěla k efektivní reakci?

Pokud předcházející týdný něco ukázaly, pak to byla lekce v neuskutečnitelnosti společné zahraniční politiky v této EU. Ta skončila pouhou paralýzou...

(Předsedající řečníka přerušil.)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). - (ES) Pane předsedající, Evropská rada se dnes ráno setkala, aby rozhodla o svém postoji ve třech otázkách, jak nám vysvětlil pan Kouchner. Jednalo se o: za prvé, nepřiměřenou reakci, porušení mezinárodního práva a invazi a pokračující okupaci suverénního státu; za druhé, nerespektování mírového plánu podepsaného díky úsilí předsednictví Evropské unie a za třetí, uznání nezávislosti Jižní Osetie a Abcházie, které byly, při podivném odvolávání se na kosovský precedent, rychle uznány Venezuelou, Běloruskem a Hamasem: „Člověka poznáš podle společnosti, ve které se pohybuje.“

Dnešní odpověď Evropské rady na tyto výzvy je zcela jasná: naše vztahy s Ruskem jsou na rozcestí. Musíme jednat vážně, pane předsedající, protože tímto způsobem už nemůžeme pokračovat. V sázce je prestiž a důvěryhodnost Evropské unie. EU v těchto velkých dramatech dneška prostě nemůže jenom podepsat šek.

Navzdory skvělé práci komisařky Ferrero-Waldnerové tu my jako Evropská unie nejsme jenom od toho, abychom platili za škody a destrukci, kterou způsobili Rusové v Gruzii nebo Izraelci v Palestině. Musíme mít i řádnou zahraniční politiku.

Rád bych vás požádal, pane Jouyete, abyste se 8. září, kdy předseda Rady Evropské unie, pan Sarkozy, navštíví Moskvu, postaral, čistě v zájmu soudržnosti zásad, které uplatňujeme a ceníme v Evropské unii, že předloží jasné varování a přímé, důvěryhodné poselství v tom smyslu, že nedodržování mezinárodních pravidel a práva a porušování územní celistvosti suverénního státu bude mít následky co se týká vztahů s Evropskou unií. To je velmi důležité, neboť následky se musí objevit, pane předsedající, a v tomto smyslu na této skutečnosti hodně záleží.

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Pane předsedající, letošního léta došlo k několika pokusům vést naši ruku, což mělo kromě tohoto tragického dramatu dva bezprostřední následky: za prvé to bylo téměř okamžité

přijetí protiraketového obranného štítu ze strany Polska – to je problém, i když je zaměřen proti Íránu – a dále závazek Evropské unie k financování rekonstrukce Gruzie, i když dobře víme, že rozpočet pro zahraniční věci to neumožní, neboť je dramaticky podfinancovaný. Komisařko Ferrero-Waldnerová, vy jste to řekla a máte moji podporu: musíme najít jiné zdroje financování, jinak se s touto situací nebudeme schopni vypořádat.

Proto se domnívám, že je třeba zabránit jakékoli další eskalaci. Moje skupina a já se zasazujeme o jasné, byť různé vztahy s Ruskem, zejména v oblasti energetiky, lidských práv a mezinárodního práva. Jsme však proti jakémukoli návratu ke studené válce.

Rovněž bychom rádi varovali před tím, aby byly do NATO nebo Evropské unie uspěchaně přijímány země, které zatím nemohou poskytnout nezbytné garance. Vyzývám francouzské předsednictví, kterému blahopřeji k rychlé akci letošního léta, aby se zabývalo myšlenkou na vytvoření černomořské unie podobné Unii pro Středomoří.

Závěrem bych ráda sdělila svým kolegům z východu, zejména z Pobaltí, že už se nepíše rok 1938, ale 2008. Na historii nezapomeneme.

(Předsedající řečníka přerušil)

Lydie Polfer (ALDE). - (FR) Pane Kouchnere, dámy a pánové, letošního ledna jsem jako zpravodajka pro otázky jižního Kavkazu pozorovala nebezpečí neomezených závodů ve zbrojení a zdůrazňovala jsem důležitost mírového řešení konfliktů zděděných z éry Sovětského svazu. Navrhovali jsme zorganizování konference tři plus tři, jinými slovy konference tří kavkazských zemí spolu s Evropskou unií, Ruskem a Spojenými státy. Od té doby jsme navrhli, jak připomněla paní Islerová, poskytnout stejná práva při získávání víz Gruzíncům i Abcházům. Nyní dobře víme, k čemu došlo – k vojenské operaci a nepřiměřené reakci – ale skutečnost zůstává, že dvě země, které prohlásily, že chtějí dodržovat evropské hodnoty tím, že se stanou členy Rady Evropy, těmito hodnotami opovrhly použitím násilí. To je nepřijatelné. Je třeba tuto skutečnost odsoudit a do druhého dne na ni nezapomenout.

Evropa, která má s oběma státy významné vztahy, musí hrát opatrnou a velmi rozvážnou roli, aby se navrátila k rozumnější politice. Právě proto je třeba promlouvat jednotným hlasem a já jsem ráda, že jsme toho byli schopni i bez Lisabonské smlouvy...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. Musím poslancům připomenout, že o času jim přiděleném rozhodly politické skupiny. Souhlasili jste s minutovými projevy, dámy a pánové, což vyžaduje velmi ukázněné vstupy. Žádám proto o pochopení, když musím řečníky přerušit.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). - (IT) Pane předsedající, Osetie a Abcházie dneška jsou včerejší Kosovo. Žádná z vlád, které dnes volají po míru v Gruzii, nemůže popřít svoji vlastní zodpovědnost: uznáním Kosova stanovily Spojené státy a většina evropských zemí precedent, který musel destabilizovat oblast Kavkazu. Díky expanzi NATO až k hranicím Ruska nesou USA politickou ještě více než vojenskou zodpovědnost za dodávání odvahy Gruzii ke spuštění překvapivého útoku v noci ze 7. na 8. srpna. Tbilisi se při útoku na Jižní Osetii skutečně domnívalo, že se může spolehnout na ochranu ze strany Spojených států, včetně ochrany vojenské.

Jednalo se o útok neospravedlnitelný, který zasáhl civilisty a roztříštil už tak velmi křehké dohody. Rusko mělo odpověď připravenou dlouho předem a pouze čekalo na příležitost udeřit plnou silou. Žádná vláda není v této záležitosti bez viny! Jedinými oběťmi jsou civilní obyvatelé, ať přísluší ke kterékoli straně, kteří museli opustit své domovy a byli vystaveni nejrůznějším druhům násilí.

Jsme svědky války, ve které jsou nacionalistické ambice místních vůdců překryty střetem mocností kvůli kontrole zdrojů energie: skutečnou příčinou konfliktu jsou plynovody a ropovody, které vedou ze střední Asie na západ. Ať už se jedná o trasu přes Turecko do Středomoří, nebo o trasu z Gruzie přes Ukrajinu do Polska, obě procházejí Kavkazem. Není náhodou, že Spojené státy požádaly právě Polsko, aby v něm mohly umístit rakety namířené na východ.

Evropa musí usilovat o mírové řešení, žádat o stažení ruských jednotek z gruzínského území a o poskytnutí práva na sebeurčení tamním obyvatelům. EU musí hlavně a především poskytnout pomoc uprchlíkům a vyvarovat se jakékoli politické akce, která by mohla situaci dále zhoršit. Vstup Gruzie do NATO musí být jednoznačně zamítnut, loďstvo Spojených států by mělo být vyzváno ke stažení z Černého moře a Polsko

by mělo být požádáno o odmítnutí rozmístění amerických raket. Musíme si být jisti, že naše pomoc není využívána k nákupu zbraní a že uprchlíků není znesvářenými stranami využíváno jako nástroje války.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Pane předsedající, mnozí řečníci, počínaje úřadujícím předsedou Rady panem Bernardem Kouchnerem, neschvalují ruské uznání nezávislosti Abcházie a Jižní Osetie. Toto rozhodnutí vedlo k určitým vážným následkům pro kavkazské země, Evropu a v budoucnu možná i pro samotné Rusko. To proto, že uznání Abcházie a Jižní Osetie by mohlo v budoucnu vnuknout podobné myšlenky Severní Osetii, Čečensku, Ingušsku, Dagestánu a dalším, kteří jsou v současnosti součástí Ruské federace.

Ať už se jedná Kavkaz, Tibet, Afriku nebo jinou oblast, jednou z výzev našich časů je nalezení rovnováhy mezi touhou určitých národů po autonomii na jedné straně a neporušitelností hranic na straně druhé. Bez zaručení této neporušitelnosti by mohlo dojít k ohrožení míru, po němž touží skuteční patrioti.

Lze však kritizovat i nás Evropany. Slyšeli jsme promluvy o respektování mezinárodních hranic, ale my jsme v Kosovu stanovili precedent, ať už se to panu Kouchnerovi líbí nebo ne. Prohlašovat, že existovalo mezinárodní rozhodnutí ohledně Kosova, je vtip, protože OSN nikdy neschválila válku proti Srbsku.

Rusko se stáhlo z východní Evropy, kde až do ne tak dávné doby vládla nesmiřitelná komunistická diktatura. Stáhlo se z pobaltských států, z Ukrajiny a ze středoasijských republik. Čím více se stahovalo, tím více se dostávalo do obklíčení. Varšavská smlouva se rozpadla, ale my jsme nepřišli s žádnou reakcí kromě neustálé expanze NATO. Nyní sklízíme ovoce tohoto postupu!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, především musím blahopřát francouzskému předsednictví k tomuto úspěchu. Domnívám se, že jsme ušli řádný kus cesty od evropské pozice ohledně Iráku k současnému postoji ke krizi na Kavkaze. K tomu blahopřeji. Díky svému předsednictví byla Unie efektivnější a zareagovala rychleji než Washington. To vše je pozitivní, ale otázky zůstávají: za prvé, jak můžeme minimalizovat utrpení obyvatel, za druhé, jak zajistit, že Rusko bude dodržovat pravidla a jakou strategii bychom měli sledovat v dlouhodobé perspektivě ve vztahu s Ruskem?

- Vítám opatření a text schválený Radou s mírným optimismem a uspokojením. Obsahuje všechny hlavní prvky odsouzení a akce, včetně štedřejší nabídky co se týká pomoci Společenství a potenciální mise EBOP. Rád bych však předsednictví řekl, že se jedná jen o *hors d'oeuvre*.

Jedná se jen o *hors d'oeuvre* či *entrée*. Čekáme na hlavní chod, kterým bude mír a stabilita v regionu a dlouhodobá strategie Evropské unie v této oblasti Kavkazu.

- Musíme vyvinout veškeré úsilí, aby Rusko pochopilo, že má volbu: buď bude spolupracovat s EU jako zodpovědný partner, ujmě se svých závazků a povinností a bude plně respektovat Sarkozyho šestibodový plán, nebo se vystaví odsouzení ze strany mezinárodního společenství, které může přerůst v ostrakismus a nakonec v izolaci, jež může zahrnovat sadu příslušných opatření, která mohou být v případě potřeby přijata.

I my v Unii máme volbu – buď se spokojíme se slovními akcemi a vyvarujeme se opatření, kterým by Rusko rozumělo, nebo v případě potřeby přehodnotíme naši politiku vůči Rusku, jasně ukážeme, že dokážeme respektovat druhé a zároveň být asertivní v případě, že Rusko nebude postupovat podle pravidel, která očekáváme...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Pane předsedající, paní komisařko, pane Kouchnere, ruské kroky se rovnají pokusu navrátit se k imperialistické politice bývalého Sovětského svazu. Představují pokus vnutit ruskou politickou vizi nezávislému státu. Jak by měla Evropa reagovat?

Podle mého názoru bychom měli začít tím, že s Ruskem budeme mluvit jednotným hlasem a že nade vši pochybnost jasně vyjádříme, že ani náhodou nelze připustit návrat k politice sfér vlivu. Nelze připustit návrat k imperialistické politice, opakování předchozích činů a používání síly v mezinárodních vztazích. Při předávání tohoto poselství Rusku musíme jednat jednotně, jasně a nedvojsmyslně. Musíme Rusku jasně ukázat, že agrese se nevyplácí.

Za druhé, Unie musí zahájit dva druhy dlouhodobých akcí. První z nich zahrnuje drastické snížení naší energetické závislosti na Rusku. Nechci se nechat vydírat Ruskem kvůli ropě či plynu, a jsem si jistý, že to samé platí pro všechny v této sněmovně. Nechceme, aby naše politická činnost a ochrana našich zásad a hodnot závisela na dodávkách ropy nebo plynu.

Druhý typ akce má strategickou povahu a znamená předložit nabídku státům, které v minulosti tvořily součást Sovětského svazu. Nejenomže by do ní měla být zahrnuta Gruzie, ale hlavně a především Ukrajina spolu s ostatními státy. Co můžeme navrhnout my, je rozhodně mnohem přitažlivější, než co navrhuje Rusko. Těší mne, že tyto názory jsou obsaženy v závěrech dnešní Rady a domnívám se, že to je správný směr do budoucna.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Pane předsedající, jsem si jistý, že jsme všichni doufali a snili o tom, že se Rusko začne vyvíjet, stane se demokratickým státem a bude respektovat určité zásady, které tvoří také základy, na nichž je vybudována Evropská unie. Tyto naděje a sny je nyní třeba uvrhnout do zapomnění. Současná situace je naprosto odlišná. Vítám prohlášení, že dojde k pozastavení rozhovorů o smlouvě o partnerství a summitu EU – Rusko do doby, než Rusko splní závazky, jež přijalo podepsáním smluv. Dále se domnívám, že toto pozastavení by mělo být delší a že uvnitř Unie bychom se měli zamyslet nad tím, jaké vztahy s Ruskem vlastně chceme. Skutečně můžeme stále hovořit o společném bezpečnostním prostoru sdíleném s Ruskem? Skutečně můžeme Rusko považovat za strategického partnera, když se hlásí k hodnotám tak radikálně odlišným od našich?

Rád bych se zmínil o dalším problému, konkrétně naší energetické bezpečnosti. Například zde neustále znovu a znovu hovoříme o důležitosti ropovodu Nabucco. Stalo se to mantrou. Nyní nastal čas pokročit od slov k činům a poskytnout tomuto projektu finanční podporu.

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Rada dnes zcela správně vyslala do Moskvy jasné poselství, konkrétně že my Evropané obhajujeme práva národů a nebudeme je obětovat geopolitickým zájmům či dohodám. Navíc máme morální povinnost k našim vlastním obyvatelům, zejména k těm, kteří řadu desetiletí trpěli pod pěstí sovětského imperialismu, hájit tyto principy svobody.

Avšak i ti, kteří – jako italský ministerský předseda Berlusconi – udrželi otevřený komunikační kanál s Moskvou, udělali správnou věc, aby bylo možné vysvětlovat evropský způsob myšlení a varovat před návratem do atmosféry studené války, nejenom z hlediska politického, nejen z hlediska hospodářského a politického, ale také a především z hlediska historického v tom směru, že jak čas plyne, existují vyhlídky, že Evropa může samozřejmě zahrnovat i Rusko anebo ho jednou pro vždy vyloučit.

Je proto velmi důležité zahájit dialog a pokračovat v něm. Evropa, evropské národy nechtějí studenou válku, protože studená válka vyvolává vzpomínky na smrt, perzekuce...

(Předsedající řečníka přerušil)

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, toto usnesení představuje největší úspěch od dohody o příměří a obsahuje většinu požadavků vznesených Elmarem Brokem a mnou jménem Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů po naší návštěvě Gruzie. To však nestačí.

Evropská unie stále musí hrát svou úlohu a v sázce je naše důvěryhodnost. Usnesení musí následovat rozhodná společná akce, jak dnes jasně ukázala komisařka Ferrero-Waldnerová ve svém povzbudivém prohlášení. Musíme toto usnesení splnit do poslední čárky a písmene, stejně jako po Rusku žádáme plnění onoho šestibodového plánu do posledního písmene.

Navíc jsme v posledních týdnech viděli, jak důležitá Evropská unie je a může být, ale zároveň jsme pozorovali, v čem spočívají naše slabosti a kde musíme podniknout kroky – včetně preventivních kroků – k jejich nápravě. Ano, můžeme jednat jako prostředníci, ale pokud tak chceme činit, musíme mít společnou evropskou zahraniční politiku, aktivní zahraniční, bezpečnostní a obrannou politiku. Také jsme v posledních týdnech velmi akutně pocítili neexistenci společného postoje – a chybějící politickou vůli dosáhnout společného postoje – a, dokonce i nyní, nedostatek společného rozhodnutí. Chybějící Lisabonská smlouva nás oslabuje.

Rekonstrukce nestačí. Musíme investovat do nezávislosti těchto zemí a sebrat nacionalismu půdu pod nohama. Zapojení do EU je důležitější než vyhlídky na členství v NATO.

Paní komisařko, velmi výmluvně jste řekla, že ve vztahu s Ruskem „nelze pokračovat, jako by se nic nestalo“, a že musíme přehodnotit svoji politiku. Musíme investovat do hospodářské, demokratické, sociální a vzdělávací stability. Nejde jenom o peníze. Musíme také rozšířit naši politiku sousedství a prosazovat praktické projekty podobné těm, které jste ohlásila dnes. Těšíme se na to.

Adrian Severin (PSE). - Pane předsedající, hlavní problém, který dnes před námi stojí, se netýká odpovědi na otázku, kdo je v právu a kdo ne, kdo je agresor a kdo oběť, co je svrchované právo a co je nepřiměřená

reakce. Skutečným problémem je, že nemáme reálné prostředky, jak vynutit *status quo ante* nebo vyvinout účinný tlak na zemi jako Rusko a přimět ji k přehodnocení určité politiky. Navíc nemůžeme po Rusku vyžadovat dodržování jakéhokoli ustanovení mezinárodního práva, které bychom sami už dříve neporušili.

Svět, ve kterém se každá krize řeší na základě *sui generis*, není svět uspořádaný, ale svět chaosu. Co kolem sebe dnes vidíme, není začátek nové studené války, ale konec jednapolárního uspořádání. Je to geopolitická konfrontace na globální úrovni, která se odehrává v neregulovaném mezinárodním prostředí, kde se potýkají unilateralisté. Když zahynul jednapolární řád a multipolární se ještě nezrodil, může zavládnout anarchie a vláda silnějšího.

Jedinou rozumnou věcí, kterou musíme učinit, je uspořádat mezinárodní konferenci o bezpečnosti a spolupráci, kde by všichni světoví a regionální hráči spolu s místními zainteresovanými stranami projednali, redefinovali a znovu vymysleli zásady mezinárodního práva v mezinárodních vztazích, úlohu a pravomoci mezinárodních organizací, postupy při řešení místních krizí a systém bezpečnostních záruk, které by vyhovovaly specifickým příležitostem, výzvám a nebezpečím dnešní doby. Mezitím musíme urychlit proces hospodářské integrace, politického sdružování a institucionálního přibližování a našimi východními sousedy jako je například Ukrajina a Moldávie. Doufejme, že Evropská unie bude schopna naplnit tato očekávání.

(Potlesk)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Už jsme tu dnes hovořili o potřebě vyslat do Gruzie mezinárodní mírové jednotky a civilní mise. Jako členka delegace na jižní Kavkaz tuto myšlenku z plna srdce podporuji, tím spíše, že jsem počátkem jara právě z tohoto místa obracela pozornost k naléhavé potřebě právě těchto opatření.

Historický vývoj způsobil, že mnohé naše země, včetně Gruzie, jsou multietnické. Starosti mi dělá možnost velmi chmurného vývoje. Abych mluvila konkrétně, před řadou dní Rusko uznalo Abcházii a Jižní Osetii. Jako by mluvil na toto téma, severoosetský ministr pro obyvatelstvo hovořil o sloučení Jižní a Severní Osetie pod ruským právem, jinými slovy o tom, že by se Jižní Osetie stala součástí Ruska.

Z pohledu řady zemí zde dochází ke střetu dvou úhelných kamenů mezinárodního práva: národního sebeurčení a územní celistvosti. Víme, že za výchozí bod musíme použít Helsinský závěrečný akt, ale má otázka pro Radu znít: „Jaké kroky se podnikají, aby se zabránilo porušení územní celistvosti nezávislých států?“

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Pane předsedající, výsledek Evropské rady by se dal popsat jako poloprázdná sklenice, nebo sklenice poloplná. Důležité je, že bylo dosaženo shody a že Unie promluvila jednotným hlasem. Zklamáním však je, že společná pozice Rady nejde dostatečně daleko. Nenaplnuje to, co by si přála většina z těch, kdo v této sněmovně vyjádřili svůj názor.

Během ruské ofenzívy v Gruzii ruská média přinesla zprávu o tom, že pan Putin si našel čas k cestě na Sibiř a uklidnil tam tygra, který ohrožoval místní obyvatelstvo. Tato příhoda dobře ilustruje ruské chování a to, jakým způsobem nakládá s Evropou. Za utišení evropského tygra však nebyla zodpovědná pouze Moskva. Jak by měly být v tomto kontextu hodnoceny projekty North Stream a South Stream spolu s podporou, které se jim dostalo od určitých členských států Unie? Nedostatek solidarity a podlézavost agresorovi agresora vždy povzbuzuje. To platí zejména v případech, kdy určití partneři platí za výhody, jichž si užívají jiní. Rozhodně povzbudivá jsou současná prohlášení o jednotě Unie ohledně Ruska, důraz kladený na východní partnerství i další prohlášení. Pokud se však spokojíme pouze se slovy, může agresor udeřit znovu.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych se vyjádřil k několika praktickým bodům rozpravy z dnešního večera. Především bych rád složil poklonu francouzskému ministrovi za odvahu, s níž v této sněmovně učinil několik velmi významných prohlášení.

Plně se připojuji ke všemu, co zde prohlásil. Souhlasím naprosto se vším. Nebudu zde opakovat jeho slova, protože jeho dnešní výroky zaplní stránky zítřejšího tisku, ale musím prohlásit, že pozice vymezená předsednictvím Evropské unie je velmi silná a přesná.

Chtěl jsem tím říct, že se domnívám, že Evropská unie provedla velkou změnu: v tomto sále můžeme říkat, co se nám líbí, ale my zahraniční politiku EU nevytváříme a nemáme pravomoci do ní zasahovat; to může učinit jenom Evropská rada.

Evropská rada – pokud můžu soudit ze své krátké zkušenosti v této sněmovně – ukázala, co Evropa nyní dělá: zásadní změnu. Dnešní Evropská rada ukázala, že Evropská unie skutečně existuje, že i když ještě neplatí Lisabonská smlouva, je EU schopna se zabývat mimořádně důležitými otázkami.

Rád bych také vyjádřil obrovské uznání tomu, co v této krizi učinilo francouzské předsednictví, prezident Sarkozy i kancléřka Merkelová a ministerský předseda Berlusconi. Domnívám se, že jednotná odpověď se přenáší přes poznámky britského předsedy vlády, který se sice dnes řádně připojil k ostatním, ale jehož dřívější prohlášení v tisku rozhodně nebyla vítána.

Domnívám se, a tím skončím, že změna ukazuje následující: Evropská unie existuje! Ve věci rozšiřování NATO a EU postupujeme obezřetně. Zjistíme, jak se věci mají. Francouzský ministr má pravdu.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Dámy a pánové, dovoluji, abych nejprve ocenil rychlost a efektivitu francouzského předsednictví při sjednání příměří mezi stranami konfliktu. Šestibodový program je nyní nutno uvést do života, a to samozřejmě včetně stažení ruských vojsk do pozic před vypuknutím konfliktu. Otázka Gruzie však není otázkou osamocenou, existuje celá řada vzájemně propojených konfliktů a problémů v celé oblasti jižního Kavkazu. Z tohoto důvodu je nutno, aby se Evropská unie věnovala mnohem efektivněji a intenzivněji než doposud celému regionu východního Středomoří a Zakavkazska. Jinými slovy je nutno posílit konkrétními kroky východní dimenzi naší sousedské politiky.

Protože jsem poslanec ze země, která doposud neratifikovala Lisabonskou smlouvu, chtěl bych vyzvat Českou republiku, Švédsko a samozřejmě také Irsko, aby vlády těchto zemí usilovně pracovaly na ratifikaci tohoto dokumentu, protože tento dokument je předpokladem jednotnější, efektivnější společné zahraniční a bezpečnostní politiky tak, abychom mohli čelit výzvám, včetně výzev, které přicházejí z východu a z Ruska, a řešit tyto problémy.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Dnes si připomínáme výročí zahájení druhé světové války. Této válce bezprostředně předcházelo uzavření tajného paktu mezi Sovětským svazem a Německem a politika ústupků ze strany zemí západní Evropy. V roce 1939 panovala naivní víra, že obětování vybraných malých států agresora uspokojí.

Hovořím o těchto skutečnostech kvůli válce v Gruzii. Gruzie se stala prvním cílem útoku na cestě při naplňování imperialistických tendencí, které současné Rusko zdědilo po Sovětském svazu. Rusko Gruzie využívá, aby vyzkoušelo, s čím vším se jsou členské státy Unie připraveny smířit. Neočekává, že budou pevně stát na svém. Evropský parlament nesmí při vědomí ozbrojeného konfliktu potvrdit ruské předpoklady. Musíme zaujmout jednotnou, jednoznačnou a rozhodnou pozici. Gruzie má právo spoléhat na naši diplomatickou a materiální pomoc. Evropský parlament by měl do Gruzie vyslat své vlastní pozorovatele, aby potvrdili informace o etnických čistkách. Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom zabránili expanzi a zabránili opakování historie.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Pane předsedající, jsme svědky zhroucení paradigmatu o konci historie, ale to by zároveň mělo znamenat konec éry zbožných přání a nahrazení míru proslovy o míru pomocí síly a solidarity.

Rusko se samo zařadilo do kategorie nestabilních, nepředvídatelných států. Už ho nelze považovat za spolehlivého partnera a zcela zjevně s námi nesdílí naše společné hodnoty. Invazí do Gruzie napadlo základy mezinárodního bezpečnostního systému a pokusilo se ho nahradit systémem „práva silnějšího.“

Nyní vše závisí na akcích – nikoli pouze reakcích – Evropské unie. Konec postoje „všechno je při starém“ zahrnuje podniknutí konkrétních kroků, protože Rusko pochopí, jenom budeme-li jednat.

Navrhuji následující opatření: za prvé, vytvoření skutečných mírových jednotek – Rusko nemůže zároveň hrát roli mírotvorce a útočníka; za druhé, zmrazení všech vyjednávání o dohodě o partnerství a spolupráci; za třetí zastavení projektů Nord Stream a South Stream; za čtvrté, zmrazení usnadněného vízového styku a za páté, zrušení olympijských her v Soči.

Pokud se nestane nic konkrétního, Rusko nejenom že nikdy nepustí Gruzii ze svého sevření, ale bude podle stejného schématu postupovat i jinde. První prioritou demokratické společnosti je stanovení pevných omezení. Dnes před námi stojí stejná morální výzva. Kdo, když ne my? Kdy, když ne teď?

(Potlesk)

Katrin Saks (PSE). - (ET) Na jaře, během gruzínských voleb jsem se v městě Gori setkala s Gruzínkou, která byla před 15 lety přinucena uprchnout z Abcházie. Dnes se ve své vlastní zemi stala uprchlicí podruhé. Skutečně tragický osud.

Tragické je také to, že dnes v této sněmovně máme tolik rozdílných interpretací toho, co se stalo, a právě proto se domnívám, že je především obzvláště důležité vyslat do Gruzie nezávislou vyšetřovací komisi, mezinárodní komisi, aby zjistila, co se skutečně stalo.

Nejde o konflikt mezi Gruzínci a Osetijci, nezačal 8. srpna, nejde jen o konflikt Ruska a Gruzie, jde o konflikt hodnot a týká se nás všech.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, domnívám se, že je třeba blahopřát francouzskému předsednictví, prezidentu Sarkozymu a panu Kouchnerovi, který je tu dnes přítomen, nejen proto, že během této krize zaujali velmi pevný postoj vůči Rusku, ale také proto, že se jim podařilo udržet jednotu Evropské unie, jednotu, která bohužel neexistovala v roce 2003.

- Připojil bych se k těm, kteří prohlašují, že tato otázka se přes svou závažnost netýká jenom Gruzie a její nezákonné okupace a invaze do ní. Paní komisařce bych řekl, že se týká také vztahů EU s Ruskem. Věc se dotýká samotného jádra čehosi, co se dříve nazývalo společně sdílené hodnoty. Osobně velmi těžko hledám, jaké společné hodnoty sdílím se zemí, která používá síly, vojenské agrese a propagandistické války, aby obvinila okupovanou zemi, že je útočníkem a agresorem.

Zdá se, že dohoda o spolupráci a partnerství bude pravděpodobně na určitou dobu pozastavena, pokud Rusko nestáhne své jednotky. Vzniká však otázka, co učiníme, pokud Rusko své jednotky stáhnout odmítne. Říká se nám, že musíme vést dialog, ale jaký dialog chcete vést s partnerem, který nerespektuje hodnoty, jež se snažíte hájit a podporovat?

Z historické perspektivy se mi zdá, že chceme harmonické vztahy s Ruskem, ale nikoli za cenu prostého opuštění hodnot, jichž si považujeme. Souhlasím s panem Kelamem a dalšími, že Rusko už pociťuje následky, kdy dochází k mohutnému odlivu investic, neboť mezinárodní investoři nyní Rusko považují za velmi nejisté místo pro své investice. Je však třeba přehodnotit i projekty Nord Stream a South Stream. Nemůžeme v nich prostě pokračovat, jako kdyby ruský monopol na dodávky energie byl úplně normální. Zimní olympijské hry v Soči je třeba také přezkoumat, nelze uzavřít olympijské příměří.

Rusové pochopí důsledky našich rozhodných činů a nebudou se řídit pouze svým vlastním programem.

(Potlesk)

Raimon Obiols i Germà (PSE). - (ES) Rád bych v rychlosti řekl dvě věci. Především se myslím nemýlím, když řeknu, že pan Jouyet v tisku litoval vlivu amerických konzervativních částí politického spektra, či určitých konzervativních částí, v otázce irského zamítavého referenda. Domnívám se, že nyní všichni litujeme přehnané chvály neokonzervativní politiky v kavkazské krizi. V tomto ohledu je možné zodpovědnost klást na mnohé.

Tbilisi je zodpovědné za nepochopitelné rozhodnutí podniknout vojenskou operaci. Moskva je zodpovědná za rozhodnutí spustit brutální a nepřiměřenou odpověď. Washington se svým prezidentem radostně odcházejícím do důchodu je zodpovědný za dlouholeté přehřívání napětí v regionu.

Za druhé se domnívám, že Evropa má základní zodpovědnost, již lze dostát budováním nikoli měkké či tvrdé síly, ale politické síly, která závisí na jednotě vlád všech členských států.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Po mnoho let ruská mocenská politika udržovala napětí v Gruzii, které se zvrhlo v krátkou, ale ničivou válku. Ruské vojenské síly porušily mezinárodní právo a napadly území suverénního státu. Kreml tento proces korunoval uznáním nezávislosti dvou odpadlických provincií. Tím dostala mezinárodní politická scéna novou dimenzi. Jedná se o nebezpečnou situaci, částečně z perspektivy států sousedících s Ruskem, částečně proto, že Putin a jeho lidé pro sebe vytvořili nebezpečný precedent.

Proč je důležité, aby se mezinárodní společenství sjednotilo? Ruská politika uvázla a dostala se do slepé uličky, musíme tedy co nejlépe využít okamžiku. EU musí požadovat vyslání neutrálních, mezinárodních mírových jednotek, a tak ulevit jednotkám, které ztratily svou důvěryhodnost a autoritu. Mělo by dojít k přehodnocení našeho rozhodnutí o usnadnění vízového styku pro Rusy, a zároveň by konečně mělo dojít k uvolnění vízových požadavků co se týká Gruzie. Gruzie je integrální součástí naší sousedské politiky a my jsme povinni zajistit maximální podporu potřebnou při rekonstrukci země. Velmi vám děkuji.

Giulietto Chiesa (PSE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Saakašviliho dobrodružství je výsledkem neomluvitelné chyby v úsudku: konkrétně domněnky, že Rusko neodpoví na vojenskou agresi, protože o vojenskou agresi se jednalo

Rusko už není tím, co bylo v roce 2000 a už se nestáhne ani takticky ani strategicky. Nejdříve je třeba pohlédnout do tváře faktům: Tato chyba vážně poškodila Evropu a její jednotu. Nesmíme ji opakovat a nesmíme nechat nikoho, aby nás přinutil ji opakovat. Někteří se domnívají, že by nyní mělo dojít k urychlení vstupu Ukrajiny a Gruzie do NATO, ale já bych každého, kdo tento názor zastává, vyzval, aby se znovu vážně zamyslel, neboť toto rozhodnutí by nijak nepřispělo k posílení naší bezpečnosti, naopak by ji oslabilo. Nyní víme, že Rusko zareaguje, pokud ne stejnými opatřeními, pak tedy rozhodně protipatřeními. Brzy bychom riskovali, že budeme muset řešit mnohem větší krizi, než byla ta srpnová, a navíc v zemi jako je Ukrajina, v srdci Evropy. Moudrost radí, abychom znovu provedli řadu výpočtů, neboť byly chybné, a abychom s Ruskem zasedli k jednacímu stolu na základě reciprocity a...

(Předsedající řečníka přerušil)

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Pane předsedající, především jsem u večere vedl dlouhý rozhovor s jednou z nejmoudřejších hlav Evropy, Ottou von Habsburkem. Na základě svých hlubokých znalostí řekl, že evropské vlády jsou ohromně zkorumpované, neboť je dobře známo, že Rusko proti Západu používá novou tajnou zbraň – globální korupci. Dnešní zasedání Rady vrhlo více světla do tohoto temného zákoutí evropské politiky.

Pokud Rada a náš Parlament, poslední bašta politického svědomí v Evropě, nebudou požadovat okamžité stažení ruských okupačních vojsk z Poti a z nárazníkových zón ustanovených okupantem, pak se na obzoru zřejmě začne rýsovat politická katastrofa pro naši skomírající Evropu. Tyto zóny nejvíce potřebují ruští a osetští pašeráci, aby Gruzie přišla o jakoukoli kontrolu vnitrostátních hranic mezi loutkovou Osetií a stále nezávislou Gruzii. Myšlenka poskytnout okupantovi do summitu EU-Rusko v listopadu čas k vybudování opevnění je naprosto chybná a poukazuje na skutečnost, že Otto von Habsburg se zřejmě nemýlí.

(Potlesk)

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Pane předsedající, nedočká se očekává naše kritická, rozhodná pozice. Spojené státy kvůli ruskému přání ale také kvůli současnému předvolebnímu období nemohou působit jako katalyzátor globální politické situace v této oblasti, která sousedí s Uníí.

My, Evropská unie, nyní máme ojedinělou historickou příležitost vybudovat svou mezinárodní a bezpečnostní politiku a rozvíjet Evropu na základě dosažených výsledků a získaných zkušeností. Nesmíme tuto příležitost promrhat. Nezbytná odsouzení nenabízejí řešení. I kdyby v Kosovu uznáním nezávislosti bez ohledu na mezinárodní právo došlo k otevření Pandořiny skříňky, navraťme mezinárodní právo a respekt k lidským právům do jádra řešení situace.

Budme pevní a jedejme politicky. Přijměme jasný společný, pevný postoj vůči Rusku, který však bude usilovat o hledání řešení a partnerství, protože ve svém jednání s Ruskem 2008 bychom měli postupovat s jasnou hlavou.

Navrhňme pod záštitou Evropské unie konání regionální konference o řešení situace a o budoucnosti našeho partnerství. Právě prostřednictvím odhodlání promlouvat jednotným hlasem Evropské unie minimalizujeme účinky ničivého jedu nacionalismu, který vždy nevyhnutelně vede k válce.

Urszula Gacek (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, Rada dnes dospěla k dohodě ohledně Ruska. To lze považovat za úspěch, přestože u mnohých zavládlo zklamání, že se s Ruskem nakládalo tak jemně. Nyní musíme čekat na reakci Moskvy. Není pochyb o tom, že ruský tisk bude citovat ty úseky naší rozpravy, v nichž zástupce Rady a určití poslanci vinili Gruzii. Veřejně Moskva vyjádří ostrou kritiku postoje Rady, ale v soukromí bude potěšena.

Ráda bych vzkázala těm u moci v Moskvě: Neradujte se předčasně. Evropa už vás nepovažuje za spolehlivého partnera, který dodržuje dané slovo a respektuje mezinárodní právo. Evropa vážně zvažuje, zda může být závislá na ruské ropě a plynu. Evropa s vámi dnes nejednala příliš tvrdě, ale rady vašich zastánců povážlivě prořídly.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Všichni se zcela shodneme, že bychom měli odsoudit Rusko za poskytování občanství, že bychom ho měli odsoudit za přehnanou vojenskou roli, které se chopilo, za uznání Abcházie a Osetie. Zároveň bychom měli odsoudit Gruzii, protože gruzínské vedení mělo vědět, jaký je jeho

geostrategický manévrovací prostor. Současně se shodneme, že by v oblasti měly být mírové jednotky, ale nehovoříme o tom, co by mělo být základem trvalého řešení, čímž může být pouze rozsáhlá autonomie pro Abcházii a Jižní Osetii podle Ahtisaariho plánu. Nehovoříme o menšinách, které byly zasaženy, ale hovoříme o všem ostatním, takže se domnívám, že zamrzl nejenom tento konflikt, ale v mnohých ohledech i naše myšlení. Měli bychom nalézt dlouhodobé řešení tohoto problému.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Pane předsedající, většina pozornosti se soustředila na ruskou vojenskou intervenci v Gruzii. Možné použití kazetových bomb a okupace přístavu mimo sporné území jsou důvodem pro oprávněné rozhořčení.

To však podle mého názoru neplatí v otázce ochrany Jižní Osetie a Abcházie. Od rozpadu Sovětského svazu tyto regiony prakticky nebyly součástí Gruzie. Většina obyvatel těchto dvou malých států nechce být za žádných okolností podřízena Gruzii, stejně jako většina obyvatel Kosova nechce za žádných okolností patřit Srbsku. V těchto zemích by bohužel byli občany druhé kategorie. Jedinou možností, jak tito lidé mohou dosáhnout rovných práv a demokracie, je, pokud jejich oddělení přestane být předmětem debaty a pokud budou mít záruky, že se nestanou obětí útoku z vnějšku.

Abych to shrnul, existuje velmi dobrý důvod pro kritiku Ruska, ale ne kvůli skutečnosti, že nyní uznalo tuto *de facto* nezávislost těchto dvou státeků. Kosovo nemohlo být ojedinělým případem...

(Předsedající řečníka přerušil)

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Incident v Gruzii se paradoxně odehrává v měsíci srpnu, stejně jako v bývalém Československu před čtyřiceti lety, kdy i má země byla obsazena a po dlouhá léta okupována sovětskou armádou.

Vážení kolegové, nesmíme zapomenout, že Rusko svými činy ukázalo, že svoji minulost nenechalo za sebou. Podobně jako v roce 1968 neváhalo vyslat tanky, aby dosáhlo svých politických cílů. Znovu svou vojenskou silou destabilizuje státy, které se snaží vymanit z ruského vlivu. Dnes je to Gruzie, zítra to může být Ukrajina.

Jsem přesvědčená, že EU musí zaujmout ještě razantnější nesouhlas s postojem Ruska k uznání nezávislosti Abcházie a Jižní Osetie. Jsem přesvědčená, že odpovědí EU musí být zintenzívnění spolupráce s Gruzii a hlavně s Ukrajinou, nejen slovy, ale jasnými a konkrétními činy.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Pane předsedající, Gruzie není jen prostou epizodou v mezinárodní politice. Představuje počátek řetězové reakce s významnými následky.

Především ukazuje návrat ruské vojenské síly, který se musí odrazit v připravované nové evropské bezpečnostní strategii.

Za druhé, tato zjevná *reconquista* ukazuje ruskou touhu využít nově nabyté energie k vyrovnání ztrát z devadesátých let a k odplatě za přidružené ponížení, spíše než ochotu přispívat k formování budoucího světa.

Za třetí odhaluje slabou pozici Evropy kvůli rostoucí energetické závislosti na Rusku a zpožděné ratifikaci Lisabonské smlouvy.

Za čtvrté, může dojít k obnovení, nebo dalšímu poškození transatlantické jednoty.

Za páté dokazuje, že je třeba posílit mezinárodní zákonnost jak v konceptu tak v jejím respektování.

Za šesté jasně ukazuje, že oblast Černého moře vyžaduje mnohem větší pozornost a zapojení ze strany EU, a proto vyžaduje více než pouhou synergii.

Charles Tannock (PPE-DE). - Pane předsedající, podporuji právo demokratické Gruzie hledat bezpečí na západě a nesouhlasím s ruskou nepřiměřenou agresí a pokračující okupací této země. EU musí zvýšit svou pomoc při rekonstrukci Gruzie, urychlit dohodu o volném obchodu s EU a pokročit v otázce usnadnění vízového styku. Gruzii by mělo být též umožněno postupovat směrem k NATO, ke konečnému plnému členství. Musíme nyní využít této příležitosti prostřednictvím společné evropské politiky pro vnější energetickou bezpečnost prolomit ruské sevření v oblasti dodávek ropy a plynu pro Evropu. Německo a Itálie budují ropovody ve společných podnicích s Gazpromem. K vyrovnání této skutečnosti by měla EU podporovat projekt plynovodu White Stream, který by do Evropy přiváděl plyn od Kaspického moře přes Gruzii a Ukrajinu – obě vlády tento projekt podporují – a tím by se vyhnul Rusku. Zaměření se na monopol Gazpromu a na ruské používání plynu jako zbraně bude dlouhodobá odpověď, která Rusko tvrdě zasáhne.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, budu stručný, protože Bernard Kouchner už promluvil dvakrát a já vím, že máte spoustu práce.

S blížícím se závěrem této rozpravy bych vám především rád poděkoval za neustálý zájem o tuto otázku. Přijatá usnesení, skutečnost, že předseda Saryusz-Wolski 20. srpna svolal Výbor pro zahraniční věci a že paní Isler Béguinová – jak sama poukázala – odcestovala do oblasti konfliktu a poskytla mocné svědectví jménem této instituce a více než to, jménem Evropské unie, to vše potvrzuje účast Evropského parlamentu na řešení této krize.

To mne přivádí k tomu, že mne překvapily určité poznámky týkající se Evropské unie: za prvé, že nereagovala; za druhé, že byla bezmocná, a za třetí, že zaujala postoj slabosti. Pokud to nebyla Evropská unie, kdo měl vliv, pokud to nebyla ona, kdo hrál roli v řešení této krize, pak by mne zajímalo, kdo ji měl? Kdo měl moc? Kdo prokázal svoji vojenskou nebo jakoukoli jinou sílu? Neviděl jsem žádnou jinou mocnost než Evropskou unii chopit se činu a bylo to během této krize, kdy se Evropská unie snad projevila v novém světle jako partner a jako mocnost.

Každý má svou vlastní odpovědnost. Evropská unie má svou odpovědnost, která se liší od odpovědnosti NATO nebo USA. Prostřednictvím svých hodnot a prostředků – k nimž se vrátím – však Evropská unie svou odpovědnost splnila.

Lidé nám říkají: „Rusko nemá stejné hodnoty jako Evropská unie,“ ale mezi námi, to není žádná novinka. Není to žádný velký objev. My víme, že Rusko nesdílí stejné hodnoty s Evropskou unií. Pokud by uznávalo stejné hodnoty jako Evropská unie, byly by ohledně Ruska vznášeny jiné otázky. Všechny otázky ohledně Ruska se týkají toho, jaké vztahy chceme mít s tímto sousedem, jaký druh partnerství chceme vybudovat, jaký způsob dialogu chceme vést, jak můžeme Rusko povzbudit, aby splnilo své povinnosti a ujal se svých odpovědností a jak ho můžeme přimět k postoji, který by byl více v souladu s mezinárodním právem. Tak zní otázky. Co se mne týče, bez ohledu na veškerý respekt, který k Rusku chovám, nikdy jsem se nedomníval, že sdílíme společné hodnoty, a to Rusko už nějakou dobu znám.

Vaše třetí myšlenka, a napadla vás všechny, byla, že nemůžeme zajít příliš daleko, přes rychlou reakci a přes to, co jsme dnes vykonali, protože nemáme potřebné nástroje, protože tyto nástroje dostaneme pouze pokud dojde k ratifikaci Lisabonské smlouvy, a že tato krize skvěle ukázala, jak moc tuto smlouvu potřebujeme, jak moc potřebujeme posílit naši zahraniční politiku a jak moc také potřebujeme posílit naši obrannou politiku. V této otázce musíme mít jasno a někteří z vás to právem zdůraznili.

Nyní se dostávám k Evropské radě. Dnešní zasedání Evropské rady představuje výchozí bod. Nezabývala se vším a ani se nemohla zabývat vším, co se týká řízení této krize ze strany Evropské unie a vztahů mezi Evropskou unií a Ruskem. Dnes se zabývala přezkoumáním situace na místě a zhodnocením následků pro vztahy mezi Evropskou unií a Ruskem. Šlo o to ukázat, že jsme jednotní a aktivní v tomto sporu.

Toto zasedání Evropské rady nám umožnilo ukázat, že jsme jednotní, že jsme jednali a že jsme zaujali pevný postoj. Připomněl bych vám následující body: odsouzení ruské nepřiměřené reakce; podpora Gruzie ve finanční, humanitární, hospodářské a politické sféře; potvrzení posílení vztahů mezi Evropskou unií a Gruzii; plnění šestibodového plánu pro vyřešení konfliktu včetně – a někteří z vás tento bod zdůrazňovali – existence mezinárodního monitorovacího mechanismu; zapojení Evropské unie na místě prostřednictvím vyslání zvláštního zástupce; posílení východního partnerství, zejména co se týká oblasti Černého moře a Ukrajiny, což bylo výslovně zdůrazněno v dnešních závěrech, a rozmanitější, nezávislejší energetická politika s lepší organizací na evropské úrovni.

Chápu vše, co jste tu dnes řekli. Ujišťuji vás, že francouzské předsednictví připomene všem, že usiluje o rozmanitější, nezávislou a lépe strukturovanou evropskou energetickou politiku. V tomto ohledu se můžete na předsednictví spolehnout.

Toto je první krok, protože bylo rozhodnuto, že předseda Rady Evropské unie, předseda Komise a vysoký zástupce vykonají 8. září důležitou cestu do Moskvy a Tbilisi. Právě v tomto kontextu musíme zvažovat následné kroky, které budeme muset učinit.

A konečně jsme se shodli na skutečnosti, že veškerá setkání týkající se dohody o partnerství by měla být odložena do doby, až se Rusko stáhne na své původní pozice.

Jedná se tedy o začátek. Naším dnešním cílem nebylo vyřešit všechny problémy, ale ukázat naši jednotu a odhodlání, a za tímto účelem potřebujeme podporu Evropského parlamentu.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (DE) Pane předsedající, mám poslední slovo, takže se budu snažit být co nejstručnější. Jelikož však mám poslední slovo, ráda bych zdůraznila některé klíčové body dnešní rozpravy.

Především jsem si jistá, že vám nemusím připomínat, že právě dnešního dne, 1. září, začala v roce 1939 druhá světová válka. Při dnešním výročí hovoříme o nově vypuknuvší válce, ale tuto novou válku jsme – Evropská unie – byli schopni velmi rychle zastavit. Podle mého názoru to je velmi důležitá skutečnost. Právě proto byla dnešní rozprava tak dlouhá a rozmanitá, ale byla to zároveň rozprava přínosná. I v Evropské radě jsme vedli dobrou rozpravu a dosáhli jasných závěrů. Podle mého názoru zde hrála klíčovou roli důvěryhodnost Evropské unie: důvěryhodnost a jednota. Jak řekl úřadující předseda Rady i já, tyto události představovaly velkou zkoušku důvěryhodnosti a jednoty Evropské unie, ale my jsme touto zkouškou prošli úspěšně.

Jak jsme slyšeli, důležitá je pomoc Gruzii. Prohlásili jsme, že je zapotřebí humanitární pomoci a pomoci při rekonstrukci, kde budeme vyžadovat podporu Parlamentu. Ráda bych vám zatím poděkovala za dosavadní podporu a samozřejmě vás budu dále informovat a poskytnu vám přesnější údaje. Především však přemýšlím o dohodě o vízovém styku. Samozřejmě si uvědomujeme, že v této oblasti dochází k diskriminaci: Abcházci a Jihoosetijci, z nichž mnozí vlastní ruský pas, jsou v mnohem výhodnější pozici než Gruzínci, ale ráda bych poukázala na skutečnost, že v této oblasti musí hrát svou úlohu také jednotlivé členské státy a také bych ráda zdůraznila, že to samé platí i v otázce dohody o volném obchodu. Ráda bych vám připomněla, že už jsme identifikovali tři otázky v oblasti posílení evropské politiky sousedství, ale ty momentálně příliš nenacházejí odezvu v členských státech. První z nich byla mobilita, druhou otázkou bylo hospodářské partnerství a třetí zvýšená bezpečnost, což samozřejmě znamená, že veškeré konflikty, kroky a následky musí být prodiskutovány, a to včetně ruského případu.

Nacházíme se nyní na rozcestí, na křižovatce, ale o budoucnosti rozhodneme především Rusko, protože právě Rusko bude muset skládat účty, neboť jak tu dnes bylo řečeno: nedojde k žádným dalším vyjednáváním o nové dohodě, pokud nedojde ke stažení jednotek. Je v moci Ruska splnit to, co tu dnes zaznělo. Skutečně doufám, že 8. září se podaří nalézt dobré řešení.

Kromě tohoto tu existují dva hlavní následky: posílená politika sousedství, ať už ji v budoucnu budeme nazývat jakkoli, musí být posílena na regionální a bilaterální úrovni; to znamená neomezovat se na Gruzii, ale zahrnout i Ukrajinu, Moldávii a další země. O této otázce jsme často hovořili, ale doufám, že nyní snad budu moci počítat s větší podporou ze strany jednotlivých členských států.

Závěrem mi dovoluji poznámku o energetické politice. Ta představuje další problém, kterým jsem se v posledních 18 měsících velmi zabývala a mohu vás ujistit, že i v budoucnu pro mne osobně zůstane nanejvýš důležitou otázkou.

Tím končím své krátké shrnutí toho, co představovalo dlouhou, ale nanejvýš významnou rozpravu.

(Potlesk)

Předsedající. Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu.

Písemná prohlášení (článek 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), písemně. – (RO) Jako zpravodajka pro černomořský region jsem vždy vytrvale zdůrazňovala, jak významnou výzvu představují nevyřešené konflikty pro regionální stabilitu a potřebu pevného, hlubokého zapojení EU ve výše zmíněné oblasti.

Ruský postup v Gruzii je politováníhodný, nebezpečný v kontextu regionální a evropské stability a implicitně nepřijatelný z pohledu mezinárodního společenství.

Proto je nutné a naléhavé, aby EU pokročila od slibů k činům a dokázala svoji pevnost při svém postupu v Gruzii i v přezkoumání svých vztahů s Ruskem.

Pro zajištění stability v černomořské oblasti by se kroky EU měly řídit třemi základními principy.

Především by všechna rozhodnutí měla být založena na respektování územní celistvosti Gruzie a mezinárodního práva.

Za druhé by tento recept pro řešení konfliktů v oblasti měl být prozkoumán, aby došlo k urychlení a zvýšení možností konečného vyřešení. To předpokládá aktivní zapojení EU v mírových operacích v Gruzii i v procesu řešení dalších konfliktů v oblasti, tzn. konfliktu v Podněstří.

Mělo by také dojít k maximálnímu zvýšení úsilí EU o zajištění své energetické bezpečnosti, mimo jiné také rozvojem projektu Nabucco.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *písemně*. - (FR) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane Jouyete, paní Benito Ferrero-Waldnerová, musím především poděkovat kolegům poslancům, kteří blahopřáli francouzskému předsednictví Evropské unie a přivítali kroky Nicolase Sarkozyho ve složité otázce konfliktu mezi Ruskem a Gruzii.

Mohlo trvat věčnost, než by se určily hranice bývalé Východořímské říše s Balkánem a Kosovem na západě a Kavkazem, Jižní Osetií a Abcházíí na severu. Evropský přístup se musí řídit respektem k lidem. S přihlédnutím k tomu, jak vážnou se stala situace v Gruzii, navrhuji, aby se naplánovalo mimořádné zasedání Výboru pro zahraniční věci Evropského parlamentu a výborů pro zahraniční věci vnitrostátních parlamentů členských států, protože právě my poslanci zastupujeme lidi.

Konečně se začíná projevovat, že Černomořská synergie, kterou v roce 2007 představila Evropská komise, nedostačuje. Nyní je naléhavé, aby Unie navrhla skutečně ambiciózní politiku sousedství se státy přiléhajícími k Černému moři, počínaje ekonomickou zónou volného obchodu.

Titus Corlăţean (PSE), *písemně*. - (RO) Evropská unie nemá právo dovolit, aby se gruzínský scénář opakoval i v dalších konfliktních oblastech.

Události v Gruzii představují závažnou zkoušku pro schopnost EU reagovat a působit v oblastech zakonzervovaných konfliktů z období bývalého Sovětského svazu. EU musí prozkoumat možnosti vyslat do Gruzie misi civilních pozorovatelů, aby monitorovala dodržování dohody o příměří.

Nepřiměřený ruský protiúder v Jižní Osetii měl negativní dopad na civilní obyvatelstvo i na infrastrukturu a byl vážným porušením mezinárodních pravidel. To pochopitelně ukazuje, že je třeba posílit bezpečnost prostřednictvím přítomnosti mezinárodních, nestranných mírových jednotek.

EU by měla také vážně zvažovat konzistentnější postup při spolupráci s Moldavskou republikou a možnost nabídnout této zemi, za určitých podmínek co se týká garantování určitých demokratických norem ze strany Kišineva, mnohem jasnější evropskou perspektivu.

Aby došlo k posílení dobrých vztahů a k zabránění konfliktním situacím, měla by se regionální spolupráce mezi zeměmi sousedícími s Černým mořem přeměnit v mnohostrannou spolupráci, která by měla být institucionalizována například vytvořením unie zemí sousedících s Černým mořem.

Dragoş Florin David (PPE-DE), *písemně*. - (RO) Pane předsedo Evropského parlamentu, pane předsedo Rady Evropské unie, paní komisařko, vážení kolegové.

Rád bych vyjádřil svou soustrast ruským i gruzínským občanům, kteří ztratili své blízké v tomto hloupém konfliktu, a nabídl jim svou účast. Díky historii k vám teď promlouvám jako evropský občan s hlubokými kořeny v Rusku a Gruzii, jako občan, který pociťuje část evropské rozmanitosti a menší část evropské jednoty.

V tomto konfliktu klademe důraz na energetickou situaci Evropy, na „imperialistický“ postoj Ruska a na nacionalismus a nedostatek diplomacie Gruzie, ale přitom zapomínáme, že v tomto konfliktu umřeli lidé a zejména naděje. Domnívám se, že dnes více než kdykoli jindy se všichni musíme stát součástí prospěšné, konstruktivní jednoty, v diplomatické a národní rovnováze, abychom mohli řešit velké výzvy, které očekávají budoucí generace.

Závěrem žádám prezidenta Ruska, prezidenta Gruzie a předsedu Rady Evropské unie, aby podnikli veškeré potřebné kroky k co nejrychlejšímu ukončení tohoto konfliktu a aby zahájili politiku otevřené, vyvážené spolupráci usilující především o blaho občanů. Děkuji vám.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN), *písemně*. - (PL) pane předsedající, v posledních týdnech jsme byli svědky ruského útoku na suverénní, nezávislý stát. Viděli jsme, jak došlo k okupaci území vzdáleného stovky kilometrů od bojiště a jak byly na cáry roztrhány sliby učiněné západu.

Domnívám se, že evropské aspirace Gruzie představovaly polovinu důvodu pro ruský útok. Druhou polovinou byla touha kontrolovat trasy sloužící k přepravě přírodních surovin k výrobě energie skrz Gruzii. Je naší

morální a politickou povinností podporovat lid Gruzie a ukázat Rusku, že dny, kdy mohlo v jím vyhlášených sférách vlivu dělat, co se mu zachtělo, jsou nenávratně pryč.

Poslední události nade vši pochybnost ukázaly, že Rusko nemůže být spolehlivým energetickým partnerem. Jeho kontrola nad ropou a plynem z nás učinila rukojmí Kremlu. Největší výzvou, které následkem toho nyní čelíme, je zprostit se závislosti na ruských přírodních surovinách. Jak toho dosáhnout představuje v současnosti kontroverzní otázku. Pokud však budeme pokračovat v investicích do podniků jako jsou North Stream a South Stream, poskytneme ruským orgánům další mocné prostředky, jak vyvíjet tlak na Evropskou unii. Rusové se nebudou nijak rozpakovat jich využít ve svůj prospěch, až přijde vhodný čas.

Roselyne Lefrançois (PSE), písemně. - (FR) Především musím poděkovat paní Lambertové za kvalitní práci.

Zpráva, o níž dnes musíme rozhodnout, má dvojí zásluhu v tom, že se velmi střízlivě dívá na nedostatky a problémy dublinského systému a že formuluje návrhy na zlepšení efektivity postupů a situace žadatelů o azyl.

Ráda bych zdůraznila řadu bodů, jež mají podle mého názoru základní význam: potřebu posílit práva žadatelů o azyl a zaručit, že stejná práva budou platit na celém území EU; skutečnost, že zadržení žadatelů o azyl by mělo být jen nejzazší rozhodnutí a mělo by být řádně odůvodněno; potřebu zajistit lepší distribuci žádostí o azyl, neboť současný systém klade nepřiměřené břemeno na členské státy ležící na vnějších hranicích EU; potřebu učinit opatření proti členským státům, které nezaručují důkladné, spravedlivé prozkoumání těchto žádostí a konečně důležitost sloučení rodin a širší definice konceptu „rodinný příslušník“, aby zahrnoval všechny blízké příbuzné.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. - (RO) Obrovským přínosem dnešního mimořádného zasedání Evropské rady je jednota členských států.

Nesmíme se znovu dostat do situace studené války. Ruská federace by měla od EU obdržet jednotné poselství: musí respektovat suverenitu a územní celistvost států, stáhnout své jednotky z oblastí zakonzervovaných konfliktů dodržením mezinárodních úmluv a smluv, jež podepsala, a nesmí svou zahraniční politiku postavit na své pozici dodavatele energií.

Tato jednota členských států by se měla projevit i v budoucích krocích Unie: ve společné energetické politice založené na vytvoření nových přepravních tras pro využívání jiných než současných zdrojů, ve vytvoření souhrnné politiky pro Černomoří, aby došlo ke zvýšení geostrategického a bezpečnostního významu regionu a v aktivním zapojení do řešení zakonzervovaných konfliktů v regionu a v prosazování nových mechanismů jejich řešení.

V tomto kontextu musí dojít k revizi politiky sousedství. Země jako jsou Ukrajina, Moldávie, Gruzie nebo Ázerbájdžán by měly být zařazeny do systematického, urychleného mechanismu, který by v případě, že dojde ke splnění nezbytných požadavků, mohl vést k jejich budoucímu členství v EU.

Péter Olajos (PPE-DE), písemně. - (HU) Gruzie – iluze svobody?

Všichni víme, že rusko-gruzínská válka není o Gruzii. Kolegové poslanci vědí a účastníci dnešního zasedání hlav států a předsedů vlád v Bruselu vědí, že hovoří o možných sankcích.

Uprostřed našeho úsilí o ještě těsnější integraci Evropské unie přišel jako blesk z čistého nebe konflikt mezi Ruskem a Gruzii, aby nám připomněl, že i ve 21. století rozhoduje síla.

V následujících sedmi letech Rusko možná vynaloží 190 miliard dolarů na zbraně a rozvoj armády. Nebude se obávat svou armádu, modernizovanou za dolary pocházející z prodeje ropy a plynu, nasadit – srpen 2008 toho byl přinejmenším důkazem.

Pro mne jako pro Maďara, který byl kdysi přinucen být občanem ruského impéria, je obzvláště obtížné učinit tento závěr. Ruská hrozba žije a už pronikla do našeho každodenního povědomí, nejen prostřednictvím cen energií, ale i prostřednictvím obrazu kolon tanků pronikajících do Gruzie.

Současně věřím, že je mým kolegům a všem účastníkům evropského summitu jasné, že v současném konfliktu s Ruskem není v sázce mír v Gruzii, Ukrajině nebo západní Evropě. Můžeme stanovit rámec a stanovit priority budoucího dialogu prostřednictvím společné, rozhodné odpovědi Unie – nebo budeme mít za společníka přehnaně sebejistou ruskou zahraniční politiku.

Členské státy Unie, které před dvaceti lety trpěly sovětským útlakem, vědí, co toto nebezpečí znamená, ať už na sebe vezme jakoukoli ideologickou podobu. Představitelé těchto nových členských států mají morální povinnost chránit své voliče před touto rostoucí vnější hrozbou.

Toomas Savi (ALDE), písemně. - Pane předsedající, ruská agrese proti Gruzii přivedla světovou veřejnost ke zpochybňování rozhodnutí Mezinárodního olympijského výboru přidělit ruskému Soči právo organizovat zimní olympijské hry v roce 2014. Soči leží na pobřeží Černého moře jen 20 mil od hranic Ruské federace a Abcházie, a tedy v těsné blízkosti dějiště konfliktu.

Obavy však ve mně vzbuzuje i další aspekt. Podobně jako v Pekingu se při stavbě olympijských sportovišť dostávají do cesty domy obyvatel. Například probíhající stavba smazává z povrchu světa celou vesnici Eesti-Aiake, což znamená „estonská zahrada“, kterou před 120 lety založilo 36 estonských rodin, které se přistěhovaly do kavkazské oblasti carského Ruska a kterým tam byla přidělena půda.

Ruské úřady nyní budují tribuny, které budou využívány pouze během 14 dnů konání olympijských her, na místě nejstarší části vesnice. Odškodnění, které bude vyplaceno rodinám, je údajně nižší, než tržní hodnota pozemků.

Takové nehorázné kroky porušují přirozená vlastnická práva a měly by proto být odsouzeny.

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. - Gruzínský prezident Michail Saakašvili, jenž je opozicí obviňován z masivního ovlivňování výsledků voleb a rozsáhlé korupce, se k moci dostal prostřednictvím vybičování extrémního gruzínského nacionalismu a slibů, že přinutí Jižní Osetii a Abcházii, jež jsou příznivě nakloněny Rusku, aby se staly gruzínskými.

Spojené státy se staly nejlepším spojencem Gruzie, ale ani Izrael nezůstával příliš pozadu. Spojené státy vyslaly do Gruzie 130 – 170 vojenských instruktorů, Izrael 100. Jako byl například Tomer, což je krycí jméno, který byl vojákem elitní jednotky izraelské armády vyslaný jako instruktor společností Defensive Shield, což je firma prodávající vojenské služby, řízená generálem Gal Hirschem, antihrdinou války, v níž Izrael podlehl Libanonu. Prohlásil následující: „Podle izraelských měřítek měli vojáci téměř nulové schopnosti a důstojníci byli průměrní. Bylo jasné, že jít s takovou armádou do války nemělo logiku.“ Ofenzíva, která postrádala logiku a moudrost, vedla k porážce Saakašviliovo armády šašků.

Vojáci opouštěli své těžké vybavení, nechávali ho padnout do ruských rukou a v panice prchali k Tbilisi. Troufalé podniky tohoto typu si nezasluhují podporu Evropského parlamentu. Má podporu neokonzervativní gruzínské lobby v Americe, kterou vede Randy Scheunemann, poradce prezidentského kandidáta Johna McCaina pro zahraniční politiku. Byl současně na výplatní pásce McCaina i Saakašvilioho a v posledních 18 měsících obdržel 290 000 dolarů v platbách z Gruzie. Souhlasím však, že Rusko reagovalo příliš silně.

Csaba Sógor (PPE-DE), písemně. - (HU) Podle některých začala současná kavkazská krize projevem prezidenta Bushe v Rize v roce 2005, kdy prohlásil, že je zapotřebí nové Jaltské dohody. Mohl zrovna tak říci novou Trianonskou smlouvu, neboť utrpení mnohých malých národů a zemí nezačalo druhou světovou válkou, ale Trianonskou mírovou smlouvou, která ukončila první světovou válku. Doporučení tehdejšího amerického prezidenta Wilsona ohledně sebeurčení národů zůstalo pouhým snem.

Dnes ve spojení s krizí na Kavkaze lidé hovoří o zájmech velkých mocností, o ropě a válce, ale velmi málo hovoří o právu na sebeurčení tamních národů. Nejdůležitějším úkolem pro EU v takovéto konfliktní situaci by mohlo být uvedení příkladu. 11 z členských států EU v té či oné formě zaručuje autonomii menšin. To představuje 41% členských států EU.

Cílem je příkladná politika pro národnostní menšiny v každém členském státě EU: ne ve 41%, ale ve 100%! Evropská unie s příkladnou politikou pro národnostní menšiny by mohla dokonce podnikat efektivnější kroky na Kavkaze.

Daniel Stroz (GUE/NGL), písemně. - (CS) Od samého počátku vzniku problému uznání nezávislosti Kosova jsme upozorňovali, že tímto krokem se roztočí spirála, jejíž negativní důsledky lze předpokládat a jejíž konec lze těžko dohlédnout.

KSČM i na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR vyjádřila svůj nesouhlas s uznáním Kosova Českou republikou. Ti, kteří si tehdy zahrávali s ohněm, se nyní nemohou divit, že si v jiné části zeměkoule popálili prsty, zejména pokud se jejich partnerem stala taková problematická osoba, jako je prezident Michail Saakašvili.

Řešením současné situace je dodržování mezinárodního práva, což je zejména důležité pro tak malý stát, jakým je Česká republika s její historickou zkušeností. Vyvolávání jakékoli fobie některými politiky je v této situaci naprosto chybné a nebezpečné.

Reakci některých států NATO a modifikaci vztahů s Ruskem je potřebné konfrontovat např. s účastí Ruska v boji proti mezinárodnímu terorismu, dále např. s faktem, že 70% potřebných zásob pro expediční sbory v Afghánistánu je transportováno přes území Ruské federace. S touto skutečností je jistě centrála NATO obeznámena.

Situaci nevyřeší silácká slova a gesta, ale racionální jednání za kulatým stolem.

József Szájer (PPE-DE), písemně. - (HU) Uplynulo čtyřicet let od doby, kdy vojska Varšavské smlouvy rozdrtila Československo a svrhla vládu, která usilovala o demokratizaci komunistické diktatury. Socialistické Maďarsko bohužel také hrálo ostudnou roli v této operaci, čímž spolu s dalšími satelitními státy Sovětského svazu posloužilo drsnému, imperialistickému despotismu Moskvy. Prosíme národy Čech a Slovenska za odpuštění.

Pro nás Maďary je to obzvlášť bolavé, protože o dvanáct let dříve, v roce 1956, sovětské jednotky podobným způsobem utopily v krvi maďarskou revoluci. Rozdrcením Pražského jara Moskva vyslala signál, že si ve své sféře vlivu, kterou Evropě uloupila na konci druhé světové války, může dělat, co se jí zachce, a že neexistují hranice imperialistické bezostyšnosti a pokrytectví Sovětského Ruska.

Proti tomu existuje jediná zbraň – pevná, rozhodná obrana lidských práv občanů a principů demokracie a národní suverenity a činy proti agresi. Toho je zapotřebí, aby demokratická Evropa měla i dnes co říci!

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. - (PL) Domnívám se, že při hodnocení konfliktu mezi Ruskem a Gruzii by mělo být postupováno s největší obezřetností.

Není žádných pochyb o tom, že Rusko porušilo zásady mezinárodního práva, když vstoupilo na území Gruzie. Rozhodně odsuzuji nepřiměřenou reakci ze strany Ruska. Měli bychom však mít také na paměti, že na vině je i gruzínská strana, protože zahájila vojenskou operaci. Spory nelze řešit uchýlením se k takovým akcím.

Po Evropské unii se žádalo, aby se ujala velmi důležité role prostředníka v této situaci. Domnívám se, že Unie správně odsoudila ruské uznání nezávislosti Jižní Osetie a Abcházie. Je třeba respektovat suverenitu a územní nezávislost Gruzie.

V současné situaci je podle mého názoru nutné, aby Evropská unie vyslala mírovou a pozorovatelskou misi do Jižní Osetie.

Současná situace dokládá potřebu těsnější spolupráce s černomořskými státy.

Já jsem hlasoval pro společný návrh usnesení ohledně situace v Gruzii.

Marian Złotea (PPE-DE), písemně. - (RO) Domnívám se, že v tomto velmi citlivém okamžiku je velmi důležité, že Evropa ukazuje, že je jednotná a podporuje jednotný postoj co se týká konfliktu v Gruzii.

Nicméně musíme pokračovat v poskytování pomoci a pomáhat při rekonstrukci zasažených oblastí Gruzie, podporovat opatření pro zvýšení sebedůvěry a také rozvoj regionální spolupráce. Zároveň Evropa musí urychlit vývoj evropských energetických projektů (jako je například Nabucco a P8).

I když je nyní většina pozornosti obrácena ke Gruzii, vezmeme-li v úvahu geografickou polohu Ázerbájdžánu, domnívám se, že bychom měli mít také na paměti potřebu ustanovit partnerství mezi EU a Ázerbájdžánem, aby byla umožněna podpora a pokračování energetických projektů EU.

Rád bych zdůraznil, že vyřešení zakonzervovaných konfliktů v černomořské oblasti musí být dosaženo v rámci a na základě mezinárodního práva při respektování územní celistvosti států a jejich suverenity nad celým svým územím a při dodržování zásady neporušitelnosti hranic.

Podporuji postoj Rady, podle něhož je Evropská unie připravena se angažovat, včetně přítomnosti na místě, v podpoře veškerého úsilí o nalezení mírového, trvalého řešení konfliktu v Gruzii. Domnívám se, že žádaných výsledků lze dosáhnout pouze prostřednictvím dialogu a vyjednávání.

21. Hodnocení dublinského systému (pokračování rozpravy)

Předsedající. – Dovolte nám shrnout rozpravu o zprávě paní Lambertové o hodnocení dublinského systému

Inger Segelström (PSE). - (SV) Pane předsedající, toto je velká změna tématu, ale pokud nevyřešíme gruzínskou krizi, budeme v Evropě potřebovat lepší politiku týkající se azylu a utečenců.

Úvodem bych ráda poděkovala paní Lambertové za komplexní zprávu. Podporuji rovněž pozměňovací návrhy předložené paní Roureovou a paní Lefrançoisovou. Opravdu je třeba přezkoumat dublinský systém a volbu první vstupní země pro lidi, kteří přicházejí do EU, zejména ohledně problémů, jež to způsobuje zemím, které přijímají uprchlíky. Tím myslím středomořské země, ale také Švédsko, které je evropskou zemí, jež přijala velký počet uprchlíků z Iráku. EU by měla přijmout větší odpovědnost, jinak nebude mít nařízení Dublin smysl.

Před rokem se Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci vydal na studijní návštěvu do Středomoří. Situace byla děsivá! Nezlepšilo ji ani Švédsko, když začalo posílat uprchlíky a žadatele o azyl zpátky do Řecka, které jimi bylo po nějaký čas zahlceno. Následně skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů v Evropském parlamentu) přijala směrnici o navracení nelegálních přistěhovalců, která obsahovala nehumánní ustanovení, například vyhoštění po čekací době 18 měsíců, která je obzvláště přísná pro děti. Společná evropská politika týkající se azylu a uprchlíků je nezbytná, ale domnívám se, že jde špatným směrem, a toho se obávám. Bojím se, že neakceptujeme a nejsme připraveni věnovat větší pozornost dětem.

Avšak existuje jedna věc, které pozornost věnujeme, a to dnešnímu projevu komisaře Barrota o dočasném pozastavení. Jako Švédka bych ráda využila příležitosti a zdůraznila městskou část Södertälje na jihu Stockholmu. Södertälje přijalo více uprchlíků z Iráku než celé Spojené státy a Kanada dohromady! Podle mého názoru musí být Södertälje zahrnuto do procesu, o němž pan komisař hovořil. Děkuji vám.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, tato rozprava je zcela zřejmě velmi významná a byla přerušena, ale to se stává. V každém případě jsem i já přesvědčen, že vybavení Evropy opravdu harmonizovaným azylovým právem bude vynikající odpovědí na problémy, o kterých jsme hovořili v předcházející rozpravě.

Rád bych se stručně zastavil u některých poznámek. Je pravda, že současný systém není pro tyto uchazeče o azyl „spravedlivý“ a záleží na členském státu, ve kterém o azyl žádají, a odpověď nedostanou vždy stejnou. Máte pravdu, vážená paní, když zdůrazňujete, jak jsou některé země otevřenější a velkorysejší než jiné. Proto potřebujeme tuto harmonizaci. Musíme rovněž zvážit mnoho významných otázek, jako je například problém nezletilých osob bez doprovodu. Musíme rovněž přezkoumat problém zadržování žadatelů o azyl a, zcela zřejmě, to musíme učinit v rámci revize těchto dokumentů, nikoliv se nezbytně vzdálit od dublinského systému, ale přivést tuto evropskou odpověď žadatelům o azyl k dokonalosti.

Musíme zůstat věrni evropské tradici demokratického a humanistického přijetí. To je důvod, pane předsedající, dámy a pánové, proč považujeme tuto rozpravu za extrémně užitečnou. Konečně nám dává námět k přemýšlení a já se samozřejmě před Parlament vrátím, abych předložil dokumenty, které se nyní chystáme připravit s ohledem na vynikající postřehy, které vyplnily tuto rozpravu.

Proto musím vřele poděkovat Parlamentu a vám, pane předsedající, a doufám, že se budu moci do konce roku vrátit s návrhy dokumentů, které nám umožní výrazným způsobem zlepšit situaci ohledně azylového práva v Evropě.

Předsedající. – Rád bych se ještě jednou panu komisaři omluvil za přerušení rozpravy. Naneštěstí byly priority nastaveny tak, že se musíme odchýlit od běžného postupu a tuto výjimečnou rozpravu přerušit.

Jean Lambert, zpravodajka. – Pane předsedající, i já bych ráda mnohokrát poděkovala panu komisaři za to, co řekl, a za jeho ujištění. Z toho, co dnes zaznělo ze všech částí sněmovny, je podle mého názoru zřejmé, že je třeba nejen účinný, ale rovněž vysoce kvalitní systém, který bude založen na společné odpovědnosti: jak řekla moje kolegyně paní Segelströmová, musí existovat společná odpovědnost, jinak je systém zbytečný.

Dále se domnívám, že je rovněž třeba, aby Rada vyslechla toto poselství velmi, velmi pozorně, protože Radu tvoří vlády, které jsou odpovědné za splnění svých závazků. Je pravda, že některé členské státy, například Švédsko, plní své závazky velmi dobře. Jiné nikoliv. To znamená, že opatření, která může Komise přijmout, aby je v tom podpořila – například využití vysokého komisaře OSN pro lidská práva a myšlenka podpůrného

úřadu pro otázky azylu –, získají velký význam, pokud se budou opírat o přiměřené zdroje. To je rovněž něco, o čem si myslím, že bychom měli přemýšlet my všichni, kteří jsme zapojeni do rozpočtového systému.

Avšak jménem svého kolegy pana Busuttila bych ráda řekla, že někteří z nás jsou stále přesvědčeni, že tlak na některé členské státy je spíše dočasný, než systematický, a proto je potřeba, aby naše reakce byly systematictější – pokud samozřejmě nepředpokládáme rychlou změnu světové situace, která by následně mohla ovlivnit toky uprchlíků. Ráda bych ještě jednou poděkovala panu komisaři a svým kolegům za jejich vřelá slova. Uvidíme, co budeme moci udělat pro předání poselství Radě a velmi se těšíme na návrhy Komise, které přijdou později v průběhu roku.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý.

22. Společný referenční rámec v oblasti evropského smluvního práva (rozprava)

Předsedající. – – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení o společném referenčním rámci v oblasti evropského smluvního práva, kterou Komisi předložil pan Lehne jménem Výboru pro právní záležitosti (O-0072/2008 - B6-0456/2008).

Hans-Peter Mayer, navrhovatel. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, návrh společného referenčního rámce alespoň na chvíli postavil práci na evropském občanském právu do popředí. Jedná se samozřejmě o návrh, který vypracovali právní vědci a který musí být ještě prodiskutován z politického hlediska. Cílem této rozpravy je tedy pokusit se o širokou politickou diskusi týkající se budoucnosti evropského soukromého práva, a také jí dosáhnout. Evropský parlament chce dosáhnout stavu, kdy se všechny zúčastněné strany zapojí do debaty, ale aby se tak stalo, musíme zajistit, že odborný návrh, který je v současné době k dispozici pouze v angličtině, bude přeložen i do ostatních úředních jazyků.

Paní komisařko, prostředky přidělené na překlady v roce 2008 ještě nebyly vyčerpány. Tyto překlady potřebujeme, protože by měl existovat náležitý celoevropský dialog o budoucnosti evropského občanského práva. Nestačí pouze nechat připravovaný dokument Komise přeložit, přestože to samozřejmě musí být učiněno. Komise zahájila vnitřní proces výběru, přičemž usiluje o označení pravidel z akademického referenčního rámce a výběr toho potřebného, co bude zahrnuto do textu Komise.

Vítáme skutečnost, že se tohoto procesu výběru účastní všechna příslušná generální ředitelství. Rád bych však zdůraznil, že by projekt „evropského smluvního práva mělo skutečně řídit GŘ pro spravedlnost a vnitřní věci, protože referenční rámec se netýká pouze spotřebitelského smluvního práva, ale jeho účelem je i zjednodušení tvorby přeshraničních smluv mezi malými a středními podniky a jejich obchodními partnery, kteří spotřebiteli nejsou.

Protože je třeba, aby společný referenční rámec zohledňoval také odvětví malých a středních podniků, pořádala Komise v několika posledních měsících semináře o vybraných problémech v oblasti vztahů mezi podniky (B2B) a výsledky těchto seminářů musí být rovněž zohledněny v připravovaném textu Komise.

V důsledku toho také říkáme, že by konečné znění akademického referenčního rámce mohlo sehrát úlohu nástroje; vlastně on už ji ve skutečnosti hraje, jednoduše tím, že byl zveřejněn. Zákonodárny orgán Společenství bude muset zajistit, aby se v budoucnu právní akty v oblasti soukromého práva Společenství zakládaly na společném referenčním rámci.

Společný referenční rámec se může v nadcházející fázi změnit na volitelný nástroj; strany by si pak pro úpravu svých právních vztahů mohly zvolit alternativní systém občanského práva. To je krok, který je třeba podniknout k vyřešení problémů, s nimiž se stále potýkáme v oblasti vnitřního trhu.

Avšak pro urychlení právních transakcí na vnitřním trhu musí jít volitelný nástroj za hranice obecného smluvního práva. Například kromě pravidel pro úpravu uzavírání kupních smluv musí existovat pravidla pro převod majetku a o zrušení převodu pohledávek, která nemají jasný právní základ; jinými slovy závazkové právo.

Parlament zejména usiluje o zajištění toho, že bude ze strany Komise v rámci procesu výběru průběžně konzultován a že se tohoto procesu bude účastnit. Nepochybně musíme zvážit, jak bude moci být v budoucnu zvýšen význam tohoto projektu, zejména v rámci Výboru pro právní záležitosti. Přesto je třeba, aby se Komise začala zabývat nyní tím, jaký druh mechanismu potřebujeme, aby se tak zajistilo, že bude nový

dokument Komise zohledňovat budoucí vývoj. V rámci současného procesu výběru musí Komise při svém plánování začít zvažovat změny, které budou charakterizovat konečné znění akademického referenčního rámce.

To vše dokazuje, že nás společný referenční rámec zavádí do nové oblasti evropského smluvního práva. Je třeba, aby se k tomuto projektu jasně zavázaly Evropský parlament, Komise i Rada, protože se jedná o pravděpodobně nejvýznamnější iniciativu následujícího volebního období Parlamentu. Je to projekt, který nabízí prospěch všem: spotřebitelům, protože budou moci brzy vyrazit na nákupy po celé Evropě a mít při tom oporu v evropském smluvním právu, i společností, protože s vyšší právní jistotou budou schopny vstoupit na nové trhy, a protože bude existovat jednotný soubor pravidel, budou moci podstatně ušetřit na nákladech.

Meglena Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, Komise jako celek srdečně vítá zájem Parlamentu o společný referenční rámec, nebo jak budu zkráceně říkat – SRR. SRR je dlouhodobý projekt, který zlepší kvalitu a soudržnost právních předpisů EU.

Dovolte mi odpovědět na vaše související otázky. Především bych ráda řekla, že Komise skutečně zamýšlí zajistit, aby byl SRR přeložen, a tím pak i prodiskutován a uplatňován pro zvýšení kvality předpisů smluvního práva EU a jeho lepší soudržnost.

To se však nevztahuje na předběžný akademický návrh. SRR Komise bude velmi pravděpodobně podstatně kratší než akademický návrh. Vzhledem k množství práce, jež bude zcela nezbytná k překladu SRR, nemá smysl mrhat cennými překladatelskými zdroji na překlady částí akademického návrhu, které nejsou pro účely SRR relevantní.

Na základě svých politických cílů nyní Komise vybírá ty části akademického SRR, které jsou relevantní pro SRR Komise. Všechna dotčená generální ředitelství, samozřejmě včetně generálního ředitelství pro spravedlnost a vnitřní věci, se podle svých kompetencí procesu výběru účastní. Konečný výběr bude předložen ke konzultacím ostatním institucím, včetně Parlamentu a zúčastněných stran.

Komise musí opravdu zajistit, že se výsledky seminářů pořádaných v roce 2007 promítnou do SRR.

Komise vždy považovala SRR za nástroj pro lepší tvorbu právních předpisů. SRR by měl obsahovat soubor definic, obecných zásad a modelových pravidel v oblasti smluvního práva. Komise ještě nerozhodla, kterých témat smluvního práva by se měl SRR týkat.

Při přijímání rozhodnutí o SRR Komise zohlední stanovisko Parlamentu a Rady.

Jak jsem již řekla, Komise v každém případě zkrátí akademický návrh a bude pravděpodobně třeba změnit zbylý text tak, aby byl návrh užitečný pro účely tvorby politik. I když je to předčasné tvrdit, je pravděpodobné, že bude SRR tvořit nezávazný legislativní nástroj.

Komise plně chápe, že Parlament chce být informován a chce se účastnit práce probíhající na SRR. Vítáme účast Parlamentu na procesu SRR a velmi na tuto účast spoléháme. Komise bude nadále co nejlépe informovat Parlament o vývoji, zejména prostřednictvím parlamentních pracovních skupin zabývajících se SRR a bude konzultovat Parlament a všechny zúčastněné strany o výsledcích postupu svého předběžného výběru.

Jakmile bude SRR Komise dokončen, Komise rozhodne o potřebě jeho aktualizace a o jejím nejlepším možném mechanismu.

Ráda bych skončila poděkováním Parlamentu za jeho podporu, kterou poskytuje práci Komise na tomto důležitém dokumentu.

Jacques Toubon, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, náš kolega pan Meyer správně pojmenoval výzvy této problematiky. Rád bych řekl paní komisařce, že rozumím Vaším technickým odpovědím na otázky překladu, ale to, co k tomuto tématu řekl pan Meyer, zcela vystihuje skutečný problém: Jak přejdete od akademické práce k politickému rozhodnutí a k právnímu rozhodnutí?

Domnívám se, že je zcela klíčové, aby tomu každý rozuměl, protože návrh společného referenčního rámce, který vám byl předložen na konci minulého roku, musí být projednán v kontextu veškeré práce vykonané v tomto ohledu, a nikoliv pouze návrh, jenž vám byl předložen. Například je zřejmé, že je třeba zvolit mezi závazkovým a smluvním právem. O tom panují různé názory, ale jedná se o výběr, který musíme učinit, a abychom to učinit mohli, musí být samozřejmě předloženo vícero návrhů. Bude podobně omezený obsah SRR, a tedy závazný, nebo bude obecný, a proto mnohem více návodný?

Kvůli všemu výše uvedenému potřebujeme hodně informací a je samozřejmě zásadní, aby Parlament mohl vykonávat svou práci a vykonávat ji již ve velmi raném stadiu. To je důvod, proč – a uzavřu tento velmi praktický bod – je velmi důležité, aby se poslanci zúčastnili slyšení za účasti odborníků, které uspořádá Komise na začátku října, a konference, již zorganizuje francouzské předsednictví Evropské unie ve dnech 23. a 24. října v Paříži. Toto téma si заслужuje otevřenou a transparentní diskusi, která se nebude týkat jen odborníků a které se zúčastní subjekty zodpovědné za politická rozhodnutí.

Manuel Medina Ortega, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, souhlasím s postřehy pana Toubona, zejména s tím, že je práce akademické skupiny na společném referenčním rámci velmi cennou a seriózní prací. Avšak jak se od této akademické práce dostaneme k politickým návrhům? Odpověď snad je, že na základě použití jednoho jazyka a, možná, pouze jednoho teoretického směru.

I když uznávám vlastní činnost, která byla vykonána, paní komisařko, jsem přesvědčen, že se musíme posunout do další fáze, již se zúčastní Parlament a dotčená odvětví, nikoliv pouze velké společnosti, ale rovněž malé společnosti, odbory a další typy hospodářských subjektů.

Skupina PSE předložila pozměňovací návrh na zvýšení účasti na tomto projektu v rané fázi, a proto bychom samozřejmě potřebovali překlad textu, třebaže jen jeho souhrn. Tento text by následně mohl tvořit základ volitelného prvku, ale abychom to mohli uskutečnit, je třeba určit, jaký bude obsah.

Abych to shrnul, tato debata musí sloužit k informování evropských občanů, že Komise na tomto projektu pracuje. Avšak vzhledem k tomu, že je Komise pouze jednou z evropských institucí, nemůže si tento projekt nechat pro sebe. Nadešel čas, aby se Komise podělila o své znalosti s Evropským parlamentem a širokou veřejností. Opakuji: s odbory, velkými společnostmi, malými společnostmi, dalšími hospodářskými subjekty a širokou veřejností.

Úprava týkající se smluvního rámce ovlivňuje všechny evropské občany a návrh případné kodifikace hmotného práva by mohl vyžadovat, aby se zapojilo co nejvíce dotčených odvětví, což se zdá bez překladu do všech jazyků Evropské unie jako neproveditelné. Rovněž by to bylo nemožné bez zvýšené účasti dalších odvětví.

Diana Wallis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, paní komisařka zodpověděla některé otázky položené mými kolegy. Tento projekt má však velký význam pro všechny naše instituce, a nyní se dostáváme k jeho politikám a hlavním otázkám týkajícím se demokratické legitimacy vytvoření SRR. Odehrává se mnoho konzultací s mnoha pracovními skupinami a skupinami zúčastněných stran, ze kterých se můžeme významně poučit, ale nyní je čas rozhodnout a potřebujeme proces, který je otevřený, zahrnuje všechny a je soudržný.

Komise právě provádí postup výběru před tím, než zveřejní bílou knihu. Avšak je třeba, aby byl tento proces co nejvíce otevřený všem, a samozřejmě nás znepokojuje použití jazyků, protože má-li se jednat o řídicí právní předpis, měl by být dostupný ve všech jazycích. Může mít Parlament jistotu, že ve fázi bílé knihy bude stále možné změnit výběr, pokud se ukáže, že to je vhodné?

To je podstata hádanky, již čelíme. Nastartuje bílá kniha legislativní proces, nebo něco podobného, či se budeme zabývat odděleným legislativním procesem vždy, když budeme v budoucnu řešit cokoli společného se smluvním právem? Naskytá se otázka, bude-li rámec závazný, či nikoliv. Zdá se, že podle názoru Komise by měl být nezávazný a dobrovolný. Je-li tomu tak, je diskutabilní, zda vůbec potřebujeme proces výběru. Můžete nechat vše otevřené a vést politickou debatu kdykoliv se v budoucnu objeví otázky smluvního práva v legislativním návrhu. Na jedné straně, pokud vytváříme něco, co je závazné nyní – a jak známo, toto Parlament podporuje ve formě volitelného nástroje –, pak musíme nyní vést některé seriózní politické debaty otevřené všem ohledně obsahu a působnosti, které nás přivedou k dalšímu souboru otázek o právním základu a účasti Parlamentu jakožto významnějšího subjektu, než jen pouhého konzultanta.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Pane předsedající, souhlasím s tím, co říkali mí předchůdci, a ráda bych zdůraznila zejména dva body. Jedním je, jak zajistíme existenci opravdu demokratického procesu konzultací otevřeného všem, jehož se nebude účastnit pouze Evropský parlament, ale také vnitrostátní parlamenty, a v jehož rámci budou konzultovány všechny zúčastněné strany. Zejména se obávám, bude-li tato konzultace vyvážená a budou-li například organizace spotřebitelů, malé a střední podniky, odbory a další schopni přinést zkušenosti a zaplatit za ně, aby tak v konzultačním procesu hráli skutečnou úlohu.

Komise má v tomto ohledu odpovědnost, a tak bych se jí ráda zeptala, jakou v této záležitosti zamýšlí podporu. Ráda bych požádala Parlament, aby podpořil pozměňovací návrh, který k tomuto bodu předkládáme.

Další bod se týká šíře výběru. Ptám se sama sebe, zdali bychom měli nyní vyloučit některá ustanovení z bodu 12. Je smysluplnější nechat v tomto stadiu tyto věci otevřené.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, sledoval jsem tuto rozpravu s velkým zájmem, ale někdy jsem měl pocit, že různá společná setkání Výboru pro právní záležitosti a Výboru pro vnitřní trh vlastně nikdy nekonala. Ano, paní van den Burghová, konstatovali jsme – rovněž mezi kolegy ve výborech –, že je při různých příležitostech velmi obtížné zjistit zájmy a odborné znalosti, které tato důležitá evropská právní politická iniciativa potřebuje. Podle mne to nemá činit pouze Komise, ale rovněž poslanci Parlamentu, čímž se zajistí, že se této diskuse co nejdříve zúčastní všechna významná sdružení, odbory, zaměstnanci a malé a střední podniky.

Rovněž se však domnívám – a zcela podporuji to, co o této otázce řekl Hans-Peter Meyer, a zmínil i Jacques Toubon –, že toto včasné zapojení různých zúčastněných stran může být samozřejmě úspěšné, budou-li právní základy k dispozici ve všech jazycích. Nepřekvapila mě odpověď komisařky a její opuštění stanoviska, že dostupné akademické dokumenty nejsou ničím víc než technickým základem pro vypracování stanoviska v bílé knize. Nicméně bych rád řekl, že v rámci tohoto obtížného procesu je podle mého názoru opravdu nezbytné přeložit její doporučení ze závěrů bílé knihy, což je rovněž jediným způsobem, jak zajistit smysluplnou diskusi. Jsem přesvědčen, že se tedy návrh ubírá správným směrem, a rád bych požádal komisařku, aby v tomto ohledu přijala vhodná podpůrná opatření.

Meglena Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, všechny poznámky ctihodných poslanců byly velmi dobře předneseny a byly velmi moudré. Ráda bych zdůraznila, že rozhodnutí přeložit pouze části akademického textu, je rozhodnutím politickým. A to z toho důvodu, aby nebyly překládány části, které nejsou pro účely SRR užitečné. Omlouvám se, že se opakuji, ale je velmi důležité zdůraznit, že ze své povahy bude SRR nástrojem a že se Parlament bude plně účastnit rozhodování, které části textu mají být přeloženy.

Ráda bych vás informovala o schůzích, které navrhlo francouzské předsednictví, jež naplánovalo dvě schůze výboru pro občanské právo na 5. září a 3. listopad, aby prodiskutoval výběr kapitol z akademického návrhu SRR pro budoucí SRR Komise. Jak sami vidíte, nic není neměnné. Parlament i Komise se mohou plně zapojit a spolupracovat. Výsledky těchto diskusí by měly být v prosinci 2008 přijaty jako závěry Rady SVV. To nám dává dostatečnou jistotu, že je proces skutečně otevřen všem zúčastněným stranám. S odkazem na poznámku paní van den Burghové bych vás ráda ujistila, že konzultační proces bude široce zaměřený a otevřený všem.

Obdržela jsem zpětnou vazbu od akademických odborníků, kteří sdělují, že svůj návrh přeloží, což znamená, že budou nakonec existovat znění francouzské, německé a anglické. To kromě úsilí Komise zajistí, že projekt bude určitě k dispozici v těchto třech jazycích. Komise má zcela jistě zájem na spolupráci s Parlamentem, která tento projekt velmi podporuje, a s Radou, čímž se zajistí správný rozsah a přeložená znění již dokončených odborných částí projektu.

Předsedající. – Dostal jsem návrh usnesení⁽¹⁾ předložený v souladu s čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středě.

23. Některé záležitosti týkající se pojištění motorových vozidel (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem je zpráva (A6-0249/2008) o některých záležitostech týkajících se pojištění motorových vozidel (2007/2258(INI)), kterou předkládá pan Mladenov jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů.

Nickolay Mladenov, zpravodaj. – Pane předsedající, paní komisařko, kolegové a tlumočníci, kteří jste zde v tak pozdní hodinu tohoto zajímavého dne, kdy jsme s Evropskou radou diskutovali o Gruzii, doufám, že budete mít trochu času a energie k soustředění na další zprávu, která je, nehledě na svou technickou povahu, důležitá pro nás všechny.

Vrací se k otázce, jež byla vznesena v této sněmovně při schvalování čtvrté směrnice o pojištění motorových vozidel. Tehdy se sněmovna rozhodla požádat Komisi, aby vypracovala podrobnější studii o mnoha otázkách, které Parlament vznesl, ale netýkaly se přímo samotné čtvrté směrnice o pojištění motorových vozidel. Jsou to zejména tyto tři soubory otázek: první je, zdali se v Evropské unii účinně uplatňují vnitrostátní postihy, dále jak funguje systém škodních zástupců stanovený směrnicí, a je-li ho třeba v Evropské unii harmonizovat, a konečně možná nejdůležitější a nejkontroverznější otázka, která úzce souvisí s otázkami spotřebitelů, tedy

(1) Viz zápis.

zdali mají být stávající systémy výdajů na právní ochranu související s pojištěním motorových vozidel přeměněny na povinný, který bude pokrývat přeshraniční nehody v celé Evropské unii.

Dovolte mi začít poslední otázkou, protože je pravděpodobně nejdůležitější a zcela zřejmě nejdůležitější pro zájmy evropských spotřebitelů. Když jsem se sám díval do této zprávy, chtěl jsem se velmi zastávat harmonizace a argumentovat ve prospěch pojištění právních výdajů v celé Evropské unii. Ale podrobná studie naznačila, že by to nemuselo být v zájmu spotřebitelů nebo v zájmu evropského odvětví pojišťovnictví.

Pokud by to bylo zavedeno, mohlo by u spotřebitelů v mnoha členských státech dojít ke zvýšení nákladů na pojištění motorových vozidel. Mohlo by to vybízet k vyšším a neoprávněným nárokům na pojistné plnění. Mohlo by to vytvářet mnohá zdržení při vypořádání stávajících pojistných událostí a velmi silně bránit lidem v tom, aby hledali mimosoudní řešení.

Konečně by to mohlo vytvořit velmi závažnou a neblahou zátěž soudních systémů našich členských států, tedy něco, co podle mého názoru nikdo z nás opravdu nechce učinit. A tak jiný přístup, který je navržen v této zprávě, je lepším přístupem a jedná se o zvýšení povědomí o stávajících dobrovolných systémech v Evropské unii.

Nyní existují v mnoha starých členských státech, kde fungují docela dobře, a jsou rozvíjeny v nových členských státech. Zejména v nových členských státech je třeba, aby byly více podporovány, například prostřednictvím jejich začlenění do předsmulvních informací o volbě takových možností v Evropské unii, a to zejména se zaměřením na nové členské státy.

Pokud se týká škodních zástupců, nevypracovala Evropská komise žádnou studii. Zkoumali jsme toto odvětví velmi pozorně. V celé Evropské unii jsme konzultovali toto odvětví a organizace spotřebitelů a ve všech členských státech byla vytvořena vnitrostátní informační střediska. Prostřednictvím těchto vnitrostátních informačních středisek, mohou spotřebitelé sledovat svá pojistná plnění a mohou získávat informace, jež potřebují.

Co nyní potřebujeme udělat, je zvýšit povědomí spotřebitelů o stávajícím systému, spíše než se snažit vytvořit další nový systém.

Konečně pokud se týká vnitrostátních postihů a otázky, zdali je harmonizovat, či ne, tvrdí se ve zprávě, že bychom měli podporovat zásadu subsidiarity. To znamená, že by měly být podporovány vnitrostátní postihy v členských státech. Není zde potřeba harmonizace. Je však třeba, aby Evropská komise podrobněji monitorovala situaci v členských státech a zajistila, že pokud budou vnitrostátní orgány potřebovat pomoc, obdrží ji od ní.

Toto je podstata zprávy, o níž dnes diskutujeme.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, jménem mého kolegy Charlieho McCreavyho mi dovolu nejprve poblahopřát Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro právní záležitosti, a zejména panu Mladenovovi a panu Garganimu za jejich práci, jejímž výsledkem je komplexní a soudržná zpráva o mnoha konkrétních otázkách pojištění motorových vozidel.

Pane Mladenove, nemohu s vámi než souhlasit, že se jedná rovněž o otázku spotřebitelů.

Komise vítá vaši podporu závěrů, které jsme v roce 2007 předložili v naší zprávě o pojištění motorových vozidel. Dovolte mi stručně přednést některé otázky, jimiž se tato zpráva zabývá.

Dovolte mi začít vnitrostátními postihy zavedenými s ohledem na postup odůvodněné nabídky.

Komise vítá jasné stanovisko, které jste zaujal ve své zprávě k této problematice. Skutečně se zdá, že vaše zpráva potvrzuje náš postoj v této věci, zejména vnitrostátní postihy, přestože nikoliv rovnocenně, poskytuje žádoucí efekt, a proto v tomto ohledu není třeba žádné harmonizace na úrovni EU.

Komise zůstane obezřetná a případně podnikne kroky proti těm členským státům, které zcela nesplní ustanovení dotčené směrnice. Proto můžeme jen přivítat vaši žádost určenou Komisi, aby dále podrobněji monitorovala fungování mechanismu zavedeného evropskou směrnicí o pojištění motorových vozidel. Odborná skupina pro pojištění motorových vozidel, ustavená mými službami před rokem, spojuje zástupce členských států a zúčastněné strany a prokázala, že je pro tento účel velmi užitečným nástrojem.

Podle vašeho návrhu zapojí Komise organizace spotřebitelů zastupující oběti dopravních nehod do procesu posuzování účinnosti systémů, které existují v členských státech.

Dovolte mi nyní přejít ke druhému bodu: právním výdajům, které jsou důležité nejen pro spotřebitele, ale i pojistitele.

Vaše zpráva se zabývá několika klady i zápory systému, kde by byla právní ochrana kryta povinně a v celé EU prostřednictvím politiky pojištění motorových vozidel odpovědné strany. Podle zprávy Komise z roku 2007 jsme přesvědčeni, že by takové řešení velmi pravděpodobně neposkytlo zřejmý přínos obětem dopravních nehod na silnicích; možná by to vedlo k narušení dobře fungujících vnitrostátních systémů vypořádání pojistných událostí v oblasti motorových vozidel. Kromě toho se pravděpodobně zvýší pojistné v těch zemích, kde dosud v praxi není žádná, nebo jen omezená, náhrada právních výdajů.

Jsem potěšena, když vidím, že vaše zpráva odráží některé z těchto obav a že upřednostňuje tržní řešení, například využití dobrovolné pojištění právních výdajů. Ačkoliv je podle všeho zřejmé, že je na některých trzích tento typ krytí pojistného využíván zřídka a je potřebná lepší podpora. To je úkol, který by měl splnit samotný trh, protože Komise by neměla podporovat konkrétní pojišťovací produkty nebo konkrétní směry podnikání v této oblasti.

Konečně mi dovolu, abych se zabývala otázkou povědomí o nástrojích a mechanismech podle evropské směrnice o pojištění motorových vozidel.

Komise souhlasí s tím, že existuje prostor pro zlepšení, zejména pokud se týká nových členských států, ohledně stupně povědomí občanů o nástrojích vytvořených v rámci evropské směrnice o pojištění motorových vozidel, jako jsou mechanismus škodních zástupců nebo vnitrostátní informační střediska.

Odvětví pojišťovnictví by v této oblasti mělo hrát nejvýznamnější úlohu. Komise přispívá k informačním potřebám obětí dopravních nehod i motoristů prostřednictvím zveřejňování mnoha letáků o pojištění motorových vozidel umístěných na internetovém portálu Vaše Evropa. Mnoho dalších informačních zdrojů existuje na vnitrostátní úrovni, například autokluby, kanceláře pojištění motorových vozidel, agentury pro vypořádání pohledávek a další.

Závěrem: Během posledních let se stalo dobře zavedenou praxí pravidelné podávání zpráv o otázkách pojištění motorových vozidel Evropskému parlamentu a já se těším na naši pokračující dobrou spolupráci.

Othmar Karas, zastupující navrhovatele stanoviska Výboru pro právní záležitosti. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane zpravodaji, dámy a pánové, jménem předsedy Výboru pro právní záležitosti, pana Garganiho, bych rád poděkoval zpravodaji za jeho zprávu a dobrou spolupráci.

Jsou zde zejména tři body, o kterých bych se rád zmínil: zaprvé zájmy spotřebitelů, zadruhé zásada subsidiarity a zatřetí význam. Jsme přesvědčeni, že je dalece v zájmu spotřebitelů nepřetvářet dobrovolný systém pojištění právních výdajů u motorových vozidel v Evropě na povinný režim. Nepotřebujeme povinný soubor produktů nebo začlenění produktů, které by jednoduše zvýšily cenu a omezily výběr spotřebitelů.

Ohledně otázky subsidiarity vítám skutečnost, že se zpravodaj nepokouší prosadit harmonizaci za každou cenu. V zemích, kde jsou některé náklady na právní ochranu již zahrnuty do pojištění motorových vozidel, mohou v tomto schématu pokračovat, aniž by byly jiné země nuceny tohoto příkladu následovat.

K otázce významu bych rád této sněmovně připomněl, že jednáme o problematice, která má, z hlediska četnosti, velmi omezený význam. Přeshraniční nehody se na silničních dopravních nehodách v Evropě podílejí zhruba 1 %, a skoro všechny se řeší mimosoudně. Blahopřeji zpravodaji ke zprávě.

Andreas Schwab, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, rád bych začal poděkováním mému kolegovi Nickolayi Mladenovovi za jeho opravdu vynikající práci na tomto velmi obtížném tématu. Jeho zpráva z vlastního podnětu se zabývá všemi klíčovými problémy a činí to opravdu vynikajícím způsobem.

Nicméně bych rád poukázal na to, že tato zpráva je pouze jedním malým dílkem skládačky každodenního jednání lidí s Evropskou unií. Pan Karas správně poukázal na to, že přeshraniční nehody tvoří pouze malé procento silničních dopravních nehod a že se většina z nich řeší mimosoudně. Avšak významný německý týdeník zveřejnil minulý týden článek, který popisoval, jak si běžný občan přál znovu zaregistrovat své německé vozidlo v Itálii, jen proto, aby o osm měsíců později neuspěl a zjistil, že to jednoduše není možné. Občané, kteří řeší tento typ problému individuálně, jsou z toho velmi nešťastní.

To je důvod, proč je zpráva pobízející k dobrovolným režimům správným přístupem. Avšak členské státy musí hrát úlohu při určování, zdali harmonizace právních předpisů o odškodnění v Evropské unii může být z dlouhodobého hlediska mnohem lepším řešením, které více vyhovuje zájmům občanů.

Zde v Parlamentu, a především ve Výboru pro právní záležitosti, jsme se zabývali otázkou mimosmluvní škody – například v případě Římu II – při mnoha příležitostech a nyní je na členských státech, aby prozkoumaly alternativní řešení, které mohou určit, pokud tedy harmonizace právních předpisů o odškodnění a schválení právních výdajů jako škod není v této sněmovně možné z kompetenčních důvodů.

To je otázka, kterou budeme muset v budoucnu vyřešit. Proto je návrh pana Mladenova vynikající a zaslouží si naši plnou podporu.

Diana Wallis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, pojištění motorových vozidel je úspěchem tohoto Parlamentu a celá řada směrnic stále představuje nedokončenou práci – práci, která negativně ovlivňuje narůstající počet našich občanů, kteří v Evropské unii vykonávají své právo volného pohybu.

Zpráva pana Mladenova je velmi důležitým příspěvkem k probíhající práci. Je zřejmé, že je třeba co nejvíce zjednodušit nároky a dodržovat tříměsíční lhůtu. Trauma z nehody nesmí být umocněno právním traumatem. Víme, že existují složité otázky konfliktu právních předpisů, kterými se chce tento Parlament zabývat v rámci našeho přístupu k nařízení Řím II. Nyní nám pomohl rozsudek Soudního dvora ve věci Oldenburg, kde Soudní dvůr pochopil dohromady čtvrtou směrnici a nařízení Brusel tak, jak jsme to zamýšleli, což umožní obětem podniknout přímé právní kroky v zemi svého bydliště, spíše než by se obracely na soud žalované strany. To zvýší potřebu mimosoudního řešení sporů. Je to důležitý vývoj. Z krátkodobého hlediska může způsobit určité obtíže, ale, paní komisařko, je třeba, abyste zajistila, že členské státy budou dodržovat tento rozsudek a tento výklad práva EU.

Dalším krokem je vytvoření systému vycházejícího z následných studií k Římu II, jenž zajistí plné odškodnění obětí v rámci podmínek jejich domovské země. Tato práce pokračuje, ale výsledky, podobně jako v předešlých případech, nejsou zdaleka bezvýznamné.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Pane předsedající, především bych se chtěl připojit k poděkování panu Nickolayi Mladenovovi za velmi důležitou a cennou práci. Jeho první velká zpráva pro Výbor pro vnitřní trh bude, jak doufám, první z mnoha. Je velmi užitečné, že se toho chopil a podíval se na tuto problematiku novými očima, přičemž zastupoval občany, kteří požívají nových nároků prostřednictvím členství v Evropské unii a kteří možná očekávají, že některé z těchto otázek budou řešeny lépe než v minulosti.

Chci vycházet z některých bodů, které přednesli moji kolegové, zejména Diana Wallisová a Andreas Schwab. Diana a já se v této oblasti angažujeme od té doby, co jsme v roce 1999 přišli do Parlamentu, a proto chápeme její význam. Myslím, že je poctivé říci, že pokud Parlament soustavně nevznášel tyto otázky vůči Komisi a tvrdil, že režim pojištění motorových vozidel, a zejména jeho přeshraniční aspekty pro mobilní motoristy, byl zcela neuspokojivý, pak si nemyslím, že bychom byli tam, kde jsme teď, ale někde blíže čtvrté směrnici o pojištění motorových vozidel a možná bychom očekávali párou.

To ukazuje, jak může v rámci komplexních přeshraničních otázek Parlament skutečně odrážet zájmy občanů, avšak těch, na něž nepřijde řada, dokud se lidé nedostanou do závažných problémů. Lidé chodí se svými problémy za námi, pokud havarují v jiné zemi a nemohou uplatňovat nárok na náhradu škody za v mnoha případech závažná zranění, nebo dokonce doživotní újma na zdraví.

Byl jsem potěšen, že se komisařka, v souladu se svým velmi silným závazkem vůči spotřebitelům a svou energií, kterou do této problematiky vnesla, chtěla chopit této otázky. Avšak chtěl bych především zdůraznit, co ve své zprávě říká Nickolay Mladenov o potřebě zvýšení úrovně spolupráce mezi odvětvím pojišťovnictví, členskými státy a Komisí, aby jednaly lépe v rámci stávajících právních předpisů. Jednáme jako skupina aktivistů, abychom systém rozhýbali, a já se domnívám, že máme právo na trochu výraznější podporu ze strany evropského odvětví pojišťovnictví.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Podobně jako kolegové, kteří vystoupili v dnešní rozpravě, i já pokládám zprávu kolegy Nickolaye Mladenova za správně načasovanou a velmi důležitou z hlediska ochrany spotřebitelů.

V souvislosti se zvýšením objemu přeshraničního cestování automobilovou dopravou, hlavně po rozšíření EU a po rozšíření Schengenu, se mnozí evropští občané stávají v zahraničí oběťmi nehod a v důsledku nevědomosti se často dostávají do vážných problémů.

Před cestou osobním motorovým vozidlem do zahraničí musí být občané vybaveni základními informacemi o řešení případné pojistné události. Důležité je obrátit se na příslušná informační střediska, která musí být na základě čtvrté směrnice o určitých otázkách týkajících se pojištění motorových vozidel zřízena ve všech členských státech. Jako součást informačního balíčku před uzavřením pojistné smlouvy by měly být spotřebitelům poskytnuty komplexní informace o fungování systému škodních zástupců a o pojištění právní ochrany.

V členských státech se vytvořily rozdílné systémy a vnitrostátní regulační orgány mohou na vnitrostátních trzích lépe zaručit nejvyšší úroveň ochrany spotřebitele. Z tohoto důvodu souhlasím se zpravodajem, že není třeba na úrovni Společenství harmonizovat vnitrostátní právní předpisy o postizích.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Za přínos směrnice o pojištění motorových vozidel z roku 2000 považuji vytvoření sítě škodních zástupců. Jejich přičiněním dochází k urychlení likvidace pojistných událostí motorových vozidel.

V souvislosti s postihy za zmeškání odpovědného plnění se připojuji ke stanovisku zpravodaje. Na základě subsidiarity vnitrostátní regulační orgány mohou na vnitrostátních trzích lépe zaručit maximální úroveň ochrany spotřebitele.

Podle dostupných údajů bylo více než 90 % všech pojistných událostí zlikvidováno mimosoudní cestou, z tohoto pohledu není potřebná iniciativa Komise zavést povinné pojištění právní ochrany v celé Evropské unii. Vedlo by to ke zdražení povinného smluvního pojištění motorových vozidel a zatížilo by to soudy dalšími spory, které je možné řešit mimosoudně.

Dobrovolnost pojištění právní ochrany je potřebné zachovat a v nových členských státech je nutné zvýšit informovanost občanů o tomto pojišťovacím produktu.

Colm Burke (PPE-DE). – Pane předsedající, jako právník, který řešil přeshraniční pojistné události, říkám, že není všechno tak růžové, jak je možná naznačeno ve zprávě. Přestože zprávu vítám, některé typy problémů, se kterými jsem se setkal, jsou problémy, kde existuje pojištění právní ochrany a kde se na jejich základě se žalobci velmi těžce domáhají náhrady těchto nákladů. Tito žalobci podstupují soudní řízení a vydávají peníze, aby potvrdili svoje nároky, když se jim to posléze podaří, tak na jedné straně pojistitel strany, která se provinila a nehodu způsobila, neplatí celou náhradu za soudní případ, a na druhé straně vlastní pojišťovací společnost žalobce, s níž má sjednané pojištění právní ochrany, rovněž neplatí a neplní své záruky.

To je oblast, které se musíme věnovat a být zde velmi obezřetní. Já jsem měl například jeden případ, kdy jsme museli zaplatit 30 000 EUR za zprávu soudního znalce a nebyli jsme oprávněni k získání plné náhrady za tuto zprávu. Přestože měla zmíněná osoba sjednáno vlastní pojištění, nebyli schopni doplnit vlastní pojišťovací politiku týkající se nákladů a už vůbec nebyli schopni podle této hradit škodu. Na tuto oblast se musíme zaměřit a zajistit, že bude řádně monitorována.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, dovoluji mi ještě jednou velmi poděkovat panu Mladenovovi za velmi užitečnou práci, kterou předložil za pomoci svých kolegů. Je to rovněž velmi užitečné i pro Komisi. Komise připravuje studii zabývající se výší náhrad vyčleněných pro přeshraniční oběti a tuto otázka vznesla paní Wallisová a někteří další kolegové. V této zprávě se zaměřujeme na získání objektivní a fundované analýzy této problematiky, jež se bude zakládat na důkazech. Tato studie se připravuje a Komise se zabývá druhou prozatímní zprávou.

Pan Harbour rovněž uvedl, že je třeba, abychom byli při naší práci velmi konkrétní a abychom na této otázce soudržně spolupracovali, čímž bude vnitřní trh úplnější jak pro podniky, tak pro spotřebitele. Je velmi důležité, aby byla tato spolupráce posílena.

Jsem více než potěšen, když vidím, že zpráva pana Mladenova toto činí prostřednictvím správného nastavení částí své práce a rovněž prostřednictvím účinné a smysluplné podpory jeho kolegů.

Ještě jednou vám blahopřeji a děkuji.

Nickolay Mladenov, zpravodaj. – Pane předsedající, rád bych poděkoval paní komisařce a svým kolegům za jejich zajímavé a hlubokomyšlné poznámky k uvedené zprávě. Jsem pevně přesvědčen, že nejlépe chráněný spotřebitel je spotřebitel, který má nejvíce informací o svých právech a na základě poskytnutých informací může tato práva bránit. Je třeba, abychom my, jakožto zákonodárci, zajistili, že spotřebitelé dostanou informace a budou mít svobodný výběr, zdali si vybrat určitou právní ochranu proti určitému riziku, či nikoliv, spíše než bychom jim všem ukládali její jednotnou výši.

Paní Wallisová, Andreas Schwab a pan Burke nastínili velmi důležité body, které překračují rámec této zprávy. Jsem velmi potěšen, že paní komisařka Kunevová prohlásila, že Komise vypracuje další studii o mnoha otázkách vznesených touto sněmovnou. Jsem přesvědčen, že se Parlament bude velmi podrobně zabývat studií, kterou Komise vypracuje, konkrétně se vrátí zpět a prostuduje otázky pana Burkeho, které jsou absolutně namístě, a narůstajícími tématy diskusí v mnoha členských státech, včetně toho mého. Pan Schwab vznesl otázku jednotného přístupu ke škodám, který je velmi relevantní otázkou pro nás všechny. Doufám, že se studie Komise bude touto otázkou zabývat.

Dovolte mi rovněž říci několik věcí o následném postupu k této zprávě. Doufám, že Komise vezme svůj úkol velmi vážně a bude monitorovat uplatňování stávajících ustanovení o postizích ze strany vnitrostátních orgánů. Opravdu, když shromaždíme informace, abychom sestavili tuto zprávu, malý počet členských států příliš nepokročil v poskytování informací o fungování systému v jejich společnostech, ale v tomto ohledu se nám podařilo získat uspokojivou odpověď. Pozorné zkoumání fungování systému a jeho možná budoucí vylepšení jsou důležitým úkolem a jsem si jist, že se toho Komise v nadcházejících měsících a letech velmi vážně ujme.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý.

24. Koordinovaná strategie s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0312/2008) paní Bowlesové jménem Hospodářského a měnového výboru o koordinované strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům (2008/2033(INI)).

Sharon Bowles, zpravodajka. – Pane předsedající, dovolu mi, abych při této příležitosti nejprve poděkovala kolegům za jejich příspěvky, zejména o jednom či dvou tématech, v nichž se naše názory stále rozcházejí. Myslím, že nás toho více spojuje, než rozděluje, a že můžeme dosáhnout uspokojivého výsledku, aniž se příliš odchýlíme od podstaty problému.

Široké zásady, o něž se opírá tato zpráva o daňových podvodech, jsou jednoduché a pouze podvodníci by s nimi mohli nesouhlasit. Je těžké posoudit daňové ztráty způsobené podvody. Podvodníci a osoby dopouštějící se daňových úniků pečlivě maskují své činnosti před daňovými orgány, ale podle odhadů se očekává výše těchto ztrát na úrovni 200–250 miliard EUR, neboli 2–2,5 % HDP Evropské unie.

Moje otázka zní: Vynakládáme 2–2,5 % našeho společného úsilí na řešení tohoto problému? Protože odpověď na tuto otázku je zcela určitě „ne“, může existovat pouze jediný závěr. Je proto třeba vynaložit více úsilí, více pozornosti a zejména více pozornosti založené na kolektivní spolupráci členských států.

Největší samostatnou příčinou daňových ztrát jsou v současnosti podvody v oblasti DPH, zejména neuskutečnění obchodu nebo kolotočové podvody. Je to docela jednoduché, a to kvůli mezeře v ustanoveních o DPH, podle nichž se nezdaňuje přeshraniční obchod v rámci Společenství. Takže zboží zakoupené bez DPH může být prodáváno dále a obchodníci si DPH přivlastní a pak zmizí. Do složitých kolotočů se zaplétají nevinní obchodníci a opatření členských států v boji proti podvodům, například zmrazení úlev, mohou poškozovat nevinné podniky. V mé zemi, Spojeném království, tento problém dobře známe. To vše je dalším důvodem pro řešení problému u jeho kořenů.

Prakticky musí DPH zůstat spotřební daní založenou na tom, co případně daňovému úřadu v zemi konečného určení. Ve zprávě se navrhuje, aby byla DPH ukládána na dodávky v rámci Společenství v minimální výši, tedy 15 %, přičemž dovážející členský stát posléze uplatní svou vlastní vnitrostátní sazbu na následující stadia.

Dále je třeba 15 % vybraných členským státem původu předat členskému státu konečného určení nějakou formou zúčtování nebo vyrovnání. To je nyní technicky proveditelné; o to více, že se nevyhnutelně blížíme době záznamů transakcí v reálném čase. A to nemusí být centralizováno, může se to uskutečnit decentralizovaně a dvoustranně.

Pokud se týká dalších způsobů boje proti podvodům a daňovým únikům, nevedou z těchto důvodů výměna informací a spolupráce centrální a, smím-li to tak říci, přístup „hotovost hned“ nebo „co z toho budu mít?“ v některých čtvrtletích k pokroku a jsou krátkozrakým názorem. Úhrada přijde jindy, než když o něco žádáte.

Daňové orgány potřebují znát aktiva, aby pomohly sledovat skryté příjmy, které mohou být nehlášené nebo samy o sobě pocházet z trestné činnosti. To je narušeno, pokud je narušena výměna informací mezi orgány. Zde musíme rovněž jednat v mezinárodním měřítku, abychom byli co nejefektivnější.

A konečně se dostávám ke směrnici o zdanění úspor. Je správné se této směrnici znovu věnovat, například proto, aby se uzavřely mezery jako například využívání právnických osob, například nadací, za účelem vyhnutí se svým povinnostem. Daňové srážky nejsou ideální, ale zde se rozcházíme v tom, může-li to být učiněno bez nežádoucích dopadů.

To jsou otázky, kterými se v této zprávě zabýváme. Doporučuji vám ji a se zájmem se těším na příští rozpravu.

László Kovács, člen Komise. – Pane předsedající, především bych chtěl poděkovat Evropskému parlamentu, a zejména zpravodajce paní Bowlesové za její konstruktivní zprávu o koordinované strategii s cílem zlepšit boj proti podvodům.

V květnu 2006 přeložila Komise sdělení zaměřené na zahájení široké diskuse o různých prvcích, které by měly být vzaty v úvahu při strategii Společenství namířené proti podvodům.

Jsem potěšen, že Evropský parlament uznává a podporuje přijaté iniciativy a přístup, který Komise zvolila ve svém sdělení. Rovněž jsem potěšen, když vidím, jak Evropský parlament vyzývá Komisi, aby předložila své návrhy.

Tato zpráva je velmi užitečným a komplexním příspěvkem k probíhající rozpravě o boji proti daňovým podvodům. Komise plně souhlasí s tím, že podvody jsou problémem, proti němuž nelze bojovat pouze na vnitrostátní úrovni.

Komise se bude zabývat mnoha poznámkami a návrhy vzešlými z Evropského parlamentu v rámci jeho činnosti týkající se současných i připravovaných legislativních návrhů konvenčních opatření boje proti podvodům.

Pokud se týká opatření předpokládaných v roce 2008, mohu potvrdit, že Komise plánuje předložit tři soubory legislativních návrhů – jeden v říjnu, druhý v listopadu a třetí v prosinci 2008. Tyto soubory opatření budou zahrnovat zdokonalené postupy registrace a deregistrace plátců DPH, aby se tak zajistilo neprodlené určení a deregistrace falešných plátců daně a aby bezúhonné podniky získaly větší jistotu. Legislativní návrhy se budou týkat rovněž společné a nerozdílné odpovědnosti obchodníků, vytvoření evropské sítě (EUROFISC) zaměřené na zlepšení spolupráce při brzkém odhalování podvodníků, ukotvení podmínek pro výjimky z DPH při dovozu, vzájemnou pomoc při náhradách, automatizovaný přístup k údajům, potvrzení jména a adresy daňového poplatníka v databázi Systému výměny informací o DPH a na společnou odpovědnost za ochranu příjmů všech členských států.

Komise do října předloží sdělení, v němž bude stanovena soudržnost přístupu, který představí, a také harmonogram dalších kroků. Sdělení se bude rovněž zabývat otázkami týkajícími se dlouhodobého přístupu, zejména nutnosti výzkumu využití moderních technologií, které jsou v této zprávě rovněž zdůrazněny.

Za dodržení určitých podmínek je Komise stále otevřena zkoumání systémů alternativních k současnému systému DPH. V této souvislosti zpráva zmiňuje mechanismus zpětného zdanění a zdanění dodávek v rámci Společenství. Komise nabízí Radě ECOFIN obě tyto radikální možnosti ke zvážení, ale členské státy dosud neukázaly politickou vůli k přijetí tak dalekosáhlých opatření.

Pokud se týká přímých daní, pracuje Komise na revizi směrnice o zdanění úspor a do konce září zamýšlí předložit zprávu o fungování směrnice, jak o to dne 14. května 2008 požádala Rada ECOFIN. Během procesu přezkumu jsme pečlivě analyzovali stávající působnost směrnice a potřebu pozměňovacích návrhů, které zvýší její účinnost. Po zprávě bude následovat předložení těch pozměňovacích návrhů směrnice o zdanění úspor, jež se ukáží jako nezbytné a vhodné. Komise rovněž vzala pozorně na vědomí závěry ze zasedání Rady ECOFIN ze stejného dne, které zdůrazňují význam podpory zásad řádné správy věcí veřejných v oblasti daní – tj. transparentnosti, výměny informací a spravedlivé daňové soutěže – a začlenění souvisejících ustanovení do dohod se třetími zeměmi a seskupeními třetích zemí.

Díky úzké spolupráci s členskými státy v rámci odborné skupiny Komise pro strategii pro boj proti daňovým podvodům získává na úrovni EU myšlenka strategie boje proti podvodům konkrétní podobu. Oznámená opatření budou velkým krokem vpřed, i když k tomu bude třeba ještě velkého úsilí.

Pokud se týká vaší rozpravy o daňové soutěži, zjistíte, že pracujeme v rámci skupiny pro kodex chování na zrušení škodlivých režimů živnostenské daně v EU. Celkem skupina pro kodex chování vyhodnotila přes

400 opatření současných 27 členských států a jejich závislých a zámořských území, z nichž více než sto bylo označeno jako škodlivé. Většina z těchto sto opatření již byla zrušena a u zbytku bude zrušení stanoveno v rámci přechodných opatření Práce řízená kodexem je úspěšná. V členských státech a jejich závislých nebo přidružených územích prozatím vedla k odstranění téměř všech škodlivých daňových opatření.

Závěrem bych rád poděkoval Evropskému parlamentu za jeho konstruktivní příspěvek k rozpravě o koordinované strategii pro zlepšení boje proti daňovým podvodům.

Othmar Karas, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, paní zpravodajko, děkuji vám za prospěšnou spolupráci a vaši zprávu.

Přednesu čtyři body. Zaprvé, jsme přesvědčeni, že potřebujeme zdůrazňovat, že daňové podvody nejsou něco, proti čemu se dá bojovat izolovaně, a že koordinovaný přístup je klíčový, a to jak mezi jednotlivými členskými státy, tak se třetími zeměmi. Zadruhé, plánované pilotní projekty pro boj proti kolotočovým podvodům jsou dobrým nápadem a my je bereme na vědomí, avšak měli bychom poznamenat, že to u malých a středních podniků nesmí vést k žádnému zhoršení rámcových podmínek. Zatřetí, výslovně podporujeme návrhy Komise týkající se změny směrnice o DPH a nařízení Komise o správní spolupráci v této oblasti. Začtvrté, jsem potěšen, že diskuse o všeobecném zrušení bankovního tajemství je něco, co nezíská většinu v žádném výboru a co bylo nyní zcela jasně velkou většinou zamítnuto.

Werner Langen, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Pane předsedající, rád bych se se svým blahopřáním připojil k těm, která již byla zpravodajce vyjádřena. Bojem proti daňovým podvodům se tato sněmovna zabývá již léta, a naneštěstí, i přes mnoho iniciativ a komplexní podporu Parlamentu, nemůže komisař vykázat dostatečný pokrok – přestože ten je naléhavě třeba –, protože je jeho úsilí více či méně blokováno členskými státy. Někdo by si mohl myslet, že by bylo v zájmu členských států pokročit v boji proti daňovým podvodům, protože hovoříme o získání částky, která přesahuje 200 miliard EUR ročně – jinými slovy více než činí rozpočet EU – aniž by bylo třeba zvyšovat daňové sazby poctivým daňovým poplatníkům. V jakékoliv diskusi o této otázce je tedy zásadní zdůraznit, že určitou část odpovědnosti nesou samy členské státy.

Přijetí zprávy se ukázalo jako poměrně obtížné, vzhledem k problémům, které původně vznikly kvůli jedné konkrétní otázce ve výboru, ale záležitost byla nyní vyřešena. Paní Bowlesová ukázala velkou ochotu ke spolupráci. Z našeho pohledu se jednalo o obtížnou zprávu, protože obsahovala jeden pozměňovací návrh, který nemůžeme podpořit. Ještě teď existují návrhy na vyždímání daňových poplatníků i daňových zdrojů do poslední kapky. Ukáže se, jedná-li se o citlivou možnost, nebo to jednoduše povede k novým trestným činům. Navíc nemůžeme podpořit pozměňovací návrh 4, který navrhli dva naši kolegové poslanci ze skupiny socialistů a který se zaměřuje na zrušení směrnice o zdanění úspor.

Naše stanovisko je tedy následující: Ve všech ohledech plně podporujeme zprávu paní Bowlesové, ale pokud získá pozměňovací návrh 4 o zrušení směrnice o zdanění úspor většinu, odmítneme celou zprávu.

Benoît Hamon, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Vážený pane předsedající, také bych rád poděkoval paní Bowlesové za její kvalitní práci a za výsledek, kterého jsme mohli dosáhnout v Hospodářském a měnovém výboru ohledně tak důležitého dokumentu. Rád bych svým kolegům poslancům připomněl, že ztráty veřejných financí způsobené daňovými podvody na vnitřním trhu v současné době činí 200 až 250 miliard EUR. Tyto chybějící miliardy znamenají méně veřejných investic, méně škol, méně veřejných služeb, více potřeb v sociální oblasti, které nemohou být naplněny, a jako kompenzace samozřejmě vyšší daně pro ty početné a poslušné daňové poplatníky, kteří nemají čas na daňové úniky a kupčení s daněmi.

Jsem potěšen širokým konsensem, který v této sněmovně vládne ohledně DPH a o ukončení podvodů a praktik, které využívají křehkého přechodného systému vytvořeného v roce 1993. Od lichtenštejnského skandálu, tedy největšího daňového podvodu, který mají na svědomí velcí střadatelé, kteří převedli velké částky do třetích zemí, často daňových rájů, aby se tak vyhnuli zdanění.

Evropská unie má nástroj pro boj proti tomuto podvodnému jednání: směrnici o zdanění příjmů z úspor. Ale jak zdůraznila paní Bowlesová, tato směrnice je příliš děravá a týká se pouze příjmů z úspor v podobě úrokových plateb jednotlivým příjemcům. Proto je v současné době příliš jednoduché uměle vytvořit právnickou osobu, někdy s jediným partnerem nebo podílníkem, nebo za účelem vyhnutí se zdanění vymyslet finanční výnos, který není přímo úrokem.

Z těchto důvodů je životně důležité rozšířit působnost této směrnice, jak to navrhuje zpráva, aby daňové podvody alespoň nebyly tak snadné. To je skutečně z morálního hlediska nezbytné.

Musím vyjádřit svůj údiv a zklamání nad pozměňovacím návrhem, který předložila skupina PPE-DE a který ve své přehnané opatrnosti a směřování končí návrhem, že by se v oblasti daňových podvodů nemělo nic měnit a měli bychom zachovat současný stav.

Předejme tato stanoviska evropským občanům, a zejména německým občanům a uvidíme, jak tito občané posoudí zde učiněná rozhodnutí. O otázce daňových podvodů jsem zaslechl velkolepá prohlášení v médiích, především v německých médiích. Zde, v tichu Evropského parlamentu, se činí jiná rozhodnutí. Doufám, že je evropští občané posoudí.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych v rámci této rozpravy zdůraznil tři témata. Zaprvé, očekává se, že daňové ztráty způsobené daňovými podvody v oblasti DPH a spotřební daně budou činit více než 2 % HDP Evropské unie. Celkové ztráty v rozmezí 200 až 250 miliard EUR. To jsou obrovské částky. Příjmy jednotlivých států se snižují a existuje i dopad na strukturu příjmů rozpočtu Evropské unie, protože se snižuje poměr vlastních příjmů založených HND.

Zadruhé, i přes tuto diagnózu mohou řešení navrhovaná v této zprávě napáchat více škody než užítu. Například odkazují na řešení týkající se transakcí v rámci Společenství, jako je mechanismus zpětného zdanění, kdy daň platí příjemce, nikoliv dodavatel. Rovněž mě znepokojuje návrh na sjednocení sazeb DPH, což v důsledku znamená zrušení snížených sazeb, a návrh na vytvoření zúčtovacího systému, který by rozděloval daň mezi členské státy.

Zatřetí, mohlo by se zdát, že to, co je skutečně třeba v rámci boje proti daňovým podvodům, je lepší spolupráce mezi daňovými úřady členských států. K tomu by byla zapotřebí rychlejší výměna informací a možná i automatický přístup k určitým údajům týkajícím se plátců DPH a spotřební daně.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, hovořím zde ze dvou důvodů: Zaprvé, protože se jedná o otázku – jak řekl pan Langen –, která byla na našem pořadu jednání řadu let, a opravdu bychom se měli ptát, proč se nikam nepokročilo, zejména ohledně úniků v oblasti DPH. Zadruhé, pro velkou většinu Evropanů je nepřijatelné, že zde tak pokrytecky diskutujeme o daňových únicích a podvodech – tedy penězích daňových poplatníků –, aniž bychom řešili problém zde mezi sebou.

Evropský parlament, tak, jak ho zastupuje mnoho poslanců, je ohniskem podvodů. O tom se můžeme dočíst v Galvinově zprávě, ale i jinde, nicméně objevují se pokusy zamést to vše pod koberec. Zmíním jen Chicheстера, Purvise nebo některé liberální poslance. Je to skandální. Pokud nevyřešíme případy podvodů ve vlastních řadách, ztratíme důvěru a nebudeme mít právo kritizovat ostatní.

Naléhavě žádám úřad OLAF, ale zejména parlamentní orgány a skupiny, aby tuto záležitost objasnily. Je pobuřující, že existují pokusy věci ututlat, a to především zde.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Jsem velmi potěšen, že se pro tuto oblast vytváří strategie Společenství, i když jen pomalu, možná až příliš pomalu. Souhlasím, že boj proti daňovým podvodům musí být jednak zahrnut do povinností jednotlivých členských států a jednak musí být začleněn do lisabonského programu Společenství.

Moje zjištění jsou následující: Zaprvé, nesouhlasím s textem parlamentní zprávy, podle níž by posílení daňové soutěže mohlo nadměrně narušit vnitřní trh a podkopat sociální model. To odráží posedlost stanovením minimálních výší daní ve všech oblastech zdanění, které existují, což by ve skutečnosti mohlo být kromě dopadů inflace nespravedlivé, neboť by to postihlo ty, kteří se jinak řádně starají o svůj majetek a mají nárok na nižší daně. Pokud se týká nepřímého zdanění, které rovněž spadá do pravomoci Společenství, je nepřijatelná politika výlučného odkazování na minimální hodnoty, aniž bychom mohly regulovat hodnoty maximální. Rád bych upozornil na to, že ohniskem zneužívání spotřební daně je zvyšování minimálních úrovní, protože pobízí rozvoj černého trhu a tuzemské výroby, což odporuje všem politikám Společenství. Kromě toho jsem v oblasti DPH spokojen s politikou podnikání pomalých postupných kroků a s experimentální myšlenkou zpětného zdanění, ale i zde je třeba rozhodných kroků. S ohledem na současnou úroveň technologií je to podle mne snadné u přeshraničních transakcí v rámci vnitřního trhu a DPH od dodavatelů by mohla být snadno vybírána a převáděna do země určení. K tomu se samozřejmě musí zvýšit ochota ke spolupráci mezi daňovými orgány členských států, která stále chybí, ale můžeme se nadechnout a dosáhnout nyní zavedení eura a vstupu směrnice o platbách v platnost. Konečně považuji za důležité přijmout opatření týkající se především společností usazených vně Unie, protože tam často před zdaněním směřují finance z daňových základů a pak se kvůli obcházení zdanění vrací do podniků v Unii prostřednictvím neprůhledných transakcí, což není v zájmu výběru místa s příznivým zdaněním. Děkuji vám.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Pane předsedající, komisaři Kovácsi, dámy a pánové, podle některých odhadů přesáhne výše daňových úniků v Evropě 6 % daňových výnosů. To narušuje důvěryhodnost daňových systémů, schopnosti a nestrannost ministerstev financí a blahobyt občanů. Je to živná půda pro šedou ekonomiku a organizovaný zločin.

V rámci Evropské unie to dopadá na řádné fungování vnitřního trhu, narušuje hospodářskou soutěž a poškozuje finanční zájmy EU a plnění cílů Lisabonské strategie.

Pokud by se zdanila čtvrtina světového majetku, který se ukrývá v daňových rájích, což jsou údaje Mezinárodního měnového fondu, mohly by být rozvojové cíle tisíciletí Organizace spojených národů splněny a ještě by se ušetřilo.

Evropská unie musí být ve svém boji proti daňovým podvodům neústupná. Toho může být dosaženo bezpečně a odpovědně, aniž by se přehnaně zatěžovala naše ekonomika. Nárůst přeshraničního obchodu a dopady globalizace si žádají, abychom byli odhodlaní při prosazování evropské strategie boje proti daňovým podvodům. Opatření jednotlivých států nestačí.

Tato strategie musí mít vnitřní rozměr, řešit problémy s podvody v oblasti DPH a zvláštních daní a rovněž otázku úniků u přímých daní a také musí mít vnější rozměr spočívající v uplatňování ekonomické síly Evropské unie.

Nemůžeme zklamat ty občany, kteří úzkostlivě plní své daňové povinnosti a kteří od Evropské unie očekávají vůdčí postavení.

V této souvislosti požadujeme, aby byl soubor opatření pro boj proti podvodům v oblasti DPH, který Komise předloží příští měsíc, ambiciózní a aby zpráva ohlášená na konec tohoto měsíce a týkající se uplatňování zdanění úspor byla užitečná pro dosažení konečného pokroku v boji proti podvodům, které se v Evropě v této oblasti odehrávají. Víťame celkový obsah zprávy paní Bowlesové, jíž blahopřejeme. Jsme přesvědčeni, že tato zpráva bude na plenárním zasedání schválena a že, pokud nenastane zlepšení, pak to alespoň nebude krok zpět.

Desislav Chukolov (NI). – (BG) Paní Bowlesová, obdivuji vaši touhu o zabránění daňovým podvodům na evropské úrovni.

Obávám se však toho, co to způsobí současné bulharské vládnoucí garnituře. Pokud se případy daňových podvodů v Bulharsku zastaví, ujišťuji vás, že v příštích volbách liberálové z islámské strany Hnutí za práva a svobody nevyhrají jen o půl procenta, vyhrají okamžitě. Zastaví-li se v mé zemi rozkrádání veřejných fondů jednou provždy, nebudou už moci socialisté financovat své kampaně, respektive své absurdní iniciativy.

Jako člen strany Útok budu vaši zprávu podporovat. Útok je jedinou bulharskou stranou, která usiluje o zastavení tunelování státních fondů, a Útok je strana, jejíž program obsahuje pevný závazek přezkoumat všechny podezřelé obchody, které poškozuji státní rozpočet a z nichž dosud měly prospěch ne jedna nebo dvě politické síly. Děkuji vám.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, dovoluji mi nejdříve říci panu Hamonovi, že nás jeho vydírání vůbec nezajímá, a lituji, že se stal zřejmě obětí velkého nedorozumění.

Pane předsedající, souhlasím se širokým záběrem zprávy paní Bowlesové, ale jsem přesvědčen, že se musí zdůraznit dva body. Zaprvé, přechodný systém DPH, který se datuje do roku 1993, nyní ukazuje svá omezení. Nejsem přesvědčena, že bychom mohli dále akceptovat pokračování tohoto systému. Daňové podvody, jež všichni odsuzujeme kvůli jejich přímým i nepřímým dopadům, se dají zčásti připsat na vrub chybám stávajícího systému, který je proto třeba změnit. Samozřejmě vím, že existují určité problémy. To je důvod, proč doporučuji Komisi, aby podporovala řešení navržené organizací RTvat, které umožní zabránit daňovým ztrátám ve výši 275 milionů EUR denně a snížení administrativních nákladů malých a středních podniků.

Druhý bod se týká otázky daňových úniků v souvislosti se směrnicí o zdanění příjmů z úspor. Zpráva obsahuje neopodstatněné poznámky, které mě přiměly k předložení pozměňovacích návrhů, abych tento stav napravila. Legitimní a nezbytný boj proti daňovým podvodům nesmí způsobit, že zpochybníme zásadu daňové soutěže. Absolutně to odmítám, protože to spolu nesouvisí. Kromě toho zkušenosti ukazují, že systém daňových odpočtů u zdroje daňových úspor je nejúčinnějším systémem, lepším než snaha o široké prosazení systému výměny informací, který má své vlastní problémy.

Konečně jsou požadavky na reformu této směrnice, pokud se týká rozšíření její působnosti na všechny právnické osoby a všechny další zdroje finančních příjmů, rovněž velmi špatně promyšleny, protože mají jednoduše efekt stopování úspor mimo Evropskou unii. To je důvod, proč požadují změnu těchto bodů. Pokud se nezmění, nebudeme moci pro tuto zprávu hlasovat.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Pane předsedající, daňové podvody jsou již nějaký čas globálním problémem. Podle odhadů se budou ztráty pohybovat ve výši 2 až 2,5 % HDP, což na evropské úrovni činí 200 až 250 miliard EUR. Proto je naléhavě třeba koordinovat opatření na evropské úrovni a zlepšit spolupráci mezi členskými státy.

Články 10 a 280 Smlouvy o založení Evropského společenství stanoví, že členské státy přijmou taková opatření, aby zajistily splnění povinností vyplývajících ze Smlouvy, a koordinují svá opatření zaměřená na finanční zájmy Společenství. Je však důležité nezapomínat, že i když volný pohyb zboží a služeb v rámci trhu Společenství sám o sobě ztěžuje zemím boj proti tomuto typu podvodů, přijatá opatření by neměla brzdit ekonomickou aktivitu a nadbytečně zatěžovat daňové poplatníky.

László Kovács, člen Komise. – Pane předsedající, především chci poděkovat poslancům této sněmovny za poznámky a názory, které během rozpravy vyjádřili.

Jak jsem řekl v úvodní poznámce, Komise velmi oceňuje příspěvek Evropského parlamentu k diskusi o koordinované strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým podvodům. Komise přijímá svou odpovědnost a bude podnikat další iniciativy k posílení právního rámce a správní spolupráce mezi členskými státy. Členské státy se musí chovat stejně.

Někteří z vás se zmínili o směrnici o zdanění úspor a já vás mohu ujistit, že probíhající přezkum je velmi podrobný, neboť do detailu zkoumáme, zdali je stávající rozsah její působnosti účinný, a argumenty pro a proti jeho rozšíření. Jedná se o komplexní problém, kdy musí být zohledněny mnohé faktory: účinnost z hlediska daňové morálky, administrativní zátěž tržních subjektů a rovněž správa daní; potřeba rovných podmínek v rámci EU i ve vztazích s vnějším světem – abych jmenoval aspoň některé. Jak jsem uvedl dříve, brzy tuto zprávu předložíme. Poté bude následovat návrh na změny směrnice o zdanění úspor a uděláme vše pro to, abychom dosáhli náležité rovnováhy.

Je zřejmé, že pro zabránění daňovým podvodům neexistuje jediné globální řešení. Každé jednotlivé opatření by mělo přinášet přidanou hodnotu, ale pouze jejich uplatňování jako celku poskytne daňovým orgánům zlepšený rámec pro boj proti daňovým únikům a podvodům.

Sharon Bowles, zpravodajka. – Pane předsedající, daňové podvody jsou záležitostí EU, protože podvodníci využívají přeshraničních mezer, které se snažíme zacelit.

Jak řekl pan komisař, otázky zdanění úspor jsou komplexní. Domnívám se, že se můžeme během našeho hlasování shodnout, že nemůžeme příliš předjímat podrobnější rozpravu, jíž o tomto tématu povedeme, až Komise předloží své další návrhy. Podobně se domnívám, že se můžeme rovněž vyhnout otázce daňové soutěže, kde se rozcházíme, ale která není jádrem této zprávy. Proto si myslím, že se můžeme společně shodnout.

Kolegové a pane komisaři, nemyslím se, že nečinnost nebo nerozhodné jednání je přiměřenou odpovědí na všechny tyto problémy. V sázce je 2,5 % HDP. To je ohromná část daňového základu. Jak uvedl náš kolega pan Sánchez Presedo, jedná se o případných 5 % daně.

Pokud by jakýkoliv politik zde nebo v členském státu vedl kampaň na základě zvýšení daní o 5 % k platbě za nic, daleko by se nedostal. Takže, a říkám to především na adresu členských států, odmítat výměnu informací a bojácně přitom dělat minimum je totéž, jako zdaňovat 5 % za nic, protože to jsou náklady poctivého daňového poplatníka. To je poselství, které vám chci prostřednictvím této zprávy sdělit a jsem přesvědčena, že je to kolektivní poselství, jež si Parlament ve zprávě přeje vyslat a podpořit komisaře v jeho úsilí a vyzývat ho, aby byl odvážný.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý.

Písemná prohlášení (článek 142)

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Daňové podvody jsou problémem EU i členských států, narušují hospodářskou soutěž a snižují základ příjmů EU a členských států.

Jako jedna z příčin se uvádí přechodný systém DPH, který je složitý a zastaralý. Potřebuje aktualizaci. Proto je nepochybně vítán návrh Evropského parlamentu, aby Komise předložila rozhodnutí o novém systému DPH do roku 2010.

Vypracování nového systému DPH samozřejmě znamená zajistit, že současný systém nebude nahrazen systémem složitějším a byrokratičtějším. Samozřejmě je také důležité zdůraznit, že před tím, než se uplatní v celé Evropě, musí být prověřen, aby se zajistilo, že bude fungovat v praxi, což zabráni mnoha problémům, které se možná později objeví.

Stejně důležitým krokem je v boji proti podvodům aktualizace dostupnosti informací vyměňovaných mezi státy, tedy proces, kterému by mohlo pomoci vytvoření celoevropského informačního střediska pro elektronickou správu daní.

Při zpracování osobních údajů bude brán ohled na rovnováhu mezi veřejným zájmem a základními právy a svobodami jednotlivce.

Závěrem je s ohledem na tuto problematiku nutné považovat termín „daňový ráj“ za důležitý. Vítám myšlenky uvedené ve zprávě, že by EU měla odstranění daňových rájů na celém světě považovat za svou prioritu.

25. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

26. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 0:00.)